

¶ Marcus

¶ d. Non licet tibi habere vtoꝝ fr̄atris tui. Herodias aut̄ insidiabat illi. et volebat occidere eū nec poterat. Herodes aut̄ metuebat iobanneꝝ sciens eū virū iustum et sc̄m et custodiebat eū et audito eo multa faciebat: et libent eū audiebat. Et cū dies opportun⁹ accidisse: herodes nat̄alis sui cenā fecit p̄ncipib⁹ et tribunis et p̄mis galilee. Lūq̄ introisset filia ipsi⁹ berodiadis et saltasset et placuisse berodi. simulq̄ recubenti bus rex ait puelle. Pete a me qđ vis: et dabo tibi: licet dimidiū regni mei. Que cum erisset: dicit matr̄ sue. Quid petā? At illa dixit. Caput iobā n̄s baptiste. Lūq̄ introisset statim cū festinatiōne ad regē petiuit dicens. Volo ut p̄tin⁹ des misbi in disco caput iobānīs baptiste. Et p̄trista tus est rex. Propt̄ iusurādū et pp̄t simul discūbentes noluit eā contristare s̄ missō spiculatore p̄cepit affirri caput eius in disco. et decollasuit eū in carcere. Et attulit caput eius in disco: et dedit illud puelle: et puelle dedit matr̄ sue.

¶ Mat. xliii. b Quo audito discipuli eius venerūt et tulerūt corp⁹ eius: et posuerunt illud in monumēto. Et placentes apl̄i ad iesuꝝ renficiauerunt ei oīa que egerant et docuerāt. Et ait illis. Venite seorsum in desertū locū: et reſcēsite pusillū. Erāt eīm qui veniebāt et rediebant multi. Et nec spā eius manducādi babebant. Et ascēdentes in nām abierūt in desertū locū seorsum. Et videbāt eos abeūtes et cognouerunt multi: et pedestres de omnib⁹ ciuitatib⁹ cucurrerunt illuc et puerunt eos. Et eriens vidit turbaz multā iesus et miser⁹ est sup eos. q̄r erant sicut oves nō hñtes pastore: et cepit illos docere multa. Et cum iam bora multa fierer: accesserunt discipuli ei⁹ dicētes. Desertus est locus bic: et sā bora p̄terit. Dimitte illos: vt euntes in primas villas et vicos emāt sibi cibos quos manducēt. Et r̄ndēs ait illis. Date illis manducare. Et dicerunt ei. Fātes emamus ducētis denariūs panes et dābimus illis manducare. Et dicit eis. Quot panes bētis? Ite et videte. Et cū cognouissent dicunt. Quinq̄. Et duos pisces. Et p̄cepit illis ut accumbere facerent oēs s̄m cōtubernia sup vī ride fēnū. Et discubuerūt in partes p̄ centenos et qnq̄genos. Et acceptis qnq̄ panib⁹ et duob⁹ pisceb⁹ intuens in celū bñdirūt et fregit panes et dedit discipulis suis ut ponerent aī eos: et duos pisces diuissit omib⁹. Et manducauerunt oēs: et saturati sunt. Et sustulerūt reliq̄as fragmētorū duodecim copib⁹ plenos et de pisci bus. Erāt aut̄ q̄ māducauerūt qnq̄ milia viroꝝ. Et statim coegit discipulos suos ascēdere nauim ut p̄cederent eū trans fretū ad betbsaidā: dū ipse dimitteret ppl̄m. Et cum dimisisset eos abiit in montē orare. Et cū sero eēt: erat nauis in medio mari: et ipe sol⁹ in terra. Et videbāt eos laborantes in remigādo: erat eīm vent⁹ contrarius eis. Et circa q̄rtā vigiliā noctis venit ad eos ambulans supra mare: et volebat p̄terire eos. At illi ut viderunt eū. abulante sup̄ mare

putauerunt fantasma esse: et exclamauerunt. Om̄s eīm viderunt eū et cōturbati sunt. Et statim locutus est cum eis: et dicit eis. Confidite: ego sum nolite timere! Et ascendit ad illos in nauim: et cessauit ventus. Et plus magis intra se stupebant. Nō eīm intellexerunt de panib⁹ Erat enim cor eorū obcecatū! Et cū transfrētāt̄ venerunt in terrā genasareth: et applicērunt. Eūq̄ egressi essent de nauī otinuo cognouerunt eū: et p̄currentes vniuersam regionem illam ceperant in grabatis eos q̄ se male habebant circumferre vbi audiebāt eū eē. Et quos cūq̄ introsebat in vicos vel in villas aut cūstātēs: in plateis ponebant infirmos: et depcasbanū eūm ut vel simbrā vestimenti ei⁹ tangērent: et quotquot tangēbant eū: salūs siebant. ¶ L. G. De manib⁹ non lotis: et ea magis coīnq̄nare boīem que ereunt de ore. filiā syropē nissē a demonio liberat dices. nō est bonū sumere panē filiorū et mittere canib⁹. surdū et mutum curat dicens ei. Effeta. ¶ a. VII

E cōuenērūt ad eū p̄barisei et qdāz de scribis venientes ab bierosolymis. Et cū vīdissent quosdā er discipulis eius cōsbus manib⁹. i. nō lotis manducare panes vītuperauerūt. P̄barisei aut̄ et om̄s iudei nisi crebro lauerint manū nō manducant tenētes traditionē seniorū et a foro venientes nisi baptizēn̄f nō comedūt: et alia multa sunt q̄ trā dīta sunt illis seruare. baptismata calicū et vīceorū et eramētorū et lectorū. Et interrogabant eū p̄barisei et scribe. Quare discipuli tui nō ambulāt iuxta traditionē seniorū: s̄ cōsbus manib⁹ manducant panez? At ille r̄ndēs dicit eis. Vñ p̄phetauit esaias de vobis hypocritis: sicut scriptū est. P̄p̄ls bīc labiīs me honorat: cor aut̄ eorū longe est a me. Inianū aut̄ me colūt docētes doctrinas et p̄cepta boīm. Relinquētes eīm mādatū dei tenetis traditōes boīm. baptisma tārīceorū et calicū: et similia his facitis multa. Et dicebat illis. Vñ irrītū fecist̄ p̄ceptū dei: ut trāditōem vestrā seruetis. Moyses eīm dicit. Non ora patrez tuū et matrem tuā! et q̄ maledicērit patri vel matr̄: morte mortaf. Vlos aut̄ dicitis. Si dixerit homo patri aut̄ matr̄ corban: qđ est donū quodcunq̄ et me tibi p̄fuerit et vītra nō dimittit̄ eum q̄c p̄facerē patri suo aut̄ matr̄: rescidētes p̄bū dei p̄ traditionē vestrā quā trādidistis. Et filia bñm̄ multa facit. Et aduocās iterū turbas dicebat illis. Audite me om̄s et intelligite. Nibū ē ex tra boīem trāsōis in eū qđ possit eū coīnq̄nare: s̄ q̄ de boīe procedūt illa sunt q̄ coīnq̄nāt boīes. Si q̄s bñ aures audiēdī: audiāt. Et cū introisset in domū a turba: interrogabant eū discipuli ei⁹ p̄abolam. Et ait illis. Sic et vos imprudentes estis. Non intelligitis q̄ om̄e erit insecus trāsōens in boīm̄ nō pōt eū coīcare: q̄r nō intrat in cor eius sed in vētrem vadit et in secessum et in purgās om̄s escas. Dicebat aut̄ qm̄ illa q̄ de boīe erēunt illa coīnq̄nāt boīes. Ab inīcīm de corde boī

m̄nū male cogitationes pcedunt adulteria: fornicationes: homicidia furtā: auaricie: nequicē: dolus: impudicicie: oculus malus: blasphemia: supbia: stulticia. Officia bēc mala ab intus pcedūt: et coinqnāt boiez. Et inde surgens abiit in fines tyri et sydonis: et ingressus domū nē minēravit scire: et nō potuit latere. Oulier enim statiz vt audiuit de eo cuius filia bēbat sp̄ ritū immūdū intravit et p̄cidit ad pedes eius. Erat enī mulier gentilis syropbenissa genere. Et rogabat eum vt demonium eīceret de filia eius. Qui dicit illi. Bine p̄ius saturari filios. Non est enī bonum sumere panez filior̄ et mittere canibus. At illa r̄ndit et dicit illi. Utq̄ do mine. Nam et castelli comedunt sub mensa de incis pueror̄. Et ait illi. Propt̄ h̄c sermonē vadet: et n̄t demoniū a filia tua. Et cum abisset dominum: innenit puellā facente sup̄ lectū: et demoniū exiisse. Et iterū etiens de finib⁹ tyri venit per sydonē ad mare galilee iter medios fines decapoleos: et adducit ei surdū et mutū. Et de precabant cū ut imponat illi manū. Et app̄bendens enī de turba seorsum: misit digitos suos i auricula eius. et expuēs retigit linguam eius: et suspiciēs in celū ingemuit: et ait illi Effeta: qd̄ ē adipire. Et statim apte sunt aures eius: et solutū est vinculū lingue eius et loq̄baf recte. Et p̄cepit illis ne cui diceret. Quāto aut̄ eis p̄cipiebat: tanto magis plus predicabant: et eo apli⁹ ammirabantur: dicentes. Bene offia fecit: et sursum dicit. dos fecit audire: et mutos loqui.

L. De septē panib⁹ et p̄sciculis paucis satiauit q̄tuoī milia boīm. de signo ione. precepit cauere a fermento phariseorū et berodis. et veniunt bethsaida. et de sputo et ipsoſtione manus. ceci oculos aperit. petruz post confessionē quia christus filius dei effet dure increpat: dicens. Vade retro satanas. et turbe cum discipulis dicit. Si quis vult me seq̄ deneget semet ipsum. et qui me confessus fuerit et verba mea in generatiōe ista tē.

La.VIII

Tri diebus illis iterum cum turba multa effet cum iesu: nec baberent qd̄ māducarent. conuocatis discipulis: ait illis. Misereor⁹ sup̄ turbā. q̄r ecce tā tri duo sustinēt me: nec bñt qd̄ māducēt. et si dimisero eos ieiunios in domum suam deficiēt in via. Quidā em̄ et eis de longe venerunt. Et responderunt ei discipuli sui. Unde illos q̄s poterit h̄ saturare panibus in solitudine. Et interrogauit eos. Quot panes habetis? Qui dicerūt. Beptem. Et p̄cepit turbe discubere super terram. Et accipiens septem panes gratias agens frēgit et dabat discipulis suis ut apponērēt: et apposuerunt turbe et bēbāt p̄sciculos paucos: et ipsos bñdit. et fuisse apponi. Et māducauerūt et saturati sunt: et sustulerunt quod supauerat de fragmentis septem sportas. Erant autem q̄ manducauerant quasi quattuor milia. et dimisit eos. Et statim ascendens nauim cuius discipul⁹ sūs: venit in partes dalmatia. Et exierunt

pbarisei et ceperūt p̄qrere cū eo: q̄rētes ab illo signū d̄ celo réptates eū. Et ingemiscēs spiritu ait. Quid generatio ista signū q̄rit. Amē dico vob̄ si dabit ḡnationi isti signū. Et dimicēs eos ascēdit iterū nauim: et abiit trās fretū. Et oblieti sūt panē sumere. et nisi vnū panē nō bēbant secū in nauī. Et p̄cipiebat eis: dices. Vide et cauete a fermēto phariseor̄ et fermēto berodis. Et cogitabat ad alterutrū dicētes. q̄r panes nō bēmus. Quo cognito: ait illis iesus. Quid cogitatis q̄r panes nō bētis. Nōduz cognoscit̄ nec intelligit̄. Adhuc cecatā hētis co: v̄fm. Oculos bñtes nō v̄idet̄. et aures bñtes nō audit̄. Nec recordamī qn̄ qnq̄ panes fregi in qnq̄ milia: et q̄t copibnos fragmētor̄ plenos sustulit̄. Dicūt ei. Duodecim. Qn̄ t̄ septē panes in q̄tuoī milia q̄t sportas fragmētor̄ tulistis. Et dicūt ei. Septē. Et dicebat eis. Qn̄ nōdū itel ligitis. Et veniūt bethsaida. et adducit ei cecū et rogabat eū vt illū tāgeret. Si app̄bensa manus ceci edurit eū extra vicū. et expuēs in oculos eius impositis manib⁹ suis iterrogauit eū si qd̄ videret. Et aspiciēs ait. Video boies velut arbores abulātes. Deinde itez imposuit manū sup̄ oculos ei⁹: et cepit videre et restitut⁹ eit: ita vt clare videret oia. Et misit illū in domū suā: dices. Vade in domū tuā: et si in vicum introieris nemini dixeris. Et ingressus est iesus et discipuli ei⁹ castella cesaree philippi: et in via interrogabat discipulos suos: dices eis. Quē me dicunt eē boies? Qui r̄niderūt illi: dicētes. alij iobem baptistā. alij heliam. alij p̄o q̄si vnū d̄ p̄phetis. Lunc dicit illis. Vos vero quē me esse dicitis? R̄ fidens petrus: ait et. Tu es xp̄us. Et p̄minat⁹ est eis: ne cui diceret de illo. Et cepit docere eos qm̄ oportet filiuī hominis patim̄ta et reprobari a senioribus et a summis sacerdotibus et scribis et occidi: et post tres dies resurgere. Et palam p̄bum loq̄batur. Et app̄bendens eum petrus cepit increpare eū. Qui conuersus et vidēs discipulos suos. p̄minatus est petro dicens. Vade retro me satbanax: qm̄ non sapis q̄ dei sunt: sed q̄ sunt boīum. Et p̄nocata turba cuius discipulis suis: dicit eis. Si q̄s vult me seq̄: deneget semetip̄m et tollat crucē suam et seq̄tur me. Qui em̄ voluerit aīam suā saluā facere p̄det eam. q̄ aut̄ p̄diderit aīam suā p̄pet̄ me et euāgelistum: saluā faciet eā. Quid em̄ proderit boī si lucref mundū totū et detrimētū aīe sue faciat? Aut qd̄ bō mutationis dabit p̄ aīa sua. Qui em̄ me cōfessus fuerit et yba mea in generatione ista adultera et peccatrice: et si lius hominis confitebitur eum. cum venerit in gloria patris sūt cum angelis sanctis.

L. Jesus in mōte transfigurat: dicit q̄a beitas venit. Eiecto surdo et muto sp̄ni dicit discipulis. hoc gen⁹ in nullo p̄t extire nisi orōne et ieiunio: p̄dicit passionem suā humilitatem docet: et nō esse p̄bibēdū que in nomine eius virtutem facit. de calice aque. de scandalo manus: pedis; oculi; de sale.

Sij

**Mat. viii. c
Luc. xi. d**

Mat. xvi. a

**P̄s. cxii. b
Job. vi. b
S. vi. f**

**Mat. xvi. b
Lu. ix. c**

**Mat. xvi. e
Lu. ix. e**

**Mat. xvi. b
Lu. ix. c
xiiij. f**

**Mat. xvi. d
Lu. xvij. g**

**Mat. x. d
Lu. ix. , x. e**

Marcus

A
Matt. xvi. d
Luc. ix. d
Matt. xvii. a
Luc. ix. a

Et dicebat filis || Am ēdiscovobis q: sc̄dām de bic stantib: q nō gustabunt mortē donec videāt regnū dei veniēs in virtute|| Et post dies ser assumpſit Iesu petrū t iacobū t iohes: t ducit illos i mō tem ex celsū solo: t trāfigurat est corā ipsis. Et vestimenta ei facta sunt splendētia t candida nimis velut nīr: qualia fullo nō pōt sup terraz candida facere. Et apparuit illis belias cū moysi: t erāt loquentes cū iefu. Et respondēt petrus ait iefu. Rabbi: bonū est nos hic esse: t faciam tria tabernacula. tibi vñū. t moysi vñū. et belie vñū. Nō em̄ sc̄ebat quid diccret. Erāt em̄ timore et territi. Et facta est nubes obumbrans eos: et venit vor de nube: dicens Hic est filius meū charissim⁹: audite illū. Et statim cīs cūspicētes: neminē ampli⁹ viderūt nisi Iesum tñ secū|| Et descendētib: illis dō mōte p̄cepit illos ne cuiq̄ qđ vidiſſent narrarēt: nisi cū filius bois a mortuis resurrexerit. Et p̄bū p̄tinuerūt apud se: q̄rētes qđ eēt cū a mortuis resurrexit. Et interrogabāt eū: dicitētes. Quid ḡ dicitū pharisei t scribe: q̄ beliā oporeat venire p̄mū. Qui r̄ndēt ait illis. Helias cū venerit p̄mo restituet oia: t quō scriptū est in filiū bois vt ml̄ta patiāt t p̄tēnatur. Ḡ dico vobis: q̄ t beliās venit: t fecerūt illi q̄cūq̄ voluerūt sicut scriptū est de eo. Et veniēs ad discipulos suos videtur turbā magnā circa eos: et sribas q̄rētes cū illis. Et p̄fēctim oīs pp̄ls vidēs Iesuſ stupescens est t expauerūt: t accurrētes salutabāt eū. Et interrogauit eos. Quid intervōs q̄rīt? || Et r̄ndens vñde turba: dicit. Magister attulit filiū meū ad te bñtem sp̄fi mutuz: q̄ vbiq̄ eū ap̄p̄benderit. allidit illū: et spumat t stridet dentib: t areſcit. Et dīci discipulis tuis vt eīs cerent illū et nō potuerūt. Qui r̄ndens eīs: dicit. Ognatio incredula q̄dīu apud vos ero: q̄dīu vos partiar. Aſſerte illū ad me. Et attulerunt eū. Et cū vidiſſet eū: statim sp̄us cōturbavit illū: t clīsus in terrā volutabat spumās: t i terrogauit patrē ei⁹. Quātuſ sp̄is est et q̄ ei h̄ accidit? At ille aſt. Ab infantia. Et freq̄nter eū in ignēt in aquā misit: vt eū p̄deret. Sed si qđ potes adiūta nos: miserūnī. Jesus aut̄ ait illi. Si potes credere oia possibilia sunt credēti. Et continuo exclamās p̄ pueri cū lacrymis aſebat. Lredo dñe: adiūta incredulitatē meam. Et cū vidiſſet Iesuſ cōcurrentē turbā p̄minat⁹ est sp̄u iñnūdo: dicens illi. Gurde et mīte sp̄us: ego h̄cipio tibi eri ab eo t ampli⁹ne introeas i eū. Et exclamās t multū discerp̄s eū: eri ab eo t fact⁹ est sicut mortu⁹. ita vt multis dicerent q̄r̄ mortu⁹ est. Jesus aut̄ tenēs manū ei⁹ eleuauit eū: t surrexit. Et cū introiſſet in domū: discipuli ei⁹ secreto interrogabāt eū|| Quare nos nō potuim⁹ eiſcere eū. Et dixit illis. Hoc gen⁹ i nullo pōt extire: nīſi in ordine t seiunio. Et inde profecti p̄tergrediebant galileā: nec volebat quēbat illis: q̄m̄ fili⁹ bois tradet in man⁹ boīum: t

occidēt eū: t occisus tertia dīe resurget. At illi ignorabant verbū: t timebāt interrogare eū. Et venerūt capbaraū. Quid cū domī esset iter terrogabat eos. Quid in via tractabat? || At illi tacebāt. Siquidē in via inter se disputant: q̄s eorū maior esset. Et residēt vocauit dn̄ odecīz: et ait illis|| Si q̄s vult primus esse: erit om̄ nouissim⁹: t om̄ minister|| Et accip̄tēs p̄i erū statuit eū in medio eō: quē cū cōpletus es set ait illis|| Quisquis vñū et bñmōi pueris receperit in noīe meo: me recipit. t q̄cūq̄ me suscep̄t: nō me suscipit: sed eū q̄ misit me|| R̄ndit illi iohes dicens. Magister vñdūm⁹ quēdam i noīe tuo enīentē demonia q̄ nō sequis nos t p̄bibim⁹ eū. Jesus aut̄ ait. Nolite p̄bibere eū|| Nemo est em̄ q̄ facit virtutē in noīe meo. et possit cito male loqui de me. Qui em̄ nō est ad nersum vos: p̄ ro vobis est|| Quisquis em̄ potum dederit vobis calicē aque frigide in noīe meo: q̄r̄ christi estis: amē dico vobis nō p̄det mēcedem suā. Et quisquis scandalizauerit vñū et bis pusilliſ credendib: in me: bonū est ei magis si circūdaref mola asinaria collo ei⁹ t in mare mittereſ|| Et si scandalizauerit te man⁹ tua ab scide illā. Bonū est tibi debilē introſtre in vitā: q̄duas man⁹ bñtem ire in gebennā in ignē in extinguisibile|| vbi vermis eorū nō morit: t ignis nō extinguit. Et si pes tu⁹ te scādalizat: apūta illū. Bonū est tibi claudū introſtre in vitā eternā q̄duos pedes bñtem mitti in gebennam ignis inextinguisibiliſ: vbi vermis eorū nō morit: t ignis nō extinguit. q̄ si ocul⁹ tuū scandalizat te ej̄ce eū|| Bonū est tibi luscū introſtre in regnū q̄duos oculos bñtem mitti in gebennaz ignis: vbi vermis eorū nō morit: t ignis nō extinguitur. Ois ei signe saliet: t oīs vīctima sale saliet|| Bonū est sal. q̄ si sal insulsiſ fuerit i quo illud cōdīctis. Habete in vobis sal: et pacem habete inter vos.

C. E. S. Utōē nō dīmittēdām nīſi obſōnicationē: Iesus dī: it. finitē p̄uīos venire ad me dīxit. Nemo bon⁹ nīſi vñde⁹: dīxit. Vlade vende q̄cūq̄ babes t da paup̄ib⁹. difficile q̄ pecunias bñt in regnū dei introſtūt: qui si suis reñūcianerit centuplū accip̄t̄. Erūt p̄m nouissimi t venturā ſibi passionē petio filiorū zebedei q̄ voluerit in vobis p̄mūs esse erit oīw ſeruus. fili⁹ bois nō venit vt ministrareſ ei. ſed vt mīſtraret. de ceco mēdicante curato.

E. X. || T̄inde erurgēs venit in fines indee ultra iordanē: et cōueniūt iterū turbe ad eū: t ſicut cōſueuerat iterū docebat illos. Et accedentes pharisei interrogabant eū ſi licet vīrox: ſi dīmittere. tēptātēs eū. At ille r̄ndens dīrit eis. Quid vobis p̄cep̄t moyses? Quid dīterūt|| Moyses p̄missit libellū repudū ſcribere t dīmittere. Quibus reſpondens Iesus: ait. Ad duricīā cordis vīri ſcripit vob̄ ſceptuz iſtō. Ab initio autem creature masculum t feminā fecit eos deus|| Prop̄t hoc relinquet homē patrem ſuum t matrem t ad

F
Matt. xvii. d
Luc. ix. e

q̄ ſcriſe|| Docebat aut̄ ſc̄ipulos ſuos et dicebat illis: q̄m̄ fili⁹ bois tradet in man⁹ boīum: t

L. Cap. vi. b
 b
 Iacob iam nō sunt duo: sed una caro. Qd g de
 us p̄iunrit: bō nō sepet. Et in domo iterū disci
 puli ei. de eodē interrogauerūt eū. Et ait illis
 tit. b Quicūq̄ dimiserit vrore suā t alia dixerit: ad
 Lu. xvi. d ulterū p̄mittit sup̄ eā. Et si vro dixerit virū
 quat. xvi. b suum et alijs nupserit mechaf. Et offerebat illi
 Lu. xvii. c p̄uulos vt tāgeret illos: discipuli aut̄ p̄mīabā
 tur offerentib. Quos cum videret iesus: indi
 gne tulit. Et ait illis. Minite p̄uulos venire ad
 me t ne p̄bibueritis eos. Lalium em̄ ē regnū
 dei. Amē dico vob̄: quisq̄s nō recepit regnum
 dei velut p̄uulus nō intrabit in illō. Et comple
 rās eos t imponās manū sup̄ illos bñdicebat
 eos. Et cū egressus eēt in via p̄currēs qdā ge
 Matt. xii. b misterio an̄ eum: rogabat eū dices. Magister
 Lut. x. t bone: qd faciā vt vitā eternam p̄cipia. Jesus
 Epod. x. b aut̄ dirit ei. Quid me dicas bonū. Nemo bonū
 Roma. viii. a nisi vn̄de. Precepta nosti. ne adulteres. ne oc
 cidas. ne fureris. ne falsum testimoniu dixeris
 Eccl. iii. b ne frāndē feceris. Honora p̄rem tuū t matrē.
 At ille r̄ndens ait illi. Magister h̄ oia obfua
 Quat. xii. c nī a fūnētute meas. Jesus aut̄ intuit⁹ eum dile
 Lu. xviii. d rit eū: t dixit ei. Unū tibi deest. Vade qcūq̄ ba
 bes vēde t da paupib⁹. t bēbis thesaurū in
 Quat. xii. c celo. t vēni sc̄re me. Qui tristat⁹ i p̄bo: abi
 Lu. xviii. d it merēs. Erat eī bñs multas possessiones. Et
 circūspicēs iesus ait discipulis suis. qd diffici
 le q pecuniās bñt: in regnū dei introibunt. Di
 scipuli autē obstupecebāt in p̄bis ei. At iesus
 rursus r̄ndens: ait illis. Filioli: qd difficile ē cō
 fidētes in pecuniis in regnū dei introire. Fa
 cilis est camelū p̄ forā acus trāfire: qd diui
 tem intrare in regnum dei. Qui magis amira
 ban̄ dicētes ad semetipos. Et q̄s p̄t saluus
 fieri. Et intuēs illos iesus ait. Apd hoies ipos
 Lu. xviii. e sibile est: s̄ nō apd deum. Oia em̄ possibilia s̄
 Quat. xii. d apd deum. Et cepit ei petri dicerē. Ecce nos di
 Lu. xviii. e missim⁹ oia: t secuti sum⁹ te. R̄ndes iesus: ait.
 Quat. xii. d Amē dico vob̄: nemo est q̄ reliq̄rit domū aut
 Lu. xviii. e fr̄s aut̄ sorores aut̄ p̄rem aut̄ m̄rem aut̄ filios
 aut̄ agros ppter me t ppter euāgeliūz q̄ nō ac
 cipiet cēties t̄m nunc in tpe hoc. domos t̄ fra
 tres t̄ sorores et m̄res t̄ filios t̄ agros cū pse
 cutionib⁹ t̄ in seculo futuro vitā eternā. Odul
 ti aitez erunt p̄mī nouissimi t̄ nouissimi p̄mī.
 Erat aut̄ in via ascēdentes bierosolymā: t̄ p̄ce
 debat illos iesus. Et stupebat t̄ sequētes time
 bant. Et assūmēs iterū duodecīz cepit illis di
 cere q̄ cēnt etycta. Qui ecce ascēdūt bieroso
 lymā. t̄ fili⁹ hoies tradet p̄ncipib⁹ sacerdotū
 et scribis et seniorib⁹; t̄ dānabunt eū morte
 Et tradēt eū gentib⁹ t̄ illudēt ei: t̄ cōspuēt eūz
 et flagellabūt eū: et interficiēt eū. t̄ tertia
 die resurget. Et accedunt ad eūz iacob⁹ et io
 bānes fili⁹ zebedes: dicētes. Magister volumn⁹
 vt qdūq̄ petierimus facias nob̄. At ille dixit
 eis. Quid vultis vt faciā vob̄. Et dixerunt. Da
 nob̄s vt vn̄ ad dexterā tuā: t̄ alt⁹ ad sinistrā
 tuā sedeamus in glia tua. Jesus aut̄ ait eis.
 Nescitis qd petatis. Potestis bibere calicem

quez ego bñbo. aut̄ baptismo quo ego baptizo:
 baptizari. At illi dixerūt ei. Possum⁹. Jesus ait
 ait eis. Ealicē qdē quē ego bñbo bñbetis. t̄ bap
 tismo q̄ ego baptizo: baptizabim⁹: sedere autē
 ad dexterā meāvel ad sinistrā nō est meū dare
 vobis: sed q̄bus paratū est. Et audiētes decez
 indignati sūt de iacob t̄ tobāne. Jesus aut̄ vo
 cans eos: ait illis. Sc̄it⁹ q̄ bi q̄ vident̄ p̄nci
 pari gētib⁹ dñanf eis. t̄ p̄ncipes eoz p̄tātem
 bñt sp̄oz. Nō ita est aut̄ in vobis. s̄ qcūq̄ vo
 luerit fieri maior: erit v̄ minister: t̄ qcūq̄ vo
 luerit in vobis p̄mīus esse: erit oīm seruus. Nā
 et filius hois nō venit vt mīstraret ei: s̄ vt mī
 straret: t̄ daret aīaz suā in redēptionē p̄ mult⁹
 Et veniūt bierico. Et p̄ficisciēt eo d̄ biericho
 et discipulis ei. t̄ plurīma multitudine: fili⁹ thi
 mei barchime⁹ ccc⁹ sedebat iuxta vias mendī
 cans. Qui cū audīss̄ q̄ iesus nazaren⁹ esset ce
 pit clamare t̄ dicere. Jesu fili dō misserere mei
 Et p̄mīabāt illi mītī vt taceret. At ille mītō
 magis clamabat. fili dō misserere mei. Et itās
 iesus p̄cepit illū vocari. Et vocāt cecū: dicētes
 ei. Amēquor esto: surge vocat te. Qui projecto
 vestimēto suo: et sīles vēnit ad eū. Et r̄ndēs se
 sus dixit illi. Quid tibi v̄ls faciā. Eicus aut̄ di
 xit ei. Rabboni vt v̄deam. Jesus aitez ait il
 li. Vade. Fides tua te saluum fecit. Et p̄festum
 vidi: t̄ seq̄batur eum in via. La. XI
E T̄cū appropinqrēt bierosolyme
 t̄ betbanie ad montē olīnar̄ mittit
 duos ex discipulis suis: t̄ ait illis.
 Ite in castellū qd̄ h̄ vos est. t̄ statī
 introeūtes illuc inuenietis pullū ligatum: sup
 quē nemo ad buce hoīm sedet. Soluite illum et
 adducite. Et si q̄s vob̄ dixerit quid faciatis. di
 cite q̄ dño necessarius est: t̄ p̄tinuo illū dīmis
 tet buc. Et abeuntes inuenierūt pullū ligatus
 an̄ ianuā foris in biuio t̄ soluunt eū. Et qdām
 de illis stantib⁹: dicebāt illis. Quid faciatis sol
 uentes pullum? Quid dixerunt eis sicut prece
 perat illis iesus. t̄ dimiserunt eis. Et duxerūt
 pullum ad iesum: t̄ imponūt illi vestimenta sua
 et sedet sup̄ eū. Odulti autē vestimenta sua stra
 uerunt in via. Alii autē frōdes cedebāt d̄ arbo
 ribus et sternebāt i via t̄ q̄ p̄ibāt t̄ q̄ seq̄bāt
 clamabant dicētes. Osanna bñdictus q̄ venit
 in noīe dñi. bñdictum qd̄ venit regnū patris
 nostri dō: osanna in excelsis. Et introiuit bier
 osolymā in tēplum: t̄ circūspectis oibus cū iaz
 vespa eff̄ hora: et iaz in betbania cū duodecīz
 Et alia die cū exirēt a betbania esurijt. Cūq̄s
 vidisset a longe sicūm bñtem folia. venit: si qd̄
 forte inueniret in ea. Et cum venisset ad eam:
 nibil inuenit p̄ter folia. Nō em̄ erat t̄ps ficoz.
S tij

Marcus

Et respōdēs dicit ei. Nā non ampliū in eternū
 ex te fructū q̄sc̄y māducet. Et audiebat discipulū
 Nat. xii. b lī et: t̄ veniūt iterū bierosolymā. Et cū introi-
 Lu. xix. g set in tēplū cepit eūcere vendētes t̄ emētes in
 Job. ii. c tēplo: et mētas numularior̄ et catbedras vēdē
 L tiū colubas euertit. Et nō finebat vt q̄sc̄y trans-
 ferretyas p̄ tēplū: et docebat dīcēs eis. Nonne
 Esate. lvi. c scriptū est q̄: dom⁹ mea dom⁹ orationis voca-
 Hiere. vii. b bis oībus gētib⁹: Uos aut̄ fecistis eā speluncā
 Nat. xxi. d latronū. Quo audito: p̄ncipes sacerdotū t̄ scri-
 Lu. xix. g. et be q̄rebāt quō eū p̄derent. Limebat eū q̄m
 x. c. t. xii. a vniuersa turba amirabat sup doctrinā ei⁹. Et
 Job. vii. d cum vespa facta eēt egrediebat de ciuitate. Et
 L. g. t. viii. c cū mane trāfirent viderunt sicum aridā factaz
 Nat. xxi. b a radicib⁹. Et recordatus petr⁹ dicit ei. Rabbi:
 ecce ficus cui maledicisti aruit. Et r̄ndēs iesus
 Nat. xvii. c ait illis. Habete fidē dei. Amē dico vob. q̄ qui
 et. xxi. c cūq̄ dixerit huic mōti tollere et mittere in ma-
 Lu. xvii. b re t̄ nō besitauerit in corde suo: s̄ crediderit: q̄
 Nat. xxi. c quodcūq̄ dixerit fiat: fiet ei. Propterea discovo-
 Job. xlii. b bis. om̄ia q̄cūq̄ orātes petitis credite q̄ accipi-
 Nat. vi. b etis et eueniēt vob⁹. Et cū stabitis ad orādū di-
 Dmittite: si qđ habetis aduersus aliquē: vt et pat̄
 Nat. xvi. d vester q̄ in celis est dimittat vob⁹ p̄ctā vīra. Qd
 si vos nō dimiseritis: nec pat̄ vester q̄ in cel⁹ est
 dimittet vobis p̄ctā vestra. Et veniunt rursus
 bierosolymā. Ecū abularet in tēplo accedunt
 ad eū summi sacerdote t̄ scribe t̄ seniores: t̄ di-
 cunt ei. In q̄ ptāte bec facis: et quis dedit tibi
 Lu. xxi. a hanc ptātē vt ista facias. Jesus aut̄ r̄ndēs ait
 illis. Interrogabovos et ego vnu verbū: et r̄n-
 dete mībi: et dicā vobis in q̄ ptāte bec faciā. Ba-
 ptismū iobānīs de celo erat an ex boib⁹: iR fide-
 te mībi. At illi cogitabāt secum: dicētes. Si dī-
 xerim⁹ de celo: dicet nobis. Quare ḡ nō credi-
 distis ei. Si dīxerim⁹ ex boib⁹. timem⁹ populū.
 Om̄s em̄ bēbant iobānē q̄r̄vere p̄pheta eēt. Et
 r̄ndētes dicūt iesu. Nescim⁹. Et r̄ns iesus ait illi.
 Neq̄ ego dico vobis in qua ptāte bec faciam.
 ¶ L. S. Parabolā de vinea et colonis. de dena-
 rio cesarīs. de muliere q̄ septē fratres habuit.
 de p̄mo mādato interrogat̄. t̄ interrogatē dicit
 non eē lōge a regno dei: dicit. Quō dicunt scri-
 be t̄p̄z eē filiū dauid eum sit dñs. dicit cauere a-
 scribis. de vīdua et gazopbylatio. ¶ L. XII
 A Nat. xxi. d Ecepit illis in pabol loq̄. Vineā pa-
 Lu. xx. b stinauit bō: et circūdedit sepē: t̄ fodit
 Esate. v. a lacum: t̄ edificauit turrīz: t̄ locauit eā
 agricultoris: t̄ pegre pfectus est. Et mis-
 fit ad agricultoras i tpe fūū: vt ab agricultoris acci-
 peret de fructu vinee. Qui apprehensum eū ce-
 ciderunt et dimiserunt vacuū. Et iterū misit ad
 illos alium fūū: t̄ illum in capite vulnerauit
 et cōtumelīs affecerūt. Et rursum alium misit
 et illū occiderūt: t̄ plures alios quosdā ceden-
 tes. alios p̄ occidentes. Hdbuc ergo vnu bñs
 filiū charissimū t̄ illū misit ad eos nouissimum
 dicēs. q̄ reuerebunt filiū meū. Colonī aut̄ dire-
 Nat. xxi. d rūt ad inuisē. Hsc est heres. Uenite occidamus
 eū: t̄ nostra erit hereditas. Et app̄pendētes eū
 occiderūt et elecerūt extra vineā. Quid ḡ facis

et dñs vinee. Ueniet t̄ pdet. colonos. t̄ dabitvſ
 neā alijs. Nec scripturā banc legistis. lapidem
 quē reprobauerūt edificat̄: hic factū est in ca-
 put anguli. a dño factū est istud: t̄ est mirabile
 in oculis nostris. Et q̄rebant eū tenere: et timu-
 erunt turbā. Eognouerūt eū q̄m ad eos pabos
 lam bāc dixerit. Et relicto eo abierūt. Et mit-
 tūt ad eū quosdā ex pharisæis et herodianis
 eū caperent in pho. Qui vīnetes dīcūt ei. Ora
 gister scim⁹ q̄ verat es et nō curas quēq̄. Nec
 eū vides in faciē boīm: sed in veritate vīaz dei
 doces. Licet dari tributū cesari. an nō dabim⁹?
 Qui sciens p̄ficiā illor̄: ait illis. Quid me tem-
 ptatis? Afferte misib⁹ denariū vītrīdea. At illi tu-
 lerūt ei. Et ait illis. Luius est imago bec et in-
 scriptio. Dicūt ei. Cesaris. R̄ndēs aut̄ iesus di-
 cit illis. Reddite igit̄ q̄ sunt cesaris cesari. et q̄
 sunt dei deo. Et mirabant̄ sup eo. Et venerunt
 ad eū saducei q̄ dīcūt resurrectōe z nō esse: t̄ in-
 terrogabāt eū: dicentes. Magister: moyses no-
 bis scripsit. vt si cui⁹ frat̄ mortu⁹ fuerit: et dīmī
 serit vīorem et filios nō reliqrit: accipiat frat̄
 ei⁹ vīore ip̄ius: t̄ resuscitet semē fratri suo. Se
 ptem ḡ fratres erāt: et p̄mū accepit vīorem t̄
 mortu⁹ est: nō relicto semine. Et scds accepit eā
 t̄ mortu⁹ est: et nec iste reliquit semē. Et tertī
 similit̄. Et acceperūt eā fili⁹ septē: et non reliq-
 rūt semē. Nouissima om̄iū defuncta est t̄ mu-
 lier. In resurrectione ergo cū resurrekerint cu-
 ins de bis erit vīor. Septē em̄ habuerūt eam
 vīore. Et respondēs iesus: ait illis. Nōne sō er-
 ratis nō sciētes scripturas neq̄ virtutē dei. Eū
 enim a mortuis resurrekerint neq̄ nubent ne-
 q̄ nubent: sed sunt sicut angelī dei in celis. De
 mortuis aut̄ q̄ resurgant non legistis in libro
 moyſi sup rubū: quō dīserit illi de⁹: inquiens.
 Iego sum de⁹ abraam et de⁹ isaac t̄ de⁹ jacob⁹.
 Nō est deus mortuorum: sed vīnor. Uos ḡ mul-
 tū erratis. Et accessit vīde scribis q̄ audierat
 illos cōquientes. et vīdes q̄m bñ illis r̄niderit
 interrogans eū qđ eēt p̄mū oīm mandatū. Je-
 sus aut̄ r̄ndit et: q̄ p̄mū oīm mandatū est. Au-
 di isrl̄ dñs de⁹ tuus de⁹ vīus est. et diliges do-
 minū deū tuū et toto corde tuo. et et tota anima
 tua. t̄ et tota mente tua. et et tota virtute tua.
 Hoc est p̄mū mādatū. Scđz aut̄ filie est illis. Di-
 liges p̄mū tuū tanq̄ teipsum. Malis horum
 aliud mādatum nō est. Et ait illi scriba. Vñ ma-
 gister in veritate dīxisti: q̄ vñ est deus: et non
 est ali⁹ p̄ter eum. Et vt diligaf et toto corde: t̄
 et toto intellectu: t̄ et tota anima. t̄ et tota for-
 titudine: t̄ diligere p̄mū tanq̄ seipm. mai⁹ ē
 oib⁹ holocaustomatib⁹ t̄ sacrificiis. Jesus autē
 vīdes q̄ sapient̄ r̄ndisset: dīxit illi. Non es lon-
 ge a regno dei. Et nemo iam audebat eū ite-
 rogare. Et r̄ndens iesus dicebat docēs in tem-
 plo. Quō dīcūt scribe t̄p̄m filiū esse dauid. Ipe
 em̄ dauid dīcit in spū sancto. Dixit dñs domio
 meo: sede a deo trī meis: donec ponā inimicos
 tuos: scabellum pedū tuor. Ipe ḡ dauid dīcit
 eum dñm. et vñ est filiū eius. Et multa turba

Letit. p. 1. a
Lu. xiiij. r
x. s
et libent audient|| Et dicebat eis in doctrina
sua. Lauete a scribis: qd volut in stolis abulare.
et salutari in foro: et in pmis cathedralis sedere
in synagogis. et primos discubit in cenis: qui
deuorant domos viduarum sub obtetu plire ora
tionis. hi accipiet plurimus iudicium. Et sedes ihes
contra gazophylacium aspicerat quod turba facta
ret es in gazophylacium. et multi dimis factabat
multa|| Eum venisset autem una vidua pauper misit
duo minuta qd est quadrans. Et conuocas disci
pulos suos: ait illis. Amem dico vobis qm vidua
hec pauper plus omnibus misit qui miserunt in
gazophylacium. Omnes enim ex eo qd abu labat il
lis miserunt. hec vero de penuria sua omnia que
babuit misit totum victum suum.

C. L. S. De templi structura. de venturis ante
diem iudicij. de passione martyrum. de abomina
tione et fuga et pgnatib. de tribulationib: ab
breviatio dierum. de pseudo christis et prophe
tis. sol obtenebrae: et luna non dabit splendorum
suum. stelle erunt decidetes et c. de aduentu chris
ti. pabola fictus. diem et horam nemo scit. vigila
te et orate nescitis tempus.

Lapi. XIII

Et cu egrederef de templo: ait illiun
er discipulis suis. Magister aspice quod
les lapides et quales structure. Et r
dens ihesus ait illi. Vides has oes ma
gnas edificatoes. Non relinque lapis sup la
pidem qui non destruaf. Et cu sedaret in monte
olivari contra templum interrogabat eum separati
petrus et iacobus et iohannes et andreas. Dic no
bis qm ista fient et quod signum erit qm bec oia i
cipiet summarum. Et ihesus cepit dicere illis
Videte ne qd vos seducat. Multi enim venient in
noce meo dicentes. qd ego sum. et multos seducet
|| Eum audieritis autem bella et opiniones bellorum
ne timueritis. Oportet enim bec fieri: sed non
finis. Erurget enim gens contra gentem. et regnum
sup regnum: et erunt tremotus per loca et famae. In
tinu dolor bec. Videte autem vosmetipso. Tradet
enim vos in conciliis et in synagogis vapulabit: et
ante psides et reges stabitis. ppf me in testio
nem illis. Et in oes getes pnu opz pdicari eu
geliu. Et cu dixerint vos tradentes: nolite pre
cogitare qd loquimini. sed qd datu vob fuerit in il
la hora id loquimini. Non enim vos estis loquentes:
sed spissantes. Tradet autem fratrem fratrem in mortem. et
pat filium: et consurgent filii in pentes: et morte af
ficiet eos. Et erit odio oibz ppf nomem meum.
|| Qui autem sustinuerit in fine: hic salu erit. Euz
autem videritis abominationem desolatois stantez
vbi non debz: qd legit intelligat. Lunc qd in iudea
sunt fugiant in montes: et qui super tectu: ne de
scendat in domum nec introeat ut tollat quid de
domo sua: et qui in agro erit non renertur retro
tollere vestimentu suu. Cie asit pgnatibz et nu
triectibz in illis dieb. Orate vero ut permane no
fiant. Erunt enim dies illi tribulationis tales qd
les non fuerunt ab initio creature quam condidit de
us vsq nunc: neq; fient. Et nisi breuiasset dñs
dies: qd fuisset salua ois caro. Sed ppfer ele
mat. xxiij. b
Lu. xvij. e
mat. xxiij. b
Jobel. iiij. c
mat. xxiij. c
Lu. xxi. e
mat. xxiij. e
Lu. xxi. f
mat. xxiij. c
Lu. xvi. d
xvi. f
Mat. xxv. a
Lu. xix. a
mat. xxiij. d
et. xxv. a
Lu. xxi. e
A
Mat. xxv. a
Lu. xxi. a
Joh. xij. a
Mat. xxvi. a
A
Mat. xxvi. a
Lu. xxi. a
Joh. xij. a
Mat. xxvi. a
B
Mat. xxvi. a
Johan. xij. a
Mat. xxvi. a
Lu. xxi. a
B
Mat. xxvi. b
Lu. xxi. a

ctos qd elegit breuis auit dies. Et tunc qd vob
dicerit. Ecce h est rps: ecce illic ne credideritis
|| Eturgem em pseudo rpi et pseudo ppbe: et da
bit signa et porteta ad seducedos si fieri pot est
electos. Vos qd videte. Ecce pditi vob oia. Siz
in illis dieb ptribulatione illa. sol etenebra
bit et luna non dabit splendorum suum: et stelle celo
erunt decidetes: et stutes qd in celis sunt mouebu
tur. Et tunc videbunt filium hominis veniente in nubi
bus cum stute milita et glia. Et tunc mittet angelos
suos: et congregabit electos suos a quatuor ventis
a summo treysq ad summum celum. Hunc autem discite
pabolam. Eum iam ram eius tener fuit et nata
fuerit folia. cognoscit: qd in priori sit estas. Sic
et vos cum videritis hunc fieri. scitote qd in priori sit
in ostiis. Amem dico vobis: qm non trahit gratia
bec donec oia ista fiat. Elen et tra transibunt: ver
ba autem mea non transibunt. De die autem illo vel ho
ra nemo scit. neque angelus in celo neque filius: nisi
pater. Videlate vigilate et orate. Nescitis enim quoniam
rps sit. Sicut homo qui pergit perfectus reliquit dominum
suum: et dedit fructus suis patrem cuiuscumque operis
et ianitorum precepit ut vigilat. Vigilate ergo. Ne
scitis enim quoniam dominus domini veniat: sero an media
nocte. an gallicantu: an mane. ne cuz venerit re
pente inuenient vos dormientes. Quid autem vob
dico: omnibus dico: vigilate.

C. L. S. De vnguento effuso super caput ihesu. pro
ditio iudei. cu discipulis mandauit pasca. dicit
vnius rimi tradet me. de sacramento corporis et sa
guinis et c. et captio ihesu.

Et erat autem pasca et azyma post biduum: et
querebant summi sacerdotes et scribentes
quoniam eum dolo teneret et occideret. dice
bant autem. Non in die festo ne forte tu
multus fieret in populo. Et cu eet betbanie in do
mo symois leprosi et recuperet: venit mlier ba
bes alabastrum vnguento nardipiscati preciosum et fra
cto alabastro effudit super caput eius. Erat autem q
dam indigne ferentes intra semetipos: et dicen
tes. Ut quod pditio ista vnguento facta est. Poterat
enim vnguento isto enundare plusquam trecens dena
rii et dari paupibus. Et fremebat in ea. Ihesus
autem dicit. Sinite eam. Quid illi molesti est. Vo
num opus opata est in me. Semper enim pauperes
bentis vobiscum: et cu volueritis potestis illis bene
facere. me autem non super habebitis. Quid habuit hunc fecit
puenit vngere corpore meum in sepulturam. Amen
dico vobis: vbi cu pdicatum fuerit euangelium isto
in vniuerso mundo. et quod fecit hunc narrabit in me
moriem eius. Et iudas scariotbis vni de duode
cim abiit ad summos sacerdotes. ut pderet eum
illis. Qui audientes gauis sunt: et pmiserunt
ei pecuniam se daturos. Et querebat quoniam illum
opportune traderet. Et primo die azymorum quoniam
pasca immolabatur dicit ei discipuli. Quo vis eas
mus et parem tibi ut manduces pasca. Et mit
tit duos ex discipulis suis: et dicit eis. Idei ci
uitatem: et occurret vobis bo lagenam ac baulas.
Sequimini eum: et quocumque introierit dicite domino
domus: qd magis dicit. Ubi est refectio mea: vbi
Suum

Barcaus

Pascha cum discipulis meis manducem. Et ipse vobis demonstrabit cenaculum grande stratum et illic pate nobis. Et abserunt discipuli eius et venerunt in ciuitatem: et inuenierunt sicut dixerat illis: et pauperum puerum paschalium. Vespere autem facto venit cum duodecim. **E**t uenit puerus. **L**u. xxiij. c. **C**um. Et discubentibus eis: et manducantibus ait se **J**ob. xliij. c. **S**us. **A**mē dico vobis: quod vnde ex vobis tradet me quod manducat mecum. **A**ut illi ceperunt contristari et diceret ei singulatum. Numquid ego? **Q**ui ait illi. **V**nus ex duodecim qui intingit mecum manus in catino. **E**t filius quod deinceps habebat: sicut scriptum est de **O**bat. xxvi. b. **E** eo. **V**e autes boi illi per quem filius habebat. **L**u. xxiij. b. **B**onum erat et: si non esset natus homo ille. **E**t manducabat. **O**bat. xxvi. c. **C**atis illis: accepit Iesus panem et benedicens fregit **L**uc. xxiij. b. **E**t dedit eis: et ait. **G**umite: hoc est corpus meum. **L**or. xl. e. **E**t accepto calice gratias agens dedit eis. **E**t habebant et illo oculis: et ait illi. **H**ic est sanguis meus. **O**bat. xxvi. e. **N**ouum testameti: quod per multis effundetur. **A**mē dico vobis: quod si non bibatur de genimine vitis: vobis in die **O**bat. xxvi. c. **I**llum cum illud bibatur nouum in regno dei. **E**t hymnus **J**oh. xvii. a. **N**on dicto: exierunt in motu olivarum. **E**t ait eis se **Z**acharia. xliij. c. **S**uis. **O**mnis scandalizabimini in nocte ista: quia scriptum est percutiā pastorem et dispaginat oves. **S**ed **O**bat. xxvi. c. postquam resurrexero procedam vos in galileam. **P**etrus **L**u. xxiij. d. **A**utes ait illi. **E**t si oculis scandalizati fuerint: sed non ego. **E**t ait illi Iesus. **A**mē dico tibi: quod tu habes in nocte baculum quod gallus vocem bis dederit **O**bat. xxvi. d. **T**er me est negatur. **A**t ille apostoli loquitur. **E**t si oportuerit me simul comori tibi: non te negabo. **O**bat. xxvi. d. **G**loria autem et omnis dicebant. **E**t veniunt in predictum cui nomine gethsemani: et ait discipulis suis. **G**edete hic donec oratio. **E**t assumit petrum et iacobum **O**bat. xxvi. d. **E**t iohannem secum: et cepit pavere et tedere. **E**t ait illis. **T**ristis est anima mea usque ad mortem. **S**us **J**oban. xij. d. **S**tinete bene et vigilate. **E**t cum processisset paululus **O**bat. xxvi. d. **P**rocedit super terram et orabat ut si fieri posset transire ab eo hora. **E**t dixit. **A**ffa patre: oia tibi possumus **J**oban. vi. e. **F**ibilia sunt: transferre calcem hunc a me: sed non quod ego volo: sed quod tu. **E**t venit et inuenit eos dormientes. **L**uc. xxiij. e. **E**t ait petro. **G**ymnos dormis. Non potuisti una hora vigilare. **V**igilate et orate: ut non intreruptis in temptatione. **G**opus quod est promptus est: caro non infirma. **E**t iterum abiens orauit eundem spiritum. **O**bat. xxvi. d. **E**t reuersus denique inuenit eos dormientes. Erat enim oculi eorum grauati: et ignorabat quod responderet ei. **E**t uenit tertio: et ait illis. **D**ormite iam et requiescite. Sufficit. Tenuit hora: ecce filius habebat traditum in manu peccatorum. **S**urgite eam. Ecce quod me tradet papa est. **E**t adhuc eo loquente: uenit iudas scardifex unde vnde de duodecim: et cum eo turbula multa: cum gladiis et lignis missi a summis sacerdotibus et scribis et senioribus. **D**ederat autem traditor eis signum: discites. **Q**uocunq; osculatus fuero: ipse est tenete eum: et ducite caute. **E**t cum venisset statim accedens ad eum: ait. **A**ne habibi. **E**t osculatus est eum. **A**ut illi manus insecerunt in lesum: et tenuerunt eum. **V**nus autem quod a de circu^o statibus educens gladium percussit serum summum sacerdotis: et apertauit illi auriculam. **E**t fidens Iesus: ait illis. **L**ançam ad latronem existis cum gladiis et lignis comprehendere me. **Q**uotidie era

apud vos in templo docens et non me tenuistis
Sed ut impleant scripture|| Tunc discipuli eius
relinquenter eum: offis fugerunt. Adolescens autem
quidam sequens eum amictus syndone super nudum: et te-
nuerunt eum. At ille reflecta syndone nudus prese-
nit ab eis. Et adduxerunt Iesum ad summum sa-
cerdotem: et conuenerunt oves sacerdotes et scri-
be et seniores. Petrus autem a loge secutus est eum
usque intro in atrium summi sacerdotum: et sedebat
cum ministris ad ignes: et calefaciebat se. Sum-
mi vero sacerdotes et omnes concilium querebatur ad
uersus Iesum testimonios. ut eum mortis trades-
sent: nec inveniebant. Multe autem testimonios
um falsum dicebatur aduersus eum: et conuenientia
testimonia non erant. Et quidam surgentes fal-
sum testimonium ferebatur aduersus eum: dicentes.
Qui nos audiuit eum dicere. Ego dissoluam tem-
plum hoc manufactum: et post triduum aliquid non ma-
nufactum edificabo. Et non erat conueniens testio-
nem illorum. Exurgens autem summus sacerdos in me-
diū interrogauit Iesum: dic. Non credes quisque
ad ea quae tibi obseruantur ab his? Ille autem tacebat
et nihil respondit. Rursum summus sacerdos inter-
rogabat eum et dicit ei. Tu es Christus filius dei? Respondit
Iesus autem dicit illi. Ego sum. Et videbitis filium
homini sedetur a dextris virtutis dei: et venientem
cum nubibus celo. Sum autem sacerdos scandens
vestimenta sua: ait. Quid adhuc desideramus te-
stes? Audistis blasphemiam. quid vobis videtur?
Qui omnes condamnaverunt eum esse regnum mortis. Et
ceperunt quidam conspuere eum et velare facie ei: et co-
laphis eum cedere et dicere ei. prophetiza. Et ministri
alapis eum cedebant. Et cum esset petrus in atrio
deorsum: venit una ex ancillis summi sacerdos-
tis: et cum vidisset petrum calefaciente se: aspiciens
eum ait ait. Et tu cuius Iesu Nazareno eras? At ille
negauit: dic. Neque scio neque novi. quid dicas
Et erit foras anno atrium et gallus cataruit. Rur-
sum autem cum vidisset illum acilla: cepit dicere circum-
stantibus: qui habet illis est. At ille iterum negauit. Et
post paucum rursus quod astabat: dicebat petro. Te
re et illis es: nam et galileus es. Ille autem cevit ana-
thematisare et furare: quod nescio hoie istum quem
dicitis. Et statim gallus iterum cataruit. Et recorda-
tus est petrus ubi quod differat ei Iesus. priusque gallus
catet his: ter me negabis. Et cepit flere.

L. B. Usque ad pylatum. et illu-
m et crucifixio: et mors et sepulta Iesu Christi. XV

E

Et confestim mane filii facientes sum-
mi sacerdotes cum senioribus et scribis et
vniuerso populo vincientes Iesum duxerunt
et tradididerunt pylato. Et interrogauit eum
pylat. Tu es rex Iudeorum? At ille risus ait illi. Tu
suis. Pylatus autem rursum interrogauit eum: dic. Non
credas quod? Vide in quoniam te accusant. Je-
sus autem apostolus nibil risus: ita ut miraretur pylatus.
Per die autem festum solebat dimittere illis unum
et vincere quemque perirent. Erat autem quod dicebatur
parvulus. quod cum seditionis erat vincere quod in seditione
fecerat homicidium. Et cum ascenderet turba: ce-

pit rogare sicut semper faciebat illis. Pylat autem rufit eis et dicit. Vultis dimittam vobis regem iudeorum. Sciebat enim quod per insidiā tradidissent eum summī sacerdotes. Pontifices autē cōcitauerūt turbā: ut magis barrabā dimitteret eis. Pylat rufus autē sterū rufus ait illis. Quid ergo vultis facias regi iudeorū? At illi sterū clamauerūt. Erucifige eum. Pylat vero dicebat illis. Quid enim malfecit? At illi magis clamabant. Erucifige eum. Pylat autē volens populo satisfacere dimisit illis barrabā. et tradidit secum flagell' censem ut crucifigeret. Omnes autē duxerūt eum in atrium presbiterij. et cōuocat totā cohortē et induunt eum purpurea: et imponunt ei plectrētes spineā coronā. et cōperūt salutare enī. Hunc rex iudeorū. Et percutebant caput eiū barudine: et cōspuebāt eum: et posuēt genia adorabāt eum. Et postquam illusserūt ei et rufuerūt illū purpura: et induerūt eū vestimentis suis. et educūt illū ut crucifigeret eū. Et agaria uerū pteretūtem quēpiā simonē cyreneū veniebat de villa patrē alexandri et rufi: ut tolleret crucē eius. Et pducūt illū in golgotha locū. quod est interptatū caluarie locus. Et dabat ei bibere myrratū vīnum et nō accepit. Et crucifigētes eū diuissērunt vestimenta eiū: mittētes sortē super eis quād tolleret. Erat autē hora tertia: et crucifiterūt eū. Et erat titul' cause eiū inscript': rex iudeorū. Et cū eo crucifigūt duos latrones. unū a destrīs et aliū a sinistrīs eiū. Et implera ē scriptura quod dicit. Et cū finiq̄s reputarūt eū. Et pteretūtes blasphemabāt eū mouētes capita sua: et dicētes. Uab quod destruis tēplū dei: et in tribus dies reedificas. Saluū fac teipm descendens de cruce. Sicut et summi sacerdotes illudētes ad alterū cū scrib̄ dicebāt. Alios saluos fecit: se ipsum nō potest saluū facere. Ebrist rex isrl̄ descēdat nūc de cruce: ut videam⁹ et credam⁹. Et qui cū eo crucifixi erāt cōuiciabant eū. Et facta horā seta tenebre facte sunt per totā trāvīq̄ in horā nonas. Et hora nona exclamauit iesus voce magna: dicens. Meloy beloij: lama ezebitbani. Qd ē interptatū: De⁹ me⁹: de⁹ me⁹: ut quād dederūt mihi. Et quidā de circūstātib⁹ audiētes: dicebant. Ecce beliā vocat. Surrens autē vñ et implens spongī aceto. circūponensq̄ calamo: potū dabat ei: dicens. Sinite. videam⁹ si venis ad belias ad deponēdū eum. Iesus autē emis sa voce magna exp̄rauit. Et velū tēplū scissum est in duo: a summo vīsc̄ deorsum. Videbās autē centurio quod ex adulero stabat: quod sic clamās exp̄rasset: ait. Vere bic bō fili⁹ dei erat. Erat autē et mulieres de longe aspiciētes. inter quās erat maria magdalene: et maria iacobī minoris: et ioseph mater: et salome: et cū esset in galslea sequēbāt eū et ministrabāt eū: et alie mltē quod simul cū eo ascēderant berosolymā. Et cū iam sero esset factū: quod erat pasceue quād ē ante sabbatū: venit ioseph ab arimathea nobilis decurio qui et ipse erat expectans regnum dei. Et audacter introuit ad pylatum: et petiit corpus iesus. Pylatus autē misrabatur si tam obisset: et accersito

centurione interrogauit eū si iam mortu⁹ erat: et cum cognouisset a centurione donauit corpus ioseph⁹. Joseph autē mercat⁹ syndonem: et depo lu. xxiiij. g nens eum incoluit sydone: et posuit eum in monu. Job. xix. g mento quod erat excisum de petra: et aduoluuit lapidē ad ostiū monumēti. Maria autē magdale mat. xxvij. g ne et maria ioseph aspicebant ubi poneretur. C. L. G. Resurrectio et ostensio ei⁹: et quod p̄dicas re subet euangelium.

Eta cum trāfissē sabbatū: maria magdalene et maria iacobī et salome eū merūt aromata ut venientes vnguent iesum. Et valde mane una sab

batoꝝ veniūt ad monumētuꝝ: orto tā sole: et dicit̄ cebāt ad inūscē. Quis revoluet nob̄ i apidēz ab hostio monumēti. Et respiciētes viderūt reuolutum lapidē. Erat q̄ppe magn⁹ valde. Et ita cunctes in monumētuꝝ viderūt sumenē sedētem in dertr̄ cooptū stola cādida: et obſtupuerūt. Qui dicit̄ illis. Nolite et pauescere. Iesum q̄rit̄ na zenum crucifixū: surrexit nō est h. Ecce loc⁹ ubi posuerūt eum. H̄z ite dicite discipul⁹ eius et petro: quod p̄cedet vos in galileā. Ibi eū videbitis sicut dixit vob⁹. At ille erētes fugerūt de monumēto. Inuaserat eis eas tremor: et pauro: et nemī q̄cō dixerūt. Limebāt eis. Surgēs autē iesus mane priā sabbati appuuit primo marie magdalene de quod esecerat septē demonia. Illa vadēs nūciauit his quod cū eo fuerāt lugētibus et flentib⁹: et illi audiētes quod vīueret: et vīsus esset ab ea nō crediderūt. P̄ h̄ autē duob⁹ ex bis amiantib⁹ ostēsūs ē in alia effigie eūtib⁹ in villā: et illi eūtes nūciauerūt ceterū: nec illis crediderūt. Nouissime autē recubētib⁹ illis vndeclī p̄puit et exprobrauit icredulitatē eorū et duritiā cordis quod bis quod viderāt eū resurrexisset nō crediderūt. Et dicit̄ eis. Eūtes in mūndū vīnūt: p̄dicate euāgeliū omni creature. Qui crediderit et baptizat̄ fuerit. saluōrēt. quod nō crediderit p̄dēna bīt̄. Signa autē eos quod crediderit h̄ sequentur. In noīe meo demōia eiūcīt̄: liguis loquēt̄ nō uis: spētes tollēt. Et si mortifer quād biberit nō eis nocebūt. Sup̄ egros manū iponēt: et bñ hēbunt. Et dñs quādem iesus postquam locut⁹ est eis. Act. s. b Assumpt⁹ est in celū: et sedet a destrīs dei. Illi lu. xxiiij. g autē p̄fecti p̄dicauerūt vīcīs dño coopante: et Apoca. xi. c fīmonē p̄firmāte sequētibus signis.

Explīcit euāgeliū fīt̄ Marci. Incipit p̄fatō

bt̄ bīeronymi p̄sbyteri in euāgeliū fīt̄ Lucam. Lucas syr⁹ natōē atīocēsis arte me dicit̄. discipul⁹ aplōꝝ postea paulus secut⁹ vīsc̄ ad cōsumationē ei⁹ fuiōs dño sine crīmīe. Nā neq̄ vīt̄ vīrē vīrē quod bñs neq̄ filios septuagīta et q̄ttuor annōrū obiūt in bythīnia plen⁹ spūscō. Qui cū tāscripta cōnt̄ euāgeliā p̄ mattbeū quādē in iudea. p̄ marci autē in italia scō instigāte spū in achāie p̄tib⁹ h̄ scripsit euāgeliū. significāt̄ etiā iōe in p̄ncipio aī suū alia cē descripta. Cūt̄ et̄ ea quod ordo euāgeliice dī spōnis exposic̄t̄. ea marie necessitas laborū fuit. et p̄mū grecis fideliib⁹ oī p̄pbatōne vētūt̄

Lucas

In carne dei Christi manifestata humanitate ne iudicis fabulis attenti. in solo legis desiderio tenerentur: vnde ne hereticis fabulat stultis sollicitationibus seducti exciderent a pietate elaboraret: sed hic ut in principio euangelij iobis nativitate praesumpta cui euangelium scriberet. et in quod electi scriberent idicaret: testas in se completa esse: quod ecent ab aliis inchoata. Qui ideo post baptismum filii dei a perfectio ne generationis in Christo implete: repetende a principio nativitatis humanae praemissa est ut regrentibus demonstraret in quod apparet erat per natum filium deo introitu recurrens in deum generationis admisso: indisponibilis dei predicationis in hominibus tempore suum. perfecti operibus redire in se per filium faceret: quod per dominum premi venientibus iter prebebat in Christo. Eius luce non imerito etiam scribendorum actuum apostolorum protestas in mysterio datur: ut deo in deum plenorem filio predicationis extiterit: oratione ab apostolis facta: sorte dominini electi nuncrus completeret. Sicque paulus summatione apostolicis actibus daret: quod diu in stimulū recaltrantes dominus elegisset. Quod et legentibus ac regrentibus deum: et si per singula expediri a nobis utile fuerat: sciens tamen quod opantē agricultoram oporteat primū de fructibus suis edere. vitauius publicā curiositatē: ne non tam volentibus deum demonstrasse videremur quod fastidientibus predidisse.

Explicit prefatio. Incipit prohemium.

Beati Luce in euangeliū suū.

Quoniam quidem multi conati sunt ordiare narrationes quod in nobis complete sunt rex sicut tradidissent nobis quod ab initio ipsi vindicarunt et miseri fuerunt similes: visus est et miseri assecuto omnia a principio diligent ex ore die tibi scribere optie theophile: ut cognoscas eos per te de quibus cruditus es veritatem.

Explicit prohemium Luce. Incipit euangeliū secundum Lucam.

L. E. **L**audatio zaccharie et elyabeth. angelus ait zaccharie. eraudita est oratio tua. et elyabeth pariet tibi filium. et vocabis nomine eius iohannes. zaccharias non credens gabrieli obmutuit. Elyabeth post hunccepit et occultabat se mensibus quoniam. In mense sexto missus est angelus ad virginem mariam: et dixit ei Ave gratia tecum. O maria. accepto salvatore eruges abiit in montana: et salutauit elyabeth. et dixit elyabeth. Benedicta tu tecum. Et ait maria. O dignificat anima tecum. Elyabeth peperit filium. et octavo die circumcidit. zaccharias loquela recuperat et prebet: dices benedictus.

beth sterilis: et ambo processissent in diebus suis secundum est autem cum sacerdotio fungeref zaccharias in ordine vicis sue anno deum: secundum proutudinem sacerdotij sorte exiit ut incensum poneret. ingressus in templum domini. Et ois multido populi erat orans foris hora incensi. Appulit autem illi angelus domini statim a destris altaris incensi. Et zaccharias turbatus est videns: et timor irruit super eum. Hic autem ad illum angelus. Ne timeas zaccharias: quoniam eraudita est deputatio tua. Et vox tua elyabeth pariet tibi filium: et vocabis nomine eius iohannes. et erit gaudium tibi et exultatio: et multi in nativitate eius gaudent. Erit enim magnus coram domino: et vinum et ficeretur non bibitur. Et spiritus replebit adhuc et vetero matrimonio sue. et multi filiorum israel auertet ad dominum deum ipsorum. Et ipse procedet anno illius in spiritu et probante believit auertat corda primi in filios: et incredulos ad prudentiam iustorum: pare domino plebeis perfectam. Et duxit zaccharias ad angelum. Ut hoc scias: Ego sum sum fons: et vox mea processit in diebus suis. Et respondens angelus dixit ei. Ego sum gabriel qui adest anno deum. et missus sum loqui ad te: et haec tibi enarrabam. Et ecce eris tacens: et non poteris loqui quod in diem quo biscant: per eo quod non credidisti verbis meis quod ipse fuisti in tempore suo. Et erat plebs expectans zacchariam et mirabatur quod tardaret ipse in templo. Egressus autem non poterat loqui ad illos. Et cognoverunt quod visione vidisset in templo. Et ipse erat inueniens illis et permanens mutus. Et secundum est ut impleti sunt dies officij eius: abiit in dominum suum. Post hos autem dies concepit elyabeth vox eius: et occultabat se mensibus quoniam: divisa. Quod sic fecit missus dominus in diebus quibus respexit auferre opprobriu meum inter homines. In mense aut sexto: missus est angelus gabriel a deo in ciuitatem galileam: cuius nomine nazareth ad virginem sponsatam viro cuius nomine erat ioseph de domo domini et nomine virginis maria. Et ingressus angelus ad eam dixit. Ave gratia plena dominus tecum benedicta tu in mulieribus. Que cum audisset: turbata est in timore eius: et cogitabat quid esset ista salutatio. et ait angelus ei. Ne timeas maria: tu uenisti enim gratiam a deo. Ecce concipies in utero et pueris filium. et vocabis nomine eius iesum. Hic erit Magnus et filius altissimi vocabitur. Et dabit illi dominus deus sede domini prius eius: et regnabit in domo iacob in eternum: et regni eius non erit finis. Dixit autem maria ad angelum. Quoniam fiet istud quoniam uita non cognosco. Et respondens angelus dixit ei. Omnis scriptus supueniet in te: tu et filius altissimi obuibrabis tibi. Ideoque et quod nasceris erit te sciurus vocabitur filius dei. Et ecce elyabeth cognata tua: tibi occipit filium in senectute sua. Et haec mensis est sextus illius qui vocatur sterilis: quod non erit impossibile a deo oculum secundum secundum tuum. Et discessit ab illa angelus. Et iesus autem maria in diebus illis abiit in montana cui festinatio in ciuitate iudea: et intravit in dominum zacchariae et salutauit elyabeth. Et secundum est ut audiuit salutationem marie elyabeth. exultauit infans in utero eius. Et repleta est spiritus eius elyabeth

Avit in diebus

herodis regis indee sacerdos quodam nomine zaccharias de vice abbas: et vox illius de filiis aaron: et nomen eius elyabeth. Erat autem iusti ambo ante deum: iudicantes in osibus mandatis et iustificatiib⁹ domini sine querela. Et non erat illis filius eo quod erat elyza-

et erclamauit voce magna: et dixit || Bñdictatu
int mulieres et bñdict fructu vtris tui. et unde
bñ mibi ut veniat mater dñi mei ad me. Ecce ei
ut facta ē vor salutatōis tue in aurib⁹ meis ex
ultauit in gaudio ifans i vtero meo. et bñā que
credidisti. qm̄ pficiens ea q̄ dicta sūt tibi a dño
et dñe maria. O magnificat aia mea dñm; et erul
tauit spūs me⁹ in deo salutari meo. qz resperit
humilitatē ancille sue. ecce em̄ et hoc brām me
dicent oēs gñationes. Qz fecit mibi magna q̄
potēs est: et sc̄m̄ nomē ei⁹. et mia ei⁹ pgenie et
pgenies timētib⁹ eu⁹. Fecit potētiā in brachio
suo. dispsit supbos mente cordis sui. Deposuit
potentes de sede: et exaltauit humiles. Esuriē
tes ipleni bonis: et diuites dimisit ianes. Gu
scipit isrl̄ puerū suū memorari mie sue. Sic lo
cur est ad p̄es nostros: abraā et semī ei⁹ sc̄la.
O nāsit aut̄ maria cū illa q̄si mensib⁹ trib⁹. et re
uersa est in domū suā. Elyzabetb aut̄ ipletū est
tpus pariendi. et pepit filiū. et audierūt vicini
et cognati ei⁹. qz magnificauit dñs miām suaz
cū illa. et gratulabant es: et factū ē in die octa
uo veneriūt circūcidere puerū. et vocabat eū no
mine patris sui zacchariā. et rñdens mater eius
dixit. Neq̄: sed vocabis iobānes. et dixerunt
ad illaz. Qz nēo est in cognatiōe tua qui vocef
bñ noīe. Innuēbant aut̄ patri ei⁹. quē vellet vo
cari eū. et postulās pugillarē scripsit dices. Iob
ānes est nomē ei⁹: et mirati sunt vniuersi. Ap
tum ē aut̄ illico os ei⁹ et lingua ei⁹. et loquebat
bñdicens deū. et fact⁹ est timor sup oēs vicinos
eou. et sup oia mōtana iudee diuulgabant oia
pba hec: et posuerūt oēs q̄ audierāt in corde suo
dicētes. Quisputas puer iste erit etemī manus
dñi erat cū illo. et zaccharias p̄ ei⁹ replet⁹ est sp̄
ritusctō et ppbetauit dices. Bñdict dñs de⁹ is
rael. qz visitauit et fecit redēptōem pleb sue. et
erexit cornu salutis nobis in domo dñi pueri sui
sicut locut⁹ est p̄ os sc̄tōz q̄ a sc̄lo sunt ppbaruz
ei⁹. salutē et inimicis nostrz et de manu oīm q̄
oderūt nos. ad faciendā miām cū p̄ib⁹ nr̄is et
memorari testamēti sui sc̄ti. iusurāduz qd̄ iura
uit ad abraā patrē nostrū daturū se nobis. vt si
ne timore de manu inimicorū nr̄orū liberati ser
uiam illi. in sc̄itate et iusticia corā ipo oib⁹ die
bus nostris. et tu puer ppba altissimi vocabes
ris p̄ibis em̄ ante faciē dñi parare vias ei⁹. Ad
dandā sc̄iam salutis plebi ei⁹ in remissionem
pctōz eoz p̄ viscera mie dei nostri in q̄bus visi
tauit nos oriens ex alto. Illumia his q̄ in tene
bris et in ymbra mortis sedēt ad dirigēdos pe
des nostros iuvā pacis. Puer aut̄ crescebat et
pfortabat spū: et erat in desertis ysq̄ in diem
ostensionis sue ad israel.

¶ Edictū augusti ut describeret orb. ma
ria pepit filiū suū pmogenitū. angel⁹ nativita
tez t̄bi pastorb⁹ nūciauit. pastores dicebāt ad
iūicē. Trāseam⁹ ysq̄ betbleē. iesus circūcidis
Symeo accepit iesuz in vlnas suas: dics. Nūc
dimittis tc. Et symeo dixit marie. ecce posit⁹ ē
bic in ryūmā tc. Et anna ppbetissa supueniens

confitebaf dñi. et loquebatur de illo oib⁹ q̄ et
pectabant redēptōem israel. Jesus inuenit ē i
medio doctor et q̄ subdit⁹ erat marie et ioseph
Factū ē aut̄ i dieb⁹ illis. erit edictū II
a cesare augusto: ut describeret vni
uersus orbis. Hec descriptio p̄ma fa
cta est a p̄fide syrie cyrino: et ibāt oēs
vt p̄fiteren singuli in suā ciuitatē. ascendit at
et ioseph a galilea de ciuitate nazareth i iudeā
ciuitatē dñi q̄ vocat betbleē: eo q̄ eff̄ de domo
et familia dñi: ut p̄fiteret cū maria despōsata fi
bi vrore pgnāte. Factū est aut̄ cū eēt ibi. iples
ti sunt dies vt pareret et pepit filiū suū p̄moge
nītū. et pānis eū iuoluit et reclinauit eū in p̄se
p̄to: q̄ nō erat ei loc⁹ in diversorio. et pastores
erāt i regiōe eadē vigilātes et custodiētes vigi
lias noct⁹ sup gregē suū. Et ecce angel⁹ dñi ste
tit iūt illos: et claritas dei circūfulsit illos. et tū
muerūt tiore magno. Et dixit illis angel⁹. No
lite timere. Ecce ei euāgeliō vob⁹ gaudiū mag
nūz: qd̄ erit oī pplo. qz nat⁹ est vob⁹ bodie salua
tor q̄ est p̄ps dñs i citate dñi. Et h̄vob⁹ signū. In
ueniet̄ infantē panis iuolutū et positū in p̄
sepio. Et subito sc̄a ē cū angelo m̄ltitudo mūl
tie celest̄: laudātū deū et dicentū. Bla i altissi
mis deo. et i tra par boib⁹ bone volūtāt̄. Et fa
ctū ē vt discesseret ab eis angelis celū: pastores
loqbanf ad iūicē. Trāseam⁹ ysq̄ betbleē: et v̄
deam⁹ bñbñ qd̄ factū est: qd̄ fecit dñs et osidit
nob̄. Et veneūt festinātes et iuenerūt mariā et
ioseph: et infantē positū in p̄sepio. Videlēt aut̄
cognouerūt de p̄bo qd̄ dictū erat illis de puerō
bñ. Et oēs q̄ audierāt mirati st̄. et de bis q̄ dicta
erāt a pastorb⁹ ad ipsos. Maria aut̄ p̄buabat
oia p̄ba h̄ offerēs i corde suo. Et reuerſit pasto
res gl̄ificātes et laudātes deū i oib⁹ q̄ audierāt
et viderāt: sicut dcm̄ ē ad illos. Et postq̄ p̄sumā
ti sūt dies octo: vt circūcidere puer: vocatū ē
nomē ei⁹ iesus. Qd̄ vocatū est ab angelo p̄usq̄
i vtero c̄cipet. Et postq̄ ipleti st̄ dies purgatō
nis ei⁹ bñ legē moyfi tulerūt illū in bñrl̄m vt si
sterēt eū dñi: sicut scriptū ē in lege dñi. Qz oē
masculinū adaptiōs vuluā sc̄m̄ dñi vocabif.
Et vt darēt hostiā bñm qd̄ dictū est in lege dñi.
par turturū aut duos pullos colubaz. Et ecce
bñ erat in bñrl̄m cui nomē symeo. Et bñ iste iu
stus et timorat̄ expectāt̄ p̄solatōez isrl̄: et spūs
sc̄tūs erat i eo. Et rñsuž accepat a sp̄usctō: nō v̄
surū se mortē nisi p̄i videret xp̄z dñi. Et vēit i
spū i tēplū. Et cū iducerēt puer ieu p̄entes ei⁹
vt facerēt bñ p̄suetudiez leḡ p̄ eo: et ip̄e accepit
eū i vlnas suas: et bñdixit deū et dixit. Nē dimit
t̄ suū tuū dñi: bñ tuū i pace. Qz viderūt
ocli mei salutare tuū. Qd̄ pasti aū faciē oīz po
pulor̄. Numē ad reuelatōez gētiuz: et gl̄az pleb
tue isrl̄. Et erat p̄ ei⁹ tm̄ ei⁹ m̄frates sup bis q̄
dicebaf de illo. Et bñdixit ill̄ symeo: et dixit ad
maria m̄fez ei⁹. Ecce posit⁹ ēb̄ i ruīnā et i resur
rectōz m̄tor̄ i isrl̄. Et i signū cui ēdicef. Et tuā
sp̄t̄ aiaz p̄trāsibit gladi⁹. vt reuelēt er̄mīt̄ cor
dib⁹ cogitatōes. et erat āna ppbīlla filia pbāueli

Oar. f.c.d.
t.ij.a.

B

C

J.eo.

Ero. xxxiii. e.

E

Zach. xliij. v

Lucas

de tribu aser. Et processerat in diebus multis: et videbat cum viro suo annis septem a proximitate sua. Et hunc vidua usque ad annos octoginta quatuor non discedebat de templo: ieiuniis et obsecrationibus suis nocte ac die. Et hec ipsa hora supueniens profitebatur domino et loquens de filio oibique expectabat redemptorem suum. Et ut processerunt omnia similitudinem legem domini reverentur in galileam in civitate sua nazareth. Puer autem crescebat et proficiebat plenaria sapientia: et gloria dei erat in illo. Et ibat pentes et per omnes annos in birenum in die sollemnem pasce. Et cum factus esset annorum duodeci ascendens a multis in biero solymam summa per suetudines diei festi. sumatisque diebus cum rediret: remansit puer Iesu in birenum: et non cognoverunt pentes eius. Estimantes autem illum esse in comitatu venerunt iter diei et requirebant eum inter cognatos et notos. Et non inuenientes et regressi sunt in birenum requirentes eum. Et secundum est per triduum inuenient illuz in templo sedete tez in medio doctorum: audiens illos: et interrogantem eos. Stupebat autem oes quod enim audiebat super prudenter et risus eius. Et videbatur admiratus. Et dixit magister eius ad illuz. Fili quod fecisti nobis sic. Ecce pater tuus et ego dolentes queremus te. Et ait ad illos. Quid est quod me querebatis? Nescibatis quod in his quod patris mei sunt optime me esse.

T. xvij. f || Et ipse non intellexerunt verbum quod locutus est ad eos. Et descendit cum eis: et venit nazareth: et erat subdit illis. || Et mater eius conservabat omnia.

I. Reg. ii. e Proba bec in corde suo. || Et Iesu proficiebat sapientiam et etate et gratia apud deum et homines.

C. L. S. Jobes predicat baptismum proprie: dicit turbis. Benimia vaperantur te. facite fructum dignos proprie. potius de lapidis isti suscitare te. Jobes turbam dicit et publicanis et militibus quod agere debet. dicit. venit fortior me cuius ventilabrum in manu. Jobes corripit herodem: et baptizat Iesum. celsus apud. votum patrum audierat. Iesus erat icipiens quod anno. et. vt putabat filius Ioseph quod fuit beli te.

A **A** uno autem quinto decimo imperio. **III** **A** tyberium cesaris procurante pontio pylato iudeam: tetrarcha autem galilee herodem: pippino autem fratre eius tetrarcha ituree et traconsidis regionis: et lysanta abiline tetrarcha sub principibus sacerdotum anna et caypha. factus est verbum domini super Iohannem zacharie filium in deserto. || Et venit in oem regionem iordanis predicti. **Odar. i. a** cans baptismum proprie in remissionem peccatorum: sicut Joba. **iij. c** scriptum est in libro sermonum Esaiae. ppbe. || Tunc Esai. **ii. a** clamantis in deo parate viam dominum: rectas facite semitas eius. **Ois** vallis implebitur: et omnis mons Oda. **i. a** et collis humiliabitur. Et erit praua idirecta: et aspergimus vias planas: et videbit omnis caro salutare dei.

B Dicebat ergo ad turbas quod exiebantur baptizari ab ipso. **Mattb. iij. b** Benimia vaperantur: quod ostendit vobis fugere avictura ira: facite ergo fructus dignos proprie: et ne ceperitis dicere patrem habemus abraham. Dico ei vobis: quod potes es de lapidis isti suscitare filios abrae. Nam ei securis ad ratione arboris posita es. **Ois** ergo arbor non facies fructum bonum etcide: et in ignem mittetur. Et interrogabat eum turbe dicentes. Quid ergo facies

mus? Respondens autem dicebat illis. Quilibet duas tunicas det non habenti: et qui habent escas sufficiat. Venerunt autem et publicani ut baptizaretur et dixerunt ad illum. O magister quod faciemus? At ille dixit ad eos. Nibil amplius quam quod constitutum est vobis faciat. Interrogabat autem eum et milites dicentes. Quid faciemus? et nos? Et ait illis. Ne minez concubat necque caluniam faciat: et tentate estote stipendiis vestris. Existimate autem populo et cogitationibus oibus in cordibus suis de Iohanne forte ipse esset christus. respondit Iohannes dicens oibus. Ego quidem a quo baptizo vos: veniet autem fortior me: cuius non sum dignus soluere corrigillam calcinamentorum eius. ipse vos baptizabit in spiritu sancto et igni. cuius ventilabrum in manu eius: et purgabit area suam: et congregabit triticum in horre suum paleas autem proburet ignis inextinguibili. Multa quidem et alia erubens euangelizabat populo. Herodes autem tetrarcha cum corripere ab illo de berodiade vroie fratris sui. et de oibus malis quod fecit herodes adiecit: et hoc super omnia. et includit Iohannem in carcere. Factum est autem cum baptizaret omnes populus et Iesu baptizato et orante: aptum est celum et descendit spiritus sanctus corpora sua specie sicut columba in ipsum: et vox de celo facta est. Tu es filius meus dilectus. in te o placuit mihi. Et ipse Iesu erat incipiens quasi annorum triginta: vt putabat filius Ioseph. qui fuit beli. qui fuit matthias. qui fuit leui. qui fuit melchis. qui fuit iacob. qui fuit ioseph. qui fuit matthathie. qui fuit amos. qui fuit naum. qui fuit besli. qui fuit nage. qui fuit maatb. qui fuit matthathie. qui fuit semel. qui fuit Ioseph. qui fuit iuda. qui fuit Iohanna. qui fuit resa. qui fuit zorobabel. qui fuit salathiel. qui fuit neri. qui fuit melchis. qui fuit addi. qui fuit thosan. qui fuit helmadan. qui fuit ber. qui fuit Iesu. qui fuit beliezer. qui fuit ioram. qui fuit mathat. qui fuit leui. qui fuit symeon. qui fuit iuda. qui fuit Ioseph. qui fuit iona. qui fuit beliacbim. qui fuit melchba. qui fuit menna. qui fuit matthathba. qui fuit iathan. qui fuit danid. qui fuit Iesse. qui fuit obeth. qui fuit boos. qui fuit salmon. qui fuit naason. qui fuit aminadab. qui fuit aram. qui fuit esrom. qui fuit phares. qui fuit inde. qui fuit Iacob. qui fuit isaac. qui fuit abrae. qui fuit tbare. qui fuit nabor. qui fuit saruch. qui fuit ragau. qui fuit pbalech. qui fuit beber. qui fuit sale. qui fuit chaynan. qui fuit arpharath. qui fuit sem. qui fuit noe. qui fuit lamech. qui fuit matthusa. qui fuit enoch. qui fuit Iareb. qui fuit mala. lebel. qui fuit chayna. qui fuit enos. qui fuit setb. qui fuit adam. qui fuit dei. **C. L. S.** Iesu plenus spiritu regressus est ad sodane. ieiunans quadraginta diebus resurrexit. et temptatur a diabolo. summata temptatione dominus recessit ab eo usque ad tempore. Iesu regressum in virtute spiritus in galileam et fama erigit per universam regionem de illo. venit nazareth et in transiit synagogam et legit in libro Esaiae. ppbe. Spiritus domini tecum. omnes testimonium dabat illi. dicebat quod filius Ioseph est. Iesu dicit. Nemo propterea accessit.

ptus est in patria sua. dicit belis missum cu; fas
mes esset in sarepta ad viduā et belis cura;
se a lepra naamā syru. h̄cif de cunctate iesus
et ducit vsq; ad supciliū montis ut p̄cipit. des
montū eīc̄t iesus ab boie. socrū simonis curat
et alios curat manus imponens. demones cla-
mabāt cū exirent. Tu es filius dei: et increpās
nō sinebat eos loqui. dixit. oportet me euāgeli-
zare regnū dei.

Lapi. IIII

Iesus aut̄ plenus spū sancto egressus ē
a iordanē: et agebat in spū in deserto
dieb⁹ quadraginta et tēptabat a dia-
holo. Et n̄ibil māducavit in diebus ill⁹
et cōsummatiſ ſilis eſurīt. dixit aut̄ illi diabo
lū. Si filius dei es: dic lapidi huius ut panis fi-
at. Et r̄ndit ad illū iefu. Scriptū ē: q̄r nō in pa-
ne ſolovuit bō: ſed in oī ſp̄bo dei. Et durit illū
diabolus et oſidit illi omnia regna orbis terre in
momēto t̄pis: et ait illi. Libi dabo p̄tātē banc
vniuersam et gloriā illoꝝ: q̄r mibi tradita ſunt: et
cui volo do illa. Tu ergo p̄cidens ſi adoraueris
corā me: erunt tua om̄ia. Et r̄ndens iefu: dixit
ill⁹. Scriptū est. Dñm deū tuum adorabis: et il-
li ſoli ſeruies. Et durit illum in bierusalē et sta-
tuit eū ſup pinnā tēpli: et dixit illi. Si filius dei
p̄t̄c̄ es mitte te bīnc deorsuꝝ. Scriptū est em⁹. q̄ an-
gelis ſuis mādauit de te: vt cōſeruēt te: et q̄r in
manib⁹ tollēt te: ne forte offendas ad lapidem
pedē tuū. Et r̄ndens iefu: ait illi. Dictrū ē. Non
tēptabis dñm deū tuū. Et p̄ſummati om̄i tem-
ptatō: diabolus recessit ab illo vſq; ad tēpus.
Joh. vi. a Et regressus est iefu i virtute ſpū in galile-
om: et fama erīt p vniuersam regionē de illo.
Et ip̄e docebat in synagogis eorū: et magnifica-
baf ab oīb⁹. Et venit nazareth vbi erat nutri-
tus: et intrauit h̄m cōſuetudinē ſuā die ſabbati
in synagogā: et ſurrexit legere. Et tradit⁹ eft il-
li liber eſaie pp̄bete. Et vt reuolutiſ libri. inue-
ſiſti. a nit locū vbi scriptū erat. Spū dñi ſup me. p̄
p̄ter qđyntit me. euāgelize p̄p̄ib⁹ miſit me
fanare cōtritos corde. p̄dicare captiuos remiſſi-
onē. et cecis viſum. dimittere confractos in re-
miſſionē. p̄dicare annū dñi acceptū et dīc retr̄-
butōis. Et cū plicuſſet libri reddidit ministro
et ſedit. Et oīm in synagoga oculi erāt intendē-
tes in eū. Cepit aut̄ dicere ad illos: q̄r bodie im-
pleta eft hec ſcriptura in aurib⁹ vestrīs: et oīfis
teſtimoniū illi dabat: et mirabat in p̄b̄is gra-
tia q̄ pcedebat de ore ſpius et dicebat. Nōne h̄
ē fili⁹ iofeph⁹. Et ait illis. Utiq; dicetis mibi bāc
ſilitudinē. Quedice cura teipm. Quāta audiuiſ-
mus facta in capbanaū fac et bic in patria tua
Et ait aut̄. Amē dico vob⁹ q̄r nemo p̄pha accept⁹
est in patria ſua. In p̄itate dico vob⁹: m̄te vidue
erāt in dieb⁹ belis in iſrael q̄n clauſum ē celum
ānis tr̄b⁹ et mēſib⁹ ſet. cū facta eēt fames ma-
gna in oī tra: et ad nullā illarū miſſus ē belis:
nisi in sarepta fidonie: ad mulierē viduā. Et m̄t̄
ti leprofi erāt in iſrl sub beliso pp̄ba: et nēo eo-
rū mūdat⁹ ē niſi naamā syr⁹. Et replete ſūt oēs
in synagoga fr̄bec audiētes. Et ſurrexerūt et eie-

cerunt illum extra ciuitatē: et duxerūt illū vſq;
ad supciliū mōt̄: ſup quē ciuitas illorū erat edi-
ficata: vt p̄cipitarēt eū. Ip̄e aut̄ trāſiens p̄ me-
dium illorū ibat. Et dēſcēdit in capbanaū ciuit-
atē galilee: ibi docebat illos ſabbari. Et ſu-
pebat in doctrina ei⁹: q̄r in p̄tātē erat ſimo ip̄i⁹
Et i synagoga erat bō bñs demoniū imunduz
et etclamauit voce magna dīcēs. Sine qđ no-
b̄is et tibi iefu nazarene. Uenisti perdere nos.
Scio te q̄ ſis ſcūs dei. Et icrepanit illū iefu
dīcēs. Obmutesce et eti ab eo. Et cū pieciffet il-
lud demoniū i mediū exiſt ab illo: m̄b̄iſq; illum
nocuit. Et ſcūs eft panor in oīb⁹: et colloq̄bant
ad inuicē dicētes. Qđ eft bō p̄b̄i⁹: q̄r in p̄tātē et
p̄tute impat imūdis ſpiriti⁹: et eſeūt. Et diuul-
gabat fama de illo i oīm locū regionis. Sur-
gēs aut̄ iefu de synagoga introluit in domū
ſymōis. Ocrus aut̄ ſymōis tenebat magnis
febrīb⁹: et rogaueſt illū p ea. Et ſtā ſup illaz
impauit febrī: et dimiſt illā: et p̄tinuo ſurgens
miſtrabat illis. Lū aut̄ ſol occidiſſet om̄is q̄ bē-
bāt iſirmos varijs lāguorib⁹: ducebāt illos ad
eū: at ille ſingulis man⁹ imponēs curabat eos.
Eriebāt aut̄ demonia a mult̄ clamātia et dicē-
tia: q̄r tu es fili⁹ dei. Et increpās nō ſinebat ea
loq̄: q̄r ſciebāt ip̄i⁹ eē ſp̄m. ſctā aut̄ die egress⁹
ibat in deſtū locū: et turbe req̄rebāt eū et vene-
runt vſq; ad ſp̄m: et detinebāt illū ne diſcederūt
ab eis. Quib⁹ ille ait. Quia et alij ciuitatib⁹
oporet me euāgelize regnū dei: q̄r id miſſuſ
sum. Et erat p̄dicās in synagogis galilee.
C. **L**. **S**. Et turbe irruerēt ad eū vt audirēt ver-
bum dei ascēdit nauē petri. docebat de nauē
la turbas. Iefu dixit petro. duc in altū et laſa-
te r̄betia v̄ra i capturā. bō ſcō p̄cluſerūt p̄ſciūm
multitudinē. et r̄bete eoz r̄upebaf. qđ cu; vide-
ret petr⁹ dixit. Eri a me: p̄tōr ſu; dñe. dixit pe-
tro: ex hoc eris hoies capiēs. Icproſuſ mūdat. et
palyticū cur. t. dicit iefu leui ſedēti ad telone-
uſ. Beq̄re me: et fecit leui p̄iuiū. p̄bariſei mur-
murabāt et iefu dicit. Nō egēt q̄ ſanis ſūt medi-
co et cetera. p̄bariſei dicit iefu. q̄re diſcipuli io-
bānis ſeumāt frequēter. post hoc iefu dicit ſi-
militudinē de om̄iſſa v̄ſtimentū noui: et nō
mittit v̄ ſuū nouū i v̄tres veteres. **V**
E **A**ctū ē aut̄ cū turbe irruerēt in eu; **B**
vt audirēt p̄b̄i⁹ dei: et ip̄e ſtabat ſec⁹
ſtagnū genezareth. Et vidit duas na-
ues ſtātes ſec⁹ ſtagnū. p̄ſcatores aut̄ diſcēde-
rāt et lanabāt r̄betia. Ascēdēs at i v̄nā nanim q̄
erat ſymōis rogauit eū a tra reducere pufillū
Et ſedēs docebat dō nauicula turbas. Ut ceſſa-
uit aut̄ loq̄: dicit ad ſymōis. Duc i altū: et laſa-
te r̄betia v̄ra i capturā. Et r̄ns ſymō dicit illi.
Preceptor: p totā noctē laborātes n̄bil cepim⁹
in p̄bo aut̄ tuo laſabo r̄bete. Et cū bō feciſſent:
p̄cluſerūt p̄ſciūm multitudinē copioſaz. R̄upeba-
tur at r̄bete eoz. Et ānuerūt ſocijs q̄ erāt i alia
nau: vt venirēt et adiuuarēt eos. Et veneſt et
ſimpleuerūt abas nanikulas. itavt pene merge-
rent. Qđ cū v̄ideret ſymō petrus p̄cidit ad ge-

LUCAS

mia iesu: dicens. Eti a me dñe: q: bō pētō: sum
Stupor em̄ circūdederat eū t̄ oīis q̄ cum illo
erant in captura pīscium quā ceperāt. Simili
ter aut̄ iacobū et ioh̄em filios zebedei: q̄ erant
socii symōis. Et att ad symonē iesu. Noli time

Matt. iiiij. c

Mar. i. c

E

Matt. viij. a

Mar. i. d

Matt. iiiij. d

Mar. iiij. a

Zoban. vi. a

Matt. viij. c

Mar. vi. f

D

Matt. iiij. a

Mar. ii. a

Zoban. v. a

Matt. iiij. a

E

Matt. iiij. a

Mar. ii. b

Zoban. v. b

F

Matt. iiij. a

Matt. iiij. b

Mar. ii. b

Mar. ii. c

Mar. ii. e

B

Mar. ii. f

Mar. ii. c

Mar. ii. d

Mar. ii. d

re: et hoc iam boies eris capiēs. Et subductis
ad terrā nauib⁹: relictis oībus secuti sūt eum
¶ Et fcm̄ est cū esset in vna ciuitatib⁹. t̄ ecce vir
plen⁹ lep̄a vidēs t̄ fesuz: t̄ p̄cidens in faciē suā:
rogauit eū: dices. Dñe si vis potes me mūda-
re. Et extēdens manū tetigit eū dicens. Volo.
Oñū dare. Et p̄festiz lep̄a discessit ab illo. Et ip
se p̄cepit illi vt nemi diceret: s̄z vade oñde te sa
cerdoti: t̄ offer p̄ emūdatione tua sicut p̄cepit
moyses in testimoniu illis. Perābulabat antē
magis fmo d̄ illo: t̄ ƿueniebat turbe multe vt
audirēt: t̄ curarent ab infirmitatib⁹ suis. Iþe
aut̄ secedebat in deſtū t̄ orabat. Et fcm̄ est in
vna die: t̄ ip̄e sedebat docēs. Et erāt pharisei
sedētes t̄ legiſdoctores q̄venerāt ex omni caſtel
lo galilee t̄ iudee t̄ bierlin: t̄ p̄tus dñi erat ad
sanandū eos. Et ecce viri portātes in lecto bo
minē q̄ erat paralytic⁹: t̄ q̄rebāt eū inferre et
ponere aī eum. Et nō ƿueniētes q̄ pte illū ifer
rent p̄ turba: ascēderūt sup̄ tectuz t̄ p̄ tegulas
summisserūt eū cū lecto in mediū ante iesum.
Quoꝝ fidē vtr̄ vdit: dixit. Hō remittūf tibi pec
cata tua. Et ceperūt cogitare scribe t̄ pharisei
dicētes. Quis est h̄ q̄ loq̄ blasphemias. Quis
p̄t dimittere p̄ctā nīf solus de⁹. Ut cognouit
aut̄ iesus cogitationes eoz: r̄ns dixit ad illos.
Quid cogitat̄ in cordib⁹ v̄ris: Quid est facili⁹
dicere: dimittūf tibi p̄ctā: an dicere. surge et
ambula. Ut aut̄ sciati q̄z fili⁹ boīs bz ptātez in
terra dimitte di p̄ctā: ait paralytic⁹. Libi dico
surge tolle lectū tuū et vade i domū tuā. Et co
festiz p̄surgēs corā illis tulit lectū in q̄ iacebat
et abiit i domū suā magnificās deū. Et stupor
app̄hendit om̄s t̄ magnificabāt deū. Et reple
ti sūt timore dicentes: q̄z vidim⁹ mirabilis bo
die. Et post h̄ exiit. t̄ vidit publicanū leui
sedente ad teloneū: t̄ ait illi. Seq̄re me. Et re
licitis oībus: surgēs fecit̄ ē eū. Et fecit ei cōui
utū magnū leui i domo sua: t̄ erat turba ml̄
ta publicanoꝝ t̄ alioꝝ q̄ cū illis erāt discuben
tes. Et murmurabāt pharisei t̄ scribe eoz: dicē
tes ad discipulos ei⁹. Quare cū publicanis et
p̄ctōrib⁹ māducatis t̄ bibitis. Et r̄ns iesus dix
it ad illos. Nō egent q̄ sani sūt medico: sed q̄
male bñt. Nō veni vocare iustos: s̄z p̄ctōres ad
pniam. At illi dixerūt ad eū. Quare discipuli
iobis ieiunāt freqnēter t̄ obsecratōes faciūt
sill̄ t̄ phariseoꝝ: tui aut̄ edūt et bibūt. Quibus
ip̄e ait. Nunqđ potell̄ filios spōfi dū cuz illis
est spōsus facere ieiunare. Veniēt aut̄ dies: et
cū ablat⁹ fuerit ab illis spōsus: tūc ieiunabunt
in illis dieb⁹. Dicebat aut̄ t̄ similitudinē ad il
los. Oꝝ nō ƿmissurā a nouo vestimentō mūtit
in vestimentū vet⁹ alioqñ t̄ nouū rūpit: et ve
teri nō ƿuenit ƿmissura a nouo. Et nō mittit
vīnu nouū i ytres veteres. alioqñ rūpit vīnu

nouū v̄tres: t̄ vīnu effundet t̄ v̄tres persbunt
Sed vīnu nouū in v̄tres nonos mitendū est
et vtraq̄ cōseruant. Et nemo bibēs vetus sta
tim vult nouū: dicit eum vetus melius est.

C. L. G. Discipuli sabbato spicas vellūt. iesus
dicit q̄ dō in domo dei panes p̄positiōis sup̄
fit. manū aridā hñtem curat. ap̄los elegit i mō
te. in loco cāpeſtri ml̄tos curat a lāguorib⁹ q̄a
vīrt⁹ t̄ c. octo b̄titudines: post hoc dicit. ve vobis
dūstib⁹ ve vob̄ t̄ c. dicit diligite iūmicos v̄ros.
Qui te p̄cutit i marilla p̄be t̄ c. et oī petenti te
tribue: put vult̄ vt faciat vob̄ boies t̄ c. Si di
ligit̄ eos q̄ vos diligūt q̄ vob̄ grā est. mutuū
date: mībil ide spātes. Estote mīficordes. nolis
te iudicare. eadem mēsura q̄ t̄ c. Nunquid p̄t
cec̄ cecū duce. nō est discipul⁹ sup̄ magistrū.
enīce p̄mū trabē. vnaq̄ arbor̄ d̄ fructu suo co
scif. Qui audit fīmōes t̄ nō facit. cui filis ē. VI

H Actum est aut̄ in sabbato secūdo
primo cū trāſiret p̄ sata vellebāt dī
scipuli ei⁹ spicas t̄ māducabāt p̄ſri
cātes manib⁹. Quidā aut̄ phariseo
rum dicebāt illis. Quid facit̄ qđ nō licet i sab
batis. Et rñdēs iesus ad eos dixit. Nec hoc le
gistis qđ fecit dō: cū esuriss̄ ip̄e t̄ q̄ cū illo erāt
q̄uo intravit i domū dei. t̄ panes p̄positionis
sumpfit t̄ māducāit: t̄ dedit bis q̄ cū ip̄o erāt
q̄s nō licet māducare nīf tm̄ sacerdotibus. Et
dicebāt illis. q̄z dñs est fili⁹ boīs etiā sabbati.
Fcm̄ est aut̄ t̄ i alio sabbato: vt intraret in sy
nagogā t̄ doceret. Et erat ibi bō: t̄ man⁹ eius
dextera erat arida. Obfūabāt aut̄ scribetp̄ba
rissi: si i sabbato curaret vt ƿuenirēt vñ accūla
rent eū. Iþe v̄o sciebat cogitationes eoz: t̄ ait
boi q̄ bēbat manū aridā. Surge t̄ sta in mediū
Et surgēs stetit. Hic aut̄ ad illos iesus. Intro
go vos si līc̄ sabbat̄ bñfacere: an male. aīam
saluā facere an pdere. Et circūspecti oībus di
xit boi. Errēde manā tuā. Et errēdit: t̄ restitu
ta est man⁹ ei⁹. Ip̄i aut̄ repleti sūt insipiētā: t̄
colloq̄banf ad iūcē q̄dnā facerēt d̄ ieu. Fcm̄
est aut̄ in illis dieb⁹ exiit i montē orare: t̄ erat
p̄noctās in orōne dei. Et cū dies fact⁹ eēt vo
cauit discipulos suos t̄ elegit duodecim ex ip
sis q̄s t̄ ap̄los noi auit: symonē quē cognomia
uit petrū t̄ andréā frēm ei⁹. Jacobū t̄ iobem
philippū t̄ bartholomeū. mattheū t̄ thomā. ia
cobū alphēt. t̄ symonē q̄ vocat̄ zelotes. t̄ iuda
iacobi. t̄ iuda scariotb̄ q̄ fuit pditor. Et descen
dens cū illis de mōte stetit in loco cāpeſtri et
turba discipuloꝝ eius. t̄ multitudi copiosa ple
bis ab om̄i iudea t̄ bierlin t̄ maritima t̄ tyri
et sydonis: qui venerant vt audirēt eū t̄ sanas
rent a lāguorib⁹ suis. Et q̄ verabant̄ a spiritu
bus ūmūdis curabant̄. Et oīs turba q̄rebāt eū
tāgere: q̄ vīrt⁹ de illo eribāt t̄ sanabāt om̄es.
Et ip̄e eleuiat̄ oclis i discipulos suos dicebat
Beati paupes: q̄z vīm est regnū dei. Beati q̄ nūc
esuris: q̄z saturabim̄. Beati q̄ nūc flētis: q̄z ride
bitis. Beati eritis cum vos oderint homines:
et cū separauerint vos t̄ exprobauerint t̄ cice

psit nōmē vestrū tanq̄ malū ppter filiū bois.
Baudete in illa die t exultate: ecce em̄ merces
vestra m̄lta est in celo. Sc̄d̄ bec em̄ faciebāt
ppbetis p̄es eoz t verūn̄ ve vob̄ dñitib̄ q̄ ha
betis solationē vestrā. Ue vob̄ q̄ saturati es̄
q̄ esuriet̄. Ue vobis q̄ ridetis nūc q̄ ingebit̄
t flebitis. Ue cū bñdixerint vobis om̄is boies.
Sc̄d̄ h̄ em̄ faciebāt pseudo ppbetis p̄es eo
rum. H̄ vob̄ dico q̄ audistis. Diligite iim̄icos
v̄ros: bñfacite bis q̄ vos oderūt. Bñdicte ma
ledicētib̄ vobis: t orate p̄ calūfantib̄ vos: et
q̄ te p̄cutit in marillānā p̄be illi t alterā. tab
eo q̄ aufert tibi vestimētū: etiā tunicā nōl p̄bi
bere. Oi aut̄ petenti te tribue: t q̄ aufert q̄ tua
sunt ne repeatas. Et p̄ut vultis vt faciat vobis
boies t vos facite illis filī: t si diligitis eos q̄
vos diligūt q̄ vob̄ est grā. Nā t pctōres diligē
tes se diligāt t si bñficeritis bis q̄ vobis bñfa
ciūt q̄ vobis est grā. Siqdē t pctōres h̄ faciūt
t si mutuū dederitis bis a q̄bus spatis recipi
q̄ gratia est vobis. nā t pctōres pctōib̄ fene
rant vt recipiāt eq̄lia. Uerūt̄ diligite iim̄icos
vestros: bñfacite: t mutuū date nibil ide spans
tes. t erit merces vestra m̄lta. t erit̄ filiū altis
simi: q̄ ip̄e benign̄ ē sup̄ igratos t malos. Esto
te ḡ misericordes sicut t pat̄ vester misericors ē
Nolite iudicare t n̄ iudicabim̄: nolite p̄dēna
re t si p̄dēnabim̄. Dīmittite t dīmittem̄. Da
re t dabib̄ vobis. Odesurā bonā t p̄fertā t coa
gitatā t superflūtē dabūt i sinū vestrū. Eadez
q̄ppe mēsura q̄ mēsi fuerit̄: remitief vob̄. dice
bat aut̄ illis t filitudinē. Nūqd p̄t cec̄ cecii dñ
ceremonē abo i foneā cadūt. Nō ē discipul̄us
per magistrū. p̄fect̄ aut̄ ois erit si fit sicut magis
trū. Quid aut̄ vides festucā in oculo fratris tuū
trabē aut̄ q̄ i oculo tuo ē nō p̄sideras? Aut̄ quō
potes dicere fratri tuo: frat̄ sine eiūtā festucā
de oculo tuo: ip̄e i oculo tuo trabē nō vides. Hy
pocrita eiūtē p̄mū trabē de oculo tuo: t tñc p̄spī
cies vt educas festucā de oculo frat̄ tuū. Non
est em̄ arbor bona q̄ facit fruct̄ malos: neq̄ ar
bor mala faciēs fructū bonū. Unaq̄s eī arbor
de fructū suo coḡscit: neq̄ eī de sp̄nis colligūt
fīc̄: neq̄ de ruborū indēmāt vñā. Bon̄ bñ d̄ bo
no thesauro cordis sui p̄fert bonū: t mal̄ bñ d̄
malo thesauro p̄fert malū. Ex abūdātia eī cor
dis os loquif. Quid aut̄ vocat̄ me dñne dñne: et
nō facit̄ q̄ dico. Ois q̄ venit ad me t audit ser
mones meos t facit eos oñdas vobis cui filiū
sit. Sillis est hoī edificāt domū q̄ fodit in altū
st posuit fundamētū sup̄ petrā. Inundatiō āt
facta illisus est flumē domini fili t nō potuit eā
mouere. Sūdata em̄ erat sup̄ firmā petrā. Qui
aut̄ audīt t nō facit filiū ē boī edificāt domū
suā sup̄ trā sine fūdamēto i quā illisus ē fūm̄: t
ptimō cecidit t facta ē ruina dom̄ illi magna
CL. S. Seruū centuriōis curat. filium vñdue
mortuū suscitat. Iohes misit ad Iesum. Lu es q̄
vētur̄ es tc. t dñs om̄edat Iohes. p̄barisei t le
s̄p̄iti p̄filiū dei spreuerūt. Ies̄ dicit p̄bariseis
Qdīcūt Iohes demonū bñs t fūl̄ vobis. bñ vobis

rato: ē. m̄l̄ peccat̄ lacrimis pedes Iesu lauit
C Um aut̄ implet̄t oia p̄ba sua i VII
aures plebis intravit capbaraū. Lē
turiōis aut̄ cuiusdā seruū male bñs e
rat moritur̄ q̄ illi erat p̄ciosus. Et cū
andiss̄ de Iesu: misit ad eū seniores iudeoꝝ ro
gās eā vt vēiret t saluaret sernā et̄. At illi cū
veniſſent ad Iesu rogabāt eū sollicite dicētes
et̄: q̄ dign̄ elyt̄ b̄ illi p̄ites. diliḡt eī gentē no
strā t synagogā ip̄e edificauit nob̄. Iesu autē
ibat cū illis. t cū iā nō longe esset a domo mi
fit ad eū cētū amicos dicēs. Dñe: noliverari
No em̄ suz dign̄ vt sub tectū meā int̄s. pp̄t
q̄d t mel̄p̄ nō sum dign̄ arbitrat̄ vt venire
ad te: s̄z dic p̄bo et sanabif puer mē. nā t ego
bō sum sub ptātē p̄stitut̄ bñs sub me misites:
t dico bñsc vade: t vadit. t alio vent: t venit. t
fūo meo fac b̄: t facit. Quo audito Iesu miras
t̄ ē: t p̄uersus seq̄ntib̄ se turb̄ dīrit̄. Amē dico
vob̄ nec i isrl̄ tātā fidē iuent̄. Et reuerſi q̄ missi
fuerāt domū iuenerūt fūnā q̄ lāguerat sanū. Et
sc̄m̄ ē deiceps ibat Iesu i citatez q̄ vocat̄ nayz
t ibat cū eo dīscipli eī t turb̄ copiosa. Eū aut̄
appropinq̄ret p̄ote ciuitat̄: ecce defūct̄ effere
bat filiū vnic̄ matr̄ sue. Et h̄ vidua erat: t tur
ba ciuitat̄ m̄lta cū illa. Quā cum vidisset dñs
mīa mot̄ sup̄ eā: dīrit̄ illi Noli st̄ere. Et accessit
t tetiḡ loculū. Hi āt q̄ portabāt st̄eterūt: t ait
Adolescēs: tibi dico surge. Et resedit qui erat
mortū: t cepit loqui t dedit illū matr̄ sue. Ac
cepit āt oēs tñor t magnificabāt dñi dñtes. Qr̄
pp̄ba magn̄ surrexit i nobis: t q̄ dñs visitauit
plebē suā. Et erūt h̄ fūo i vñuersam iudeā de
eo: t oēm circa regiōez. Et nūc iauerūt iobi dī
scipuli eī de oib̄ his: t p̄uocauit duos de disci
pulis suis Iohes: et misit ad ibm̄ dicēs. Lu es
qui vētur̄ es: an aliū erpectam̄? Lu aut̄ veniſſ
sent ad eū vīri dīrerunt. Iohes baptista misit
nos ad te dicēs. Lu es q̄ vētur̄ es: an aliū et̄
pectam̄? In ip̄a aut̄ bora m̄l̄tos curauit a lan
guorib̄ suis t plagiis. et spiritib̄ malis t cecis
multis donauit vīsum. Et respōdēo dīrit̄ illis.
Euntes renūciate iobi q̄ audistis et vīdistis.
Qr̄ ceci vīdēt. claudi ambulāt. leprosi mūdanf
surdi audiūt. mortuū resurgūt. paupes euāgeli
zantur. et brūs est quicūs non fuerit scandals
zat̄ i me. Et cū discessiſſet nūc iobis. cepit de
Iobe dicere ad turbas. Quid eristis in deſtuſ
vīdere: artūdīmē vēto agitatā? H̄ quid eristis
vīdere hoīem mollib̄ vestimētis iudicūt. Ecce
qui in veste p̄ciosa sunt t delit̄s: in domib̄ re
gū sūt. H̄ quid eristis vīdere? Prop̄betā: uti
q̄ dico vobis: t plusq̄ pp̄bam. Hic est de quo
scriptū est. Ecce mitto angelū meū an̄ faciē tu
am: qui p̄parabit viā tuā ante te. Dico em̄ vob̄
maiō iter natos mulierū pp̄ba Iobe baptista
nemo ē. Qui aut̄ minor est i regno dei: maiō
est illo. Et ois populus audiens: t publicani su
stificauerūt deus baptizati baptismo Iobānis.
Pharisei aut̄ t legisp̄ti p̄filiū dei spreuerūt i se
metip̄os n̄ baptizati ab eo. Ait āt dñs. Lui ḡ. ft. Odatt. xi. b

A
Odatt. viij. aB
Odatt. viij. aC
Odatt. viij. bD
Odatt. viij. bE
Odatt. xi. aF
Odatt. xi. aG
Odatt. xi. aH
Odatt. xi. bI
Odatt. xi. aJ
Odatt. xi. b

LUCAS

misles dsc̄i hoīes generationis buī: t̄ enī filies sunt. Siles sunt pueri sedētib⁹ in foro: t̄ loquē

Dat. vii. c tib⁹ ad inuicē t̄ dicētib⁹. Lātā uim⁹ vob̄ tyb̄s t̄ nō saltastis: lamēt auim⁹ t̄ nō plorastis. Uenit aūt̄ iobānes baptista neq; māducās panē neq; bibēs vīnū: t̄ dicit̄. demoniū b̄z. Uenit fili⁹ boī minis māducās t̄ bibēs: t̄ dicit̄. Ecce bō duora tor: t̄ bibēs vīnū amic⁹ publicanorū t̄ pctōrū. Et

Dat. xxi. a instificata ē sapia ab oīb⁹ filiis suis. Rogabat

Mar. xiiii. a aūt̄ illā qdā de pbariseis vt māducaret cū illo.

Joh. vii. a Et ingressus domū pbarisei discubuit. Et ecce

B mulier q̄ erat in ciuitate peccatris vt cognouit q̄ iesus accubuit i domo pbarisei attulit alabastrū vnguēti: t̄ stās retro sec⁹ pedes ei⁹: lachrym̄is cepit rigare pedes ei⁹ t̄ capill̄ capi⁹ sui tergebat: t̄ osculabat pedes ei⁹: t̄ vnguēto vnges bat. Uides aūt̄ pbarisei q̄ vocauerat eū ait intra se dices. Hic si esset ppbeta sciret vtiq; q̄ et q̄lis ē mulier q̄ tāgit eā. q̄ peccatris ē. Et rñdēs iesus dixit ad illā. Simō:babeo t̄ sibi aliquid dice re. At ille ait. O gr̄ dīc. Duo debitores erāt cui dā feneratori. vñ debebat denarios q̄ngētos: t̄ ali⁹ q̄nq̄ginta. Nō bñtib⁹ ill' vñ redderēt: do nauit vtrisq; Quis ḡ eū pl⁹ diligis. R̄ fidens si mō dixit. Estimo q̄ is cui pl⁹ donauit. At ille dixit ei. Recte iudicasti. Et puerus ad mulierem dixit simoni. Uides hanc mulierē. Intraui i domū tuā aquā pedib⁹ meis nō dedisti. Hec autē lachrymis rigauit pedes meos: et capillis suis tersit. Osculū mibi nō dedisti. hec autē et quo in trāni nō cessauit osculari pedes meos. Oleo caput meū nō vnr̄isti. hec autē vnguēto vnr̄it pedes meos. Prop̄ qd̄ dico tibi. Remittūf ei peca ta multa: qm̄ dilicit multū. Eui aūt̄ min⁹ di mittif min⁹ diligis. Dicit aūt̄ ad illā. Remittūs tur tibi pctā. Et ceperūt q̄ fil' accūdebat dicere intra se. Quis ē bic q̄ etiam pctā dimittit. Dicit aūt̄ ad mulierez. Fides tua te saluā fecit. Vade in pace.

C. L. S. In itinere seqntib⁹ se vīt̄ ac mulierib⁹ bus pabolā seminant̄ dicit. de lucerna sup can delabru: dicit. absconditū manifestef. q̄ b̄z dabif illi. dicit t̄ matrē t̄ frēs suos ec̄ q̄ pbū dei audiunt t̄ faciūt nauigās tēpestatē sedat. legionez erpellit ab hoīe t̄ in porcos mittit t̄ dicit ei. residū domū tuā de muliere sanata a pfluui. sans guinis. t̄ de filia sayri resuscitata.

VIII. **A** factū ē deinceps t̄ ipē iter faciebat p̄ ciuitates t̄ castella p̄dicās t̄ euāgeli zās regnū dei: t̄ duodecīz cū illo: t̄ mulieres aliq̄ que erāt curare a spiritib⁹

I. xliii. b malignis t̄ ibfirmitatib⁹. maria q̄ vocat mag dalene de q̄ septē demonta erierāt: t̄ iobanna v̄toz chuze pcuratoris berodis: t̄ susanna t̄ alie mltē: q̄ misstrabat ei de facultatib⁹ suis. Lūz au tē turba pl̄ma p̄cēret t̄ de citatib⁹ p̄parēt ad eū dixit p̄ filiūdīnē. Erūt q̄ semiat semiare se mē suū. Et dū semiat: alid̄ cecidit secus vīam: t̄ pculcatū ē: t̄ volūcres celi comederūt illō. Et aſſid̄ cecidit sup̄ petrā: t̄ natū aruit: q̄ nō bēbat bñorē. Et alid̄ cecidit int̄ spinas. t̄ fil̄ exorte sp̄s

ne suffocauerūt illō. Et aliud cecidit in trā bo nā: t̄ ortū fecit fructū cētuplū. Hec dices clama bat. Qui b̄z aures audiēt̄ audiat. Interroga bāt aūt̄ eū discipuli ei⁹ q̄ eēt̄ bec pabola. Quid̄ ipē dīt̄. Clobis datū ē nosse mysteriū regnī dei. **Dat. viii.** ceteri aūt̄ in pabolis v̄t̄ idēt̄ nō v̄deāt̄: t̄ au diēt̄ nō intelligāt̄. Est aūt̄ bec pabola. Semē ē pbū dei. Qui aūt̄ sec⁹ vīā: b̄i sunt q̄ audiūt̄: des inde vēit̄ dīabol⁹ t̄ tollit̄ pbū de corde eoz. ne credētes salui fiāt̄. Nā q̄ sup̄ petrā. q̄ cuz audies rūt̄ cū gandio suscipiūt̄ pbū. Et b̄i radices non bñt̄: q̄ ad t̄ps credūt̄: t̄ i t̄pe tēptatōis recedūt̄. Qd̄ aūt̄ in spinas cecidit. b̄i sunt q̄ audierunt et a sollicitudīnib⁹ t̄ dīmitīs t̄ voluptatib⁹ vīte eūt̄ suffocant̄: t̄ nō referūt̄ fructū. Qd̄ aūt̄ in bonā trā: b̄i sunt q̄ in corde bono t̄ optio audiēt̄ pbū retinēt̄ t̄ fructū afferūt̄ in patiētia. Ille īt̄ mo aūt̄ lucernā accēdēs op̄it̄ eā vase: aut̄ subi⁹ lectū ponit̄. H̄z sup̄ cādelabru ponit̄: vt intrāt̄ vīdeāt̄ lumē. Nō ē em̄ occultū qd̄ nō manū festef: nec absconditū qd̄ nō cognoscāt̄: t̄ in palī veniat. Uidete ḡ qd̄ audiat̄. Qui em̄ b̄z dabif illi. t̄ q̄cūq; nō b̄z: etiā qd̄ putat̄ se habere aufe ref ab illo. Tenerūt̄ aūt̄ ad illū mat̄ t̄ frēs ei⁹ et nō poterāt adire eū p̄ turbā. Et nūciatū ē illi. **D** **Dat. tuā t̄ fratres tuū stāt foris: volētes te vide re. Qui respōdēs dixit ad eos. Dat̄ mea t̄ fra tres mei b̄i sunt q̄ pbū dei audiūt̄ t̄ faciūt̄. Fa ctū ē aūt̄ in vna dīez t̄ ipē ascēdit̄ in nauicūlā: t̄ discipuli ei⁹: t̄ ait ad illos. Transfretēmus trās stagnū. Et ascēderūt̄. Et nauigātib⁹ ill' ob dormiūt̄: t̄ descēdit̄ pcella vēt̄ in stagnū: t̄ cō pellebāt̄ t̄ p̄clitabāt̄. Accēdētes aūt̄ susci tauerūt̄ eū dicētes. Preceptor: p̄sim⁹. At ille surges increpanūt̄ ventū t̄ tēpestatē aq̄: t̄ cessauit t̄ facta ē trāqllitas. Dicit aūt̄ ill. Ubi ē fidesre stra. Qui timētes mirati sunt ad finisē: dicētes. Quisputas b̄ic ē. Or̄ t̄ vēt̄is t̄ mari impat̄ t̄ obediūt̄ ei. Et nauigauerūt ad regionē gera senorū q̄ ē h̄ galileā. Et cū de nauī egressus eis̄ ad terrā. occurrit illi vir qdā q̄ bēbat demoniū sā t̄pib⁹ mult̄ t̄ vestimēto nō induebat: neq; i domo manebat sā in monumēt̄. Is vt vīdit̄ ie sum p̄cidit aūt̄ illū t̄ exclamās voce magna dīxit̄. Quid mibi t̄ tibi ē ieū fili dei altissimi. Ob seco te: me torqueas. Precipiebat em̄ spūt̄ i mūdo vt exiret ab hoīe. Mult̄ em̄ t̄pib⁹ arripi ebāt̄ illū: et vinciebat catbenis t̄ cōpedib⁹ cui stodit̄: t̄ ruptio vincul̄ agebat̄ a demonio i de sertā. Interrogauit autē illū iesus: dīcēs. Qd̄ ti b̄i nomē ē. At ille dixit. Legio. Or̄ intrauerunt demonia multā in eū. Et rogauerunt illū: ne i peraret ill' vt in abyssum irēt̄. Erat aūt̄ ibi grec̄ porcoz multorū pascētū in mōte t̄ rogabāt̄ cuz vt p̄mitteret eis in illos ingredi. Et p̄missit ill. Eierunt ḡ demonia ab hoīe: et intrauerunt in porcos: et impetu abiit̄ grec̄ p̄ p̄ceps in stagnū et suffocat̄ est. Qd̄ vt viderūt factū q̄ p̄sce bāt̄. fugerūt̄ t̄ nūciauerūt̄ in ciuitatē t̄ i villas. Eierunt autē vīdere qd̄ factū est: t̄ venerunt ad iesum: et inuenierunt hoīez sedētē a quo de**

monia exierat vestitū. ac sana mēte ad pedes
cī et timuerūt. Nūclauerūt autē illis t q̄ vide
rāt q̄uo san⁹ sc̄us eēt a legiōe. Et rogaueut il
lum ois mltitudo gerasenoꝝ. vt discederet ab
sp̄is; q̄ magno timore tenebanſ. Īp̄e autē ascē
dens nauī reuersus est. Et rogauit illū vir. a q̄
demōia exierat vt cū eo eēt. D̄missit autē euz te
sus; dicēs. Redi i domū tuāt narrā q̄nta tibi fe
cit de⁹. Et abiit p vñiversaz ciuitatez pdicans
q̄nta illi fecisset iesus. Sc̄m est autē cū redisset

Mar.v.c f̄esus; c̄cepit illū turba. Erāt at om̄s expectā
tes eū. Et ecce venit vir cui nomē iayr⁹: t ipse
p̄nceps synagoge erat: t cecidit ad pedes iusu

rogās eū vt intraret in domū ei⁹. q̄vñica si līa
erat ei fere ānoꝝ duodeci. t h̄ moiebat. Et cō
tigit dū iret a turb̄ cōp̄imebat. Et mulier q̄/
dā erat i fl̄tu sanguis ab āns duodeci. q̄ in
medicos erogauerat oēm subam suā. nec abyl
lo potuit curari. Accessit retro t tetigit fibriā
vestimēti ei⁹ t p̄festim stetit flux⁹ sanguis ei⁹.
Et ait iesus. Quis est q̄ me tetigit? Negātibus
autē oib⁹: d̄dit petr⁹ t q̄ cū illo erāt. Preceptor
turbe te cōp̄imūt t affligūt t dicis q̄s mc te
tigit. Et dixit iesus. Tetigit me aliq̄s. Nam et
ego noui p̄tutē de me crisse. Videās at ml̄r q̄ n̄
latuit tremēs venit t p̄cidit aī pedes eius: et
ob q̄ cām tetigerit eū indicauit corā oī pplo: t
quēadmodū p̄festim sanata sit. At ip̄e dixit ei

Mar.it.c Filia: fides tua te saluā fecit. Quid i pace. Ad
Mar.v.c buc illo loq̄nte venit q̄daꝝ ad p̄ncipē synagoge
dicēs ei⁹: q̄ mortua ē filia tua: noli vexare illū.
Jesus at audito h̄ p̄bo r̄ndit p̄fī puelle. Noli
timere: crede tm̄ t salua erit. Et cū venisset do
mū nō p̄missit intrare secū quēq̄: nisi petru et
iacobū t iobem: t p̄fēt m̄fēt puelle. Flebant
autē om̄s t plāgebant illā. At ille dixit. Nolite
scire! Nō est mortua puelle s̄ dormit. Et deris
debāt eū: sc̄iētes q̄ mortua eēt. Īp̄e at tenēs
manū ei⁹ clamauit dicēs. Puella surge. t reuer
sus ē spūs ei⁹: t surrexit p̄tinuo. Et iussit illi da
re māducare. Et stupuerūt parētes ei⁹ q̄b⁹ pre
cepit ne aliscū dicerent qđ factum erat.

L. **S.** Louocat̄ duocim discipulis d̄dit illis
pt̄atez et misit eos pdicare. egressi curabāt vbi
q̄. Audiuist herodes oia q̄ siebat de iusu. de q̄n
q̄ panib⁹ t duob⁹ piscib⁹. interrogauit discipulos
quē dicit̄ enz eēt turbe. p̄cepit discipulis ne cui
diceret q̄ r̄ps eēt de⁹. q̄ oportet filiū bois ml̄
ta pati. tubz tollere crucē. Qui erubuerit simo
nes t c̄. In mōte transfigurāt. demoniū qđ di
scipuli eīcere nō poterāt elecit. passionē suam
pdicit. cogitat q̄s eoz maior sit. dicit iesus. qui
minor est inter vos h̄ maior est. iobes dicit. vi
dimus quēdā in noīe tuo eīcientez demonia.
Iobes t iacob⁹ dicit iusu dñe vis dicimus ut
ignis descēdat de celo. dicit filius bois non b̄
vbi caput recliet. dicit cūdaꝝ iesus. sinevt mor
tui sepeliant mortuos suos.

C. **L.** **I.** Onuocat̄ at iesus duodecim aplūs
dedit illis p̄tūē t pt̄atē sup̄ oia demo
nia t vt lāguores curarēt. Et misit il

los pdicare regnūz dei: t sanare infirmos. Et Mat.r.a
ait ad illos. Nib̄il tuleritis in via: neq̄ virgam Mar.u.b
neq̄ perā neq̄ panē neq̄ pecunias: neq̄ duas Mat.r.a
tunicas bēatis. Et in q̄cūq̄ domū intrauerit Mar.vi.b
sbi manete: t inde ne exeat̄. Et q̄cūq̄ nō re Mat.v.b
ceperint vos ereūtes de ciuitate illa. etiā pul Mar.vi.a
uerem pedū v̄roꝝ et currite in testimoniuꝝ sup̄ il Act.xiiii.a
los. Egressi autē circūbāt p̄ castella: euangeli Mar.vi.b
zantes t curātes vbiq̄. Audiuist autē herodes Mat.vi.i.a
tetrarcha oia q̄ siebat ab eo: t besirabat eō q̄
dicereſ a q̄busdā q̄r̄ belias appuit: ab alijs autē q̄a
pp̄ha vñus de antiq̄s surrexit. Et ait herodes Mar.vi.e
Īobem ego decollauit. Quis est autē iste de q̄
ego talia audio? Et q̄rebāt videre eū. Et reuer
si aplī narrauerūt illi q̄cūq̄ fecerūt t assump
tis illis secessit seorsum in locū desktū q̄ ē betb
saide. Qd̄ cū cognouissent turbe secute s̄ illuz
et exceperit eos t loq̄baſ illis d̄ regno dei t eos
q̄ cura indigebāt: sanabat. Dies autē cepat de
clinare. Et accedētes duodecim direſt illi. Di
mitte turbas vt eūtes in castella villasq̄ q̄ cir
ca sunt diuertāt t inueniat escas. q̄r̄ h̄ i loco de
fro sum⁹. At autē ad illos. Uos date illis man
ducare. At illi dixerūt. Nō sunt nob̄ plusq̄ q̄n
q̄ panes t duo p̄sces: nisi forte nos eamus et
emam⁹ in oēm bāc turbā escas. Erāt autē sere
viri q̄nq̄ milia. At autē ad discipulos suos. Fa
cite illos discubere p̄ p̄iuila q̄nq̄genos. et ita
fecerūt. Et discubuerūt om̄s. Accept̄ autē quin
q̄ panib⁹ t duob⁹ piscib⁹: resperit in celum et
bñdicit illis: t fregit t distribuit discipul'suis:
vt ponerēt aī turbas. Et māducauerūt om̄s t
saturati sūt. Et sublatū est qđ sup̄fuit illis frag
mentor cop̄ini duodeci. Et sc̄m est cū sol⁹ eēt Mat.vi.b
orās. erant cū illo t discipulūt: t interrogauit illos Mar.viij.c
dicēs. Quē me dicit̄ eēt turbe. At illi responderunt
et dixerūt. Iobem baptistā. alijs autē belia. alijs
p̄o q̄r̄ vñ⁹. pp̄ha de p̄orib⁹ surrexit. Dixit autē
illis. Uos autē quē me esse dicitis. Rñdens sy
mon petr⁹ dixit. Christū dei. At ille increpās Mar.viij.d
illos p̄cepit ne cui diceret hoc: dicēs. q̄r̄ oport̄
filium bois ml̄ta pati t reprobari a seniorib⁹
et p̄ncipib⁹ sacerdotū t scrib t occidit: t f̄cia die
resurgere. Dicēbat autē ad om̄s. Si q̄s vult p̄
me venire: abneget semetip̄m: t tollat crucez
suam q̄tidie t seq̄tur me. Qui em̄ voluerit ani
mam suā saluā facere pdet illā. Nā q̄ pdiderit
aiam suā ppter me: saluā faciet illam. Quid ei
p̄ficit bō si lucreſ vñiversuz mundū: seip̄m autē
pdat t detrimētuz sui faciat. Nā q̄ me erubue
rit t meos simones būc fili⁹ bois erubescet cū
venerit in maiestate sua t p̄ris t sc̄tōz angelo
rum. Dico autē vob̄: p̄e sunt altq̄ h̄ stātes: q̄ nō
gustabūt mortē donec v̄deāt regnū dei. Sc̄m Mar.vi.a
est autē post h̄ p̄ba fere dies octo. t assūpsit pe
trū t iacobū t iobez: t ascēdit in montē vt ora Mar.vi.a
ret. Et sc̄a est dū oraret sp̄es vult⁹ ei⁹ altera. et
vestitus ei⁹ alb⁹ t refulgēs. Et ecce duo vīri lo
q̄banſ cū illo. Erāt autē moyses t belias vīsi in
maiestate. t dicebant excessum eius quē com
L

LUCAS

pleturus erat in biserusalē. Petr⁹ vo et q̄ cū illo
erāt: granati erāt somno. Et euigilantes viderūt
majestatē eis⁹ t̄ duos viros q̄ stabāt cū illo. Et fa-
ctum est cū discedetēt ab illo: ait petr⁹ ad iesu⁹
Preceptor bonū est nos hic esse. et faciam⁹ tria
tabernacula. vñū tibi: et vñū moyſi: et vñū belie
Nesciens qd̄ diceret. Hec aut̄ illo loquētē: facia
est nubes et obūbrauit eos t̄ timuerūt intrāti
bus illis in nubē. Et vot facta ē de nube: dicens.
Hic ē fili⁹ me⁹ dilect⁹: spm audite. Et dū fieret
vot: inuēt⁹ ē iesus solus: et sp̄ tacuerūt: et nemī
direrūt: in illis dieb⁹ q̄cō ex his q̄ viderāt. Fa-
ctū ē aut̄ in sequēti die descēdētib⁹ illis de mō-
te: occurrit illis turba multa. Et ecce vir de tur-
ba exclamauit: dicens. Magister obsecro te: res-
spice in filiū meū: q̄ vnic⁹ est mībi. Et ecce sp̄ri-
tus app̄hendit eū t̄ subito clamat et elidit t̄ diss-
cipat eū cū spuma: et vir discedit dilaniās eum.
Et rogans discipulos tuos vt ejacerēt illū: et non
potuerūt. Rūs aut̄ iesus dicit. Ognatio infis-
delis t̄ puerfa: vsq̄ quo ero apud vos et patiar
vos. Adduc huc filiū tuū. Et cū accederet: elisit
illū demoniū et dissipauit. Et increvauit iesus
spm imūdū et sanauit puerū: et reddidit illū pa-
tri ei⁹. Stupebat aut̄ oēs in magnitudine dei.
Omībusq̄ miratib⁹ in oib⁹ q̄ faciebat: dicit ad
discipulos suos. Donite vos i cordib⁹ v̄ris fmo-
nes istos. Fili⁹ em̄ boīs: futurū ē vt tradaf in
man⁹ boīm. Ut illi ignorabāt ybū istud. t̄ erat
velatū aū eos vt nō sentiret illū: t̄ timebat eū
infrogare de hoc ybo. Intrauit aut̄ cogitatio
in eos: q̄s eorū maior eēt. At iesus vides cogita-
tōes cordis illo⁹ app̄hēdit puerū et statuit illū
sc̄ se: t̄ ait illis. Quicūq̄ suscepit puerū istum
in noīe meo me recipit. Et q̄cūq̄ me recepit: re-
cipit eū q̄ me missit. Nā q̄ mio: est int̄ vos om̄is:
h̄ maior est. Rūs aut̄ iobānes: dicit. Preceptor
vidim⁹ quēdā in noīe tuo ejclētē demona: et p-
bibusm⁹ cū: q̄ nō sequit⁹ nobiscū. Et ait ad illos
iesus. Nolite phibere. Qui em̄ non ē aduersum
vos p̄ vob̄ ē. Fētū ē aut̄ dū cōplerenf dīes as-
sumptōis ei⁹: t̄ ip̄e faciē suā firmavit vt frēt in
bīrl̄. Et misit nūctos aū cōspectū suū: et eun-
tes intrauerūt in ciuitatē samaritanorū vt para-
vēt illi. Et nō recuperūt eū: q̄ facies ei⁹ erat eū/
tia bīrl̄. Lū vidiſſent aut̄ discipuli ei⁹ jacob⁹
t̄ iobānes dixerūt. Dñe vīs dīcim⁹ vt ignis de-
scēdat de celo t̄ oīum at illos. Et cōuersus in-
crepauit illos: dicens. Nescit⁹ cui⁹ spūs est⁹. Filt-
us boīs nō venit aīas pdere: s̄ saluare. Et abie-
rūt in aliud castellū. Fētū ē aut̄ abulatib⁹ illis
in via dīrit qdā ad illū. Sequare te quocunq̄ ie-
ris. Dīrit illi iesus. Unȳes foueas bīt: et volu-
cres nīdos. fili⁹ aut̄ boīs nō bīz vbi caput suū
reclinet. Ait aut̄ ad alterū. Seq̄re me. Ille au-
tem dīrit. Dñe p̄mitte mībi p̄mū ire et sepelire
patrē meū. Dīrit q̄s ei⁹ iesus. Dñe vt mortui se-
liāt mortuos suos. tu aut̄ vade et annuncia re-
gnū dei. Et ait alt̄. Sequare te dñe. s̄ p̄mitte mī-
bi p̄mū renūciare bis q̄ domī sunt. Ait ad illum
iesus. Nēo mīttēs manū suā ad aratrūt aspici-

ens retro: aptus est regno dei.

CL. G. Post hoc designauit iesus alios septu-
agintaduos. messis multa. mittit vos agnos. p̄
cepta tineris: dicit. ve tibi corozai⁹. Qui vos au-
dit me audit: dicit. videbā satbanā sicut fulgur
de celo cadentē: dicit. cōfitebor tibi pat̄ dñe t̄c.
Nemo scit q̄s sit fili⁹. Vt̄i ocult q̄ vidēt q̄ vos vi-
detis. qdā legis perit⁹ dicit tēptās. Iesus dicit.
bō quidam descendebat t̄c.

Lap. X
Dōst bec aut̄ designauit dñs t̄ alios se
ptuagintaduos: et misit illos binos aū
faciē suā in oēm ciuitatē t̄ locū q̄ erat
sp̄e ventur⁹. Et dicebat illis. Ognissis
quidē multa: opari⁹ aut̄ pauci. Rogate, ḡ dñm
messis vt mittat oparios in messem suā. Ite:
ecce ego mittit vos sicut agnos int̄ lupos. Noli
te portare sacculū neq̄ perā neq̄ calciamēta: t̄
nemīnē p̄ viā salutauerit⁹. In q̄ncūq̄ domū in
traueritis: p̄mū dicite pat̄ huic domui. t̄ si ibi
fuerit fili⁹ pacis requeſet sup illū parvā: finau-
tem ad vos reuertet. In eadē aut̄ domo mane
te: edentes t̄ bibētes q̄ apō illos sunt. Dignus
ē em̄ opari⁹ mercede. Nolite trāſire de domo in
domū. Et in quācūq̄ citatē intrauerit⁹ t̄ susces-
perint vos. māducate q̄ apponunt vob̄ t̄ curate
infirmos q̄ in illa sunt: t̄ dicite illis: appropin-
bit in vos regnū dei. In quācūq̄ aut̄ citatē in
trauerit⁹ t̄ nō suscepint vos creūtes i plateas
ei⁹: dicite. Etiā puluerē q̄ adhesit nob̄ de citate
vra ettergum⁹ in vos. Lū h̄ scitote q̄ appropin-
quabit regnū dei. Dico vob̄: q̄ sodomis in die
illa remissi⁹ erit q̄ illi citati. Ue tibi corozai⁹:
ve tibi bethsaida: q̄ si in tyro t̄ sydone facte
fuisserint yvutes q̄ facte sunt in vobis olīz in cīlī
cio et cīnere sedētes peniterēt. Verūtī tyro et
sydoni remissi⁹ erit īdicio q̄ vobis. Et tu cas-
pbarnau⁹ vsc̄ ad celū eraltata vsc̄ ad īfernū
demergēt. Qui vos audīt me audīt et q̄ vos
spnūt me spnūt. Qut aut̄ me spnūt: spnūt enī q̄ mi-
sit me. Reuersi sunt aut̄ septuagintaduo cū gau-
dīo: dīcētes. Dīsne etiā demona subīscūnt nob̄
in noīe tuo. Et ait illis. Videbā satbanā sicut ful-
gur de celo cadentē. Ecce dedi vobis p̄tātē cal-
cādi supra spētes t̄ scorpiones t̄ sup oēm vītu-
tē īmīci. t̄ nibil vob̄ nocebit. Verūtī in h̄ nolī
te gaudere. q̄ spūs vob̄ subīscūnt. Gaudete au-
tē q̄ noīavīa scripta sunt in cel. In sp̄a hora ex-
ultauit in sp̄ūscō t̄ dīrit. Lōfitebor tibi dñe p̄f
celi⁹ t̄ tre q̄ abscōdītī hec a sapiētib⁹ t̄ pandētī
bus t̄ reuelasti ea p̄mū. Etiā p̄f: qm̄ sic placuit
aū te. Dia mībi tradita sunt a p̄f meo. Et ne
mo scit q̄s sit fili⁹ nisi p̄f. t̄ q̄s sit pat̄ nisi fili⁹: et
cīvoluerit fili⁹ reuelare. Et cōuersus ad disci-
pulos suos dīrit. Vt̄i oculi q̄ vidēt q̄ vos vīdetis.
Dico em̄ vob̄ q̄ mīti pp̄bē t̄ reges voluerūt vī-
dere q̄ vos vīdetis t̄ nō viderūt: et audire q̄ aus-
dit⁹ t̄ nō audierūt. Et ecce qdā legis p̄f surre-
xit tēptās illi⁹ t̄ dicens. Ogn̄: qd̄ faciēdo vīta et-
nā possidebo. At ille dīrit ad eū. In lege quid
scriptū est. Quō legis. Ille rūs dīrit. Diliges
dñm deū tuū ex toto corde tuo, t̄ ex tota anima.

Mat. vii. d

Omar. i. b

E

Mat. xvii. c

Omar. ix. c

Mat. xvii. c

Omar. ix. c

Mat. xvii. d

Omar. ix. e

F

Mat. xvii. a

Omar. ix. e

Mat. ix. f

Omar. ix. e

B

Mat. xvii. b

Omar. viii. c

Mat. viii. c

Omar. viii. c

Mat. viii. c

Omar. viii. c

E

Lucas

§o.CCCXXIX

tua et ex omnibus viris tuis ret ex omni mente tua et primum tuum sicut te ipsum. Dixitque illi. Recte respondisti. Hoc fac et vivas. Ille autem votus iustificare seipsum dixit ad Iesum. Et quod est meus primus. Suspiciens autem Iesus dixit. Homo quidam descendebat ab Ierusalim in Iericho et incidit in latrones qui etiam despolaruerunt eum et plagiis impositis abierunt seminudo relicto. Accidit autem ut sacerdos quidam descendederet eadem via et viso illo perterritus. Sicut et levita cum esset secundus locum et videret eum pertransiit. Samaritanus autem quidam iter faciens venit secus eum. et videns eum misericordia motus est. Et appropans alligauit vulnera eius. infundens oleum et vinum et ipsi nensis illum in sumentum suum duxit in stabulum: et cura eius egit. Et altera die perculit duos denarios: et dedit stabulario et ait. Eum ram illi habere et quodcumque superrogaveris. ego cum rediero reddam tibi. Quis horum trium videt tibi primus fuisse filius qui incidit in latrones? At ille dixit. Qui fecit misericordiam in illo. Et ait filii Iesus. Vade et tu fac similiter factum est autem dum irent. et ipse intravit in quoddam castellum: et mulier quodam martha nomine exceptit illum in domum suam. et huius erat soror nomine maria. Que etiam sedens secus pedes domini audiebat per banc illi. martha autem satagebat circa frequens ministerium. Que stetit et ait. Domine non est tibi cura quod soror mea reliquit me sola ministrare. Dic ergo illi ut me adsumet. Et dominus dixit illi dominus. Martha martha sollicita es et turbaris erga plurima. Porro: vnum est necessarium. Maria optimam pitem elegit que non auferet ab ea.

C. L. Q. Docet orare patrem sanctificetur nomine tuum. Ut modis misbi tres panes omnis qui petiit accipit erat Iesus eiheis de monium. Quidam direxerunt in hec zebub eiheis de monia regnum in seipsum diuersum desolabitur. dicit spiritus immundus reuertar in dominum meum. Et uenit qui te portauit. de signatione. de lucerna. Lucerna corporis oculus lanum dum potius qui intus est dare elemosynam pueris. ve multa dicit. pbarisci qrentes cave aliquid ex ore eius.

Et factum est cū esset in quodā loco o-
rans ixt cessauit: dixit vñ' ex discipulis
eius ad euz. Dñe doce nos orare. sicut
docuit Iohānes discipulos suos. Et
aīt illis. Cum oratis dicite. Pater sanctificetur
nomen tuū. adueniat regnum tuū. panē nostrū
quotidianū da nobis hodie. et dimitte nob̄ pec-
cata nostra. siquidē et nos dimicim⁹ debitoris
bus nostris et ne nos inducas in tēptationem.
Et aīt ad illos. Qvis vestrum habebit amicū
et ibit ad illum media nocte et dicet illi. ami-
ce commoda mibi tres panes. qm̄ amicus me⁹
venit de via ad me: et non habeo quod ponam
ante illum. t ille deīntus respondens: dicat. no-
li mibi molestus esse. iam ostium clausum est t
puerī incī mecū sunt in cubili: non possū surge-
re t dare tibi. Et ille si pseuerauerit pulsans di-
co. vob: t si nō dabit illi surgēs: eo q̄ amic⁹ ei⁹ fit
pp̄t improbitatē tñ eius surget; et dabit illi q̄t;

LUCAS

eat in mūdatiō. qd aut̄ int̄ est vestrū: plenum
est rapina t̄ iniqtatē. Stulte: nonne q̄ fecit qd
desorū ē: etiaz id qd deint̄ est fecit. Verūt̄ qd
superst̄ date elemosynā: t̄ ecce oīa mūda s̄t̄ vob̄

S

Mat. xxii. c

Mat. xii. a

Mat. xii. c

Mat. xii. a

B

Mat. xii. d

Mat. xii. b

A

Mat. xvi. a

Mat. vii. b

Mat. x. c

Mat. x. c

Mat. x. c

B:

est rapina t̄ iniqtatē. Stulte: nonne q̄ fecit qd
desorū ē: etiaz id qd deint̄ est fecit. Verūt̄ qd
superst̄ date elemosynā: t̄ ecce oīa mūda s̄t̄ vob̄

G ve vob̄ phariseis q̄ decimati mentā t̄ ru-
taz t̄ oī olus: t̄ p̄terit̄ iudiciū t̄ charitatē def.

Hec aut̄ oportuit facere: tillā nō omittere. Ue
vobis phariseis: q̄ diligitis p̄mas cathedras i
synagogis t̄ salutatōes in foro. Ue vob̄ qr̄ est̄

vt monumēta q̄ nō parent: rhoies ambulātes
sup̄ nesciūt̄. Rūdēs aut̄ qdaz ex legisp̄tis: ait
illi. Magister h̄ dicēs etiā p̄tumelis nobis fa-

cis. At ille ait. Et vobis legisp̄tis ve qr̄ onera-
tis rhoies onerib̄ q̄ portare nō p̄nt̄. t̄ ip̄i uno di-

gito vestro nō t̄ agit̄ sarcinas. Ue vobis q̄ edif-
ficiat̄ monumēta pphar̄. p̄ies aut̄ v̄i occide-
runt illos. Profecto testificam̄ q̄ p̄sentit̄ op̄i

bus patrū vestroꝝ q̄si q̄deꝝ ip̄i eos occiderūt̄.
vos aut̄ edificat̄ eoꝝ sepl̄cra. Propefa t̄ sapia

def̄ dicit̄. Mittā ad illos pphas et ap̄los: t̄ ex
illis occidēt̄ t̄ pseq̄ntur vt̄ inqraf sanguis oīm

pphar̄ q̄ effusus ē a ɔstitutōe mūdi: a ḡnatiōe
ista: a sanguine abel v̄sq̄ ad sanguinē zacharie:
q̄ perīt̄ iter altare t̄ edera. Ita dico vobis: re-

q̄retur ab hac ḡnatiōe. Ue vobis legisp̄tis qui
tulisti clavē scie ip̄i nō introist̄: t̄ eos q̄ intro-
sbant p̄bibuitis. Lū autē bec ad illos diceret
ceperūt̄ pharisei et legisperiti grauster infiste-
re. et os eiꝝ opp̄imere de multis insidiātes eiꝝ:

t̄ q̄rentes aliqd cape de ore eiꝝ vt̄ accusarēt̄ eiꝝ.
C. L. G. A phariseis monet cauēdū: t̄ nō timē-
duz eos q̄ corp̄ occidūt̄. dicit̄ q̄ me ɔfessus fue-
rit̄ t̄ q̄ me negauerit̄. Blaspemia i sp̄m̄sc̄ nō
remitteſ. Sp̄uſsanctus docet r̄ndere t̄ loqui.

Quidam dicit̄: maḡ dic fratri meo vt̄ diuidat
meū hereditatē: dicit̄ cauere ab oī auaricia. si

militudo diuīris. Stulte bac nocte morier̄. no-
lite solliciti eē: ɔfiderate lilia agri. q̄rite regnū

def̄. nolite timere pusill̄gr̄. v̄dite q̄ posside-
tis t̄ date elemosynā: facite sacclos. vbi thesau-
rus ibi t̄ cor. Sint lūbi v̄i p̄cincti. iesus petro

dicit̄: felicē esse bonū disp̄satorē. venit dñs ser-
ui in die q̄ nō sepabit̄ t̄ vapulapit̄ plagiis mul-
tis. cui multū datū est multū q̄ref̄ ab eo. ignez

veni mittere i trā. Tres i duo t̄ duo i tres dñs
det. hypocrite facie celit̄ tre nost̄. pbare tc. cū
vadis cū aduersario tuo. de nouissimo mīnuto

Tiltis aut̄ turbis p̄currēt̄: ita XII
vt̄ scīmīcē cōculcarēt̄ cepit dicere ad

discipulos suos. Attēdite a fermēto
phariseor̄ qd̄ est hypocrisis. Nibil ei

optū est qd̄ nō reuelef̄: neq̄ absconditū qd̄ nō
sciat̄. Q̄si q̄ in tenebris diristis: in lumine dicē-
tur: t̄ qd̄ in aure locuti estis in cubiculis: pdica-
bit̄ in tect̄. Dico aut̄ vobis amic̄ meis ne ter-
reamini ab his q̄ occidūt̄ corp̄: t̄ post h̄ nō bñt̄

ampli⁹ q̄d faciat̄. Oñdā at̄ vobis quē timeatis
Timete eū q̄ postq̄ occiderit h̄ p̄tātē mittere
i gebēnā. Ita dico vobis h̄c timete. Nōne qn̄

q̄ passeret̄ veneūt̄ dispondio: t̄ vñ̄er̄ illis nō
est in obliuio corā deo. Ḡz t̄ capilli capiſ̄ ve-

stri oēs nūerati s̄t̄. Nolite ḡ timere: m̄k̄is p̄af̄
serib̄ pluris estis vos. Dico aut̄ vobis: oīs q̄
cūq̄ ɔfessus fuerit me corā boib̄: t̄ filī bois cō
fitebit̄ illū corā angelis dei. Qui aut̄ negauet̄
rit̄ me corā boib̄: negabit̄ corā angelis dei. Et
oīs q̄ dicit̄ p̄bū in filiū bois remitteſ illi. ei aut̄
q̄ in sp̄m̄sc̄ blaspemauerit nō remitteſ. Lū
aut̄ inducēt̄ vos in synagogas: t̄ ad magistrat̄
t̄ p̄tātes nolite solliciti eē ql̄iter aut̄ qd̄ r̄f̄dea-
tis: aut̄ qd̄ dicit̄. Sp̄us em̄ sc̄tūs docebit̄ vos
in ipsa hora qd̄ oporteat̄ vos dicere. H̄t aut̄ ei
q̄dam de turba. Magister dic fratri meo: vt̄ di-
uidat meū hereditatē. At ille dicit̄ ei. H̄o q̄s
me ɔstituit̄ iudicē aut̄ diuīsore sup̄ vos. Dicit̄
ad illos. Cidete t̄ cauete ab oī auaricia: q̄a n̄ in
abūdātia cuiusq̄ vita eī ē et bis q̄ possid̄. Di-
xit autē similitudem ad illos: dicens. Hois cu-
iūsdam diuīris vberes fruct̄ ager attulit̄ t̄ co-
gitabat intra se: dicens. Quid faciā q̄ nō babeo
quo cōgregē fructus meos. Et dicit̄. Hoc faci-
am. Destrūa horrea mea t̄ maiora faciā t̄ illuc
cōgregabo oīa q̄ nata sunt misbi t̄ bona mea t̄
dīcā aie mee. H̄ia babes multa bona posita in
ānos plurimos: reçesce: comedē: bibe: epulare
Dicit̄ aīt̄ illi de. Stulte bac nocte aīaz tuā re-
petunt a te. Que aut̄ parasti: cuī erūt̄. Sic ē q̄
fib̄ thesaurizat̄: t̄ nō est i deū dñes. Dicit̄ ad
discipulos suos. Jō dico vob̄. Nolite solliciti eē
aie vestre qd̄ māducet̄: neq̄ corpori quid indua-
mini. H̄ia plus est q̄ esca. t̄ corp̄ p̄l̄ q̄ vestimentū.
Lōsiderate comos: qr̄ nō semināt̄ neq̄ mes-
tunt: quib̄ nō est cellariū neq̄ boreū: t̄ de p̄a-
scit illos. Quāto maḡ vos pluris est̄ ill. Quis
aut̄ vestrū cogitādo p̄t̄ adiūcere ad staturā suā
cubitus vñū. Si ergo neq̄ qd̄ minīmū est po-
testis quid de cef̄is solliciti est̄. Lōsiderate lis-
lia quō crescent̄. Nō laborāt̄ neq̄ nent̄. Dico aut̄
vob̄: nec salomō i oī gl̄a suā vestiebat̄ sicut vñū
er̄ illi. Si at̄ feniū qd̄ hodie est i agro t̄ cras in
clybanū mittif̄ dñs sic vestit̄. q̄t̄ omagis vos pu-
file fidei. Et vos nolite q̄r̄ere quid māducet̄
aut̄ quid b̄bar̄: t̄ nolite i sublimē tolli. H̄ec at̄
oīa ḡetes mūdi q̄r̄at̄. Pat̄ at̄ vester sc̄it q̄fi bis-
idigetis. Uerūt̄ q̄rite p̄mūz regnū dei t̄ insti-
ciaz eī. t̄ bec oīa adiūcienſ vob̄. Nolite timere
pusill̄gr̄: qr̄ oplacuit̄ patri vestro dare vobis
regnuz. Lōdite q̄ possidet̄: t̄ date elemosynā.
Facite vobis sacculos qui nō veterascunt the-
sauruz nō deficitē i celis. Quo sur nō appro-
piat̄: neq̄ t̄inea corrūpit̄. Ubi eī thesaur̄ vester
est: sibi t̄ cor̄ vestrū erit. Sint lūbi vestrī p̄cīn-
cri t̄ lucernē ardētes in mansb̄ vestrīs. et vos
fil̄es hoib̄ erpectantib̄ dñm suū q̄n̄ reuertat̄
anuptiūs: vt̄ cuī venerit̄ et pulsauerit̄ cōfestim-
ap̄ient̄ eī. Ut̄ serui illi: q̄s cuī venerit̄ dñs in-
nerit vigilātes. Amē dico vob̄. q̄ v̄cīnget̄ se et
faciet illos discubere: t̄ trāstēs mīstrabit̄ illis.
Et si venerit̄ in sc̄dā vigiliā: t̄ si in tertia vigilia
venerit̄: t̄ ita inenerit̄ b̄ti sunt sui illi. H̄oc aut̄
sc̄itote qm̄ si sc̄iret̄ paterfamilias qua hora sur-
vēiret̄: vigilaret̄ vt̄q̄: t̄ nō sineret̄ pfodi dom̄

suam. Et vos estote parati. qd q hora nō putas
 tis filii homines venient. Hic autē ei petrus. Dñe ad
 nos dicas hāc pabolam: an t ad om̄is? Dixit āt
 dñs. Quis putas est fidelis disp̄sator t pr̄us
 dens: quē p̄stituit dñs sup familiā suā. vt det il
 lis in tpe tritici mensurā. Btūs ille fuq̄ quē cū
 venerit dñs inuenierit ita faciente. Vere dico
 vob: qm̄ sup oia q possidet p̄stituet illuz. Qd si
 dixerit fuq̄ ille i corde suo morā facit dñs me
 venire t cepit p̄cutere fuos t ancillas t edes
 re t b̄ibere t m̄eb̄ari. v̄ejet dñs fut illi i die
 q nō speret t hora q nescit t diuidet euz; p̄tēq̄
 eius cū infidelib̄ ponet. Ille autē fuq̄ q cognou
 it volūtatem dñi sui: t nō se p̄parauit: t nō fe
 cit s̄m voluntatē ei: vapulabit mult̄ q̄ at nō
 cognouit t fecit digna: plagi vapulabit pauci
 Om̄i autē cui multū datū est multū q̄ref ab eo
 et cni cōmēdauerūt multū plus petent ab eo.
 Ignē veni m̄ittere in trā. t qd volo nisi vt ac
 cendaf: Baptissima autē bēo baptizari: t qn̄ co
 artor: vsc̄ dñ p̄ficiat. Putat̄ q̄ pacē veni m̄it
 tere in terrā. Nō dico vob s̄ sepationē. Erunt
 em̄ ex hoc qn̄q̄ in domo vna diuissi. tres i duo t
 duo in tres diuidentur. p̄f in filiū t filiū in p̄rez
 suum. m̄f in filiā t filia in m̄fēz. socrus in nūrū
 suam: t nūrū in socrū suā. Dicebat autē ad tur
 bas. Lū videritis nubē orientē ab occasu: statī
 dicitis nimb̄ venit: t ita fit t cū austru flante
 dicitis q̄ est erit t fit. Hypocrite faciem celi t
 terre nostris p̄bare. hoc autē tps quo nō p̄barat̄
 Quid autē t a vobis p̄pis nō iudicat̄ qd iustum
 est. Lū autē vadis eū aduersario tuo ad p̄ncipē
 in via: da operā liberari ab illo: ne forte trabat
 te ad iudicem: t index tradat te exactori. t exa
 ctor mittat te in carcerē. Dico tibi. nō eries in
 de donec etiā nouissimū minutū reddas
 C. L. G. Sub etēplo galileor̄ occisorū monet
 agendā p̄nīaz. de fūculnea infructuosa. Multe
 rez dece t octo ānis curuā erigit. archisynago
 go indignati q̄ curasset sabbato r̄ndit regnuū
 celoz grano synapis t fermento file esse. cōtē
 dite intrare p̄ angustam portā. Nescio vñ sitis
 nouissimi q̄ erant primi. berodē vulpem vocat̄
 bierlm̄ q̄ occidis p̄p̄etas. La. XIII
A Verant autē qdā ipo in tpe nūciantes
 illi de galileis: q̄ sanguinē pylat̄ mi
 scuit cū sacrificij eoz. Et r̄ndens dixit
 illis. Putat̄ q̄ bi galilei p̄ oib̄ galileis pecca
 tores fuerit: q̄ talia passi sunt. Nō dico vobis
 sed nī p̄nīam babueritis oēs filiū p̄sbitis sicut
 illi decem t octo sup̄ quos cecidit rurris in sy
 loe t occidit eos. Putatis q̄ t ipi debitores fu
 erint. p̄ter oēs hoies bitates in bierlin. Nō dis
 co vob: s̄ si nō p̄nīam babueritis oēs filiū p̄sbi
 bitis. Dicebat autē t bāc filiū tudine. Arborē fi
 ci bēbat qdā plantatā in vinea sua: t venit q̄
 tens fructū in illa: t nō inuenit. Dixit autē ad
 cultorem vinee. Ecce anni tres sunt ex quo ve
 nio q̄rens fructū in fūculnea bac: t nō inuenio.
 Succide ergo illā. Ut qd etiā trā occupat̄. Hic
 ille r̄ndens dixit illi. Dñe; dimittit illā t vocan

no vsc̄ dum fodiat̄ circa illā t mittam stercore
 Et si qdēm fecerit fructū: fināt̄ in futuū succis
 des eam. Erat autē docens in synagoga eorum
 sabbatis. Et ecce ml̄r q̄ bēbat sp̄m infirmat̄
 annis decē t octo: t erat inclinata: nec oīno
 poterat sursum respicere. Quā cū videret iēs:
 vocauit eam ad se: t ait illi. Mulier dimissa es
 ab infirmitate tua. Et imposuit illi manū: t cō
 festim erecta est: t glificabat dñi. R̄ndēs autē
 archisynagoḡ indignās: q̄ sabbatis curasset
 iēsus: dicebat turbe. Set dies sūt in qb̄ opt̄
 opari. In his ergovenite t curam: et nō i die
 sabbati. R̄ndēs autē ad illā dñs dixit. Hypocrit
 te: vñusq̄ vñm sabbato nō solvit bouē suum
 aut a finū a p̄sepio: t ducit adaq̄re. Hāc autē fili
 am abrae quā alligauit satanas ecce decez t
 octo ānis: non oportuit solvi a vinculo isto die
 sabbati. Et cum h̄ diceret erubescabant om̄is
 aduersarij ei: t oīs p̄pl̄s gaudebat in vñsuer
 sis q̄ glōse siebāt ab eo. Dicebat ergo. Lū file
 est regnum dei. t cui file estimabo illō. Sile ē
 grano synapis: qd acceptū bō misit in horūm
 suum t creuit: t fc̄m̄ est in arbore magnā: t vo
 lucres celi regeuerūt in ramis ei. Et iterū dix
 rit. Lū file estimabo regnū dei. Simile ēfer
 mentato qd acceptū mulier abscondit in farine
 sata tria: donec fermētaref totum. Et ibat p̄ ci
 uitates t castella docens, t iter faciēs i bierl̄z
 Hic autē illi qdā. Dñe: si pauci sunt q̄ saluāt.
 H̄pē autē dixit ad illos. Extendite intrare per
 augustam portā: q̄ multi dico vob q̄rent intra
 re t nō poterunt. Lū autē intrauerit p̄familias
 t clauerit ostiū incipietis foris stare: t pul
 sare ad ostiū dicētes. Dñe aperi nob: t r̄ndēs
 dicit vob. Nescio vos vñ sitis. Lūc incipietis di
 cere. Māducaūm̄ coiā te t bibem̄: t in pla
 teis n̄ris docuisti. Et dicit vob. Nescio vñ vos
 sitis. Discedite a me oēs opari īnq̄t̄s. Ibi
 erit fletus t stridor dentium: cū videritis abra
 am t isaac t iacob et om̄is pp̄bas in regno dī
 vos autē et pelli foras. Et veniēt ab oriente t oc
 cidente t aq̄lonie et austro: t accūbēt in regno
 dei. Et ecce sunt nouissimi q̄ erāt p̄mī. t sūt p̄i
 mī qui erant nouissimi. In ipa die accesserunt
 qdā phariseor̄: dicētes illi. Eti t vade bi: q̄
 berodes vult te occidere. Et ait illis. Ite t dis
 cite vulpi illi. Ecce ejcio demonia t sanitates
 p̄ficio bodie t cras: t tertia die p̄sumor. Uerū
 tamen oportet me bodie t cras t sequenti die
 ambulare: q̄ nō capit p̄p̄eta p̄ire extra bieru
 salē. Hierlin: bierlm̄ q̄ occidis p̄p̄etas t lapi
 das eos q̄ mittunt̄ ad re. Quoties volui ī gre
 gare filios tuos quēa dimodū auis nīdū suum
 sub pennis: t noluesti. Ecce relinq̄tur vobis do
 mus vñra deserta. Dico autē vobis: q̄ nō vñ
 debitis me donec veniat cūm dicetis. bñdicit̄
 qui venit in nomine dñi.
 C. L. G. Hydropticū curat: recubē ī nouissimo
 loco. q̄ se etaltat bñllabit: cū facis p̄adūz vel
 cenam noli facere amicos tē. Invitati ad ce
 nam excusant se seq̄. odire parentes. baūlare

Lucas

cruce subet. pabolayolēt̄ edificare turrēt reḡ
volēt̄ omittē bellū q̄ nō renūciat oib̄ t̄c. d̄ sale.

A

Et sc̄m ē cū itroiss̄ ihs̄ i domū **XIII**
cuīsdam p̄ncipis p̄bariseor sabbato
manducare panē: et ipsi obseruabant
eū. Et ecce bō qdā hydropic̄ erat aī
illū. Et r̄fidēs iesus dicit ad legiſpitos et phariſ
eos: dicēs. Si licet sabbato curare? At illi taſ
cuerūt. Ip̄e vero app̄benſum ſanauit eū ac diſ
miſit. Et r̄n̄s ad illos: dicit. Luius vestrū aſin̄
aut bos in puteū cadet: et nō cōtinuo extrabet

B

illū die ſabbati. Et nō poterāt ad bec r̄ndere il
li. Dicebat aut̄ et ad iuitatos parabolā: inten
dēs quō p̄im̄os accubit̄ eligerēt dīcēs ad il
los. Lū iuitat̄ fueris ad nuptias nō diſcūbas
in p̄io loco: ne forte honoratio te ſit iuitat̄ ab
illo: t̄ ventēs iſ q̄ te t̄ illū vocauit: dīcat t̄ibi da
bo buiclocū: t̄ tu incipias cū rubore nouiſſimū
locū tenere. H̄z cū vocat̄ fueris vade recūbe in
nouiſſimo loco: vt cū veneſit q̄ te iuitauit: dīcat
t̄ibi. Amice ascēde ſup̄. Lūc erit t̄ibi gla cora
ſimul diſcūbētib̄: q̄r̄ ois q̄ ſe exaltat būlſtabit.
t̄ q̄ ſe būlſiat exaltabit. Dicebat aut̄ t̄ ei q̄ ſe in
uitauerat. Lū facis p̄adū aut cenā: noli voca
re amicos tuos neq̄ fratres tuos: neq̄ cognas
tos: neq̄ viſinos: neq̄ diuites: ne forte t̄ ip̄i te
reuiſtēt: t̄ fiat t̄ibi retributio. H̄z cū facis cō
niuū. voca paupes: debiles: claudos: t̄ cecos et
btūs eris. q̄r̄ nō biūt retribuere t̄ibi. Retribueſ
em̄ t̄ibi in reſurrecione iuſtor̄. H̄ec cū audiſſ
qdā de fil̄ diſcūbētib̄: dīrit illi. Beat̄ q̄ mādu
cabit panē i regno dei. At ip̄e dīrit ei. H̄o qdā
fec cenā magnā: t̄ vocauit mltos. Et miſit fuū
fuū hora cene diſcere iuitatis vt venirēt: q̄r̄ iaz
pata ſunt oia. Et ceperūt fil̄ oēſ excuſare. Prīm̄
dīrit ei. Villā em̄: t̄ neceſſe babeo extire t̄ vide
re illā. Rogo te babe me excuſatū. Et alī dīrit.
Juga bouz em̄ qnq̄: t̄ eo pbare illa. Rogo te
babe me excuſatū. Et alī dīrit. Urore dūti: t̄ iō
nō poſſuſ venire. Et reuersus fuū nūciauit bec
dño ſuo. Lūc frat̄ paterfamilias: dīrit ſuo ſuo
Eri cito in plateas t̄ viſcos ciuitat̄: t̄ pauperes
ac debiles t̄ cecos t̄ claudos introduc bnc. Et
ait fuū. Dñe: factū eſt vt impastū: t̄ adbuc loc̄ē.
Et ait dño ſuo. Eri in vias t̄ ſepes t̄ cōpelle in
trare: vt impleaf dom̄ mea. Dico aut̄r̄ob: q̄a
nemo viroꝝ illoꝝ q̄ vocati ſunt guſtabit cenam
meā. Ibāt aut̄ turbe multe cū eo. t̄ reuersus di
rit ad illos. Si q̄s veſit ad me t̄ nō odit patrē
fuū t̄ matrē t̄ yrore t̄ filios t̄ fratres. t̄ ſorores
adbuc aut̄ t̄ aiā ſuā: nō pōt me eē dīcipulus
Et q̄ nō batulat crucē ſuā t̄ veſit poſt me. nō
pōt me eē dīcipulus. Quis em̄ ex vob volens
turrim edificare: nōne prius ſedens computat
ſumpt̄ q̄ necessarii ſunt. ſi babeat ad p̄ficiēdū:
ne poſtq̄ poſuerit fundamētū t̄ nō poſuerit p̄
ficerē: om̄is qui viſent incipiat illudere ei: dīcē
tes. quia hic homo cepit edificare et non potu
ſt p̄ſummarē. Aut quis retiurus committere
bellū aduersus alī regem: nō ſedens p̄us co
gitat ſi poſſit cū decem milibus occurrere ei: q̄

cū viſinti milibus veſit ad ſe? Alioquin adhuc
illo longe agente: legationeꝝ mittens rogaſ ea
que pacis ſunt. Sic ergo omnis et vobis qui
non renūciat omnibus que poſſidet: nō poſteſ
meus, eſſe dīcipulus. Bonū eſt ſal. Si aut̄ ſal
euanuerit in quo condieſ Neq̄ in terram neq̄
in ſterquilinū utile eſt: ſz foras mitteſ. Qui
babet aures audiēdi: audiāt.

L. Parabola centum ouū et drachme de
gaudio āgelorꝝ ſuper vno peccatore. pabola de
ſilio prodigo.

L. XV

Rant autem appropinquantes ei pu
blicani et peccatores ut audirent illū.
Et murmurabant pbarifei t ſcriberi
centes. q̄r̄ bic peccatores recipit t mā
ducat cum illis. Et ait ad illos parabolam iſta
dicēs. Quis et vobis homo qui babet centum
oues: et si perdiſerit vna et illis: nonne diſi
tit nonagintaouē in deſerto et vadit; ad illam
que perierat donec inueniat eā? Et cum inuen
erit eā. imponit in humeros ſuos gaudēs et
veniens domū: conuocat amicos et viſinos: di
cens illis. Eōgratulamini mihi: q̄r̄ inueni oues
meā que perierat. Dico vobis q̄ ſita gaudium
erit in celo ſup vno peccatore penitētā agente
q̄ ſupra nonagintaouem iuſtis qui non iudiſ
gent penitētā. Aut que mulier bñs drachmas
decē ſi p̄diderit drachmā vnam. nōne accendit
lucernā et euertit domum et querit diligenter
donec inueniat eam. Et cum inuenierit: conuoc
at amicos et viſinos: dicens. Longratulamis
ni mihi: quia inueni drachmā quam p̄dideram.
Ita dico vobis gaudium erit coram angel̄ dei
ſupervno peccatore penitētā agente. H̄it au
tem. Homo quidam babuit duos filios: t̄ dīrit
adolescentior ex illis patri. Pater: da mihi po
tioneꝝ ſubstantie q̄ me cōtingit. Et diuifit illis
ſubstantiā. Et non poſt multos dies: cōgregatis
om̄ib⁹ adolescentior filius p̄gre pfect̄ eē in
regionem longinquā: et ſbi diſſipauit ſubſtant
iam ſuā viuendo luxurioſe. Et poſtq̄ om̄ia con
ſummaſſet: facta eſt famē valida in regione il
la: et ip̄e cepit egere. Et abiit et adbeſit vii ci
nium regionis illius. et miſit ſlum in villā ſuā
vt paſceret porcos. Et cupiebat implere ventrē
ſuū de filiis quas porci māducabāt: et nemo il
li dabat. In ſe aut̄ reuersus dīrit. Quāti mer
cēnarii in domo patris mei abundāt panib⁹.
ego aut̄ hic fame pereo. Surgā et ibo ad viem
meā et dīca ei. Pat̄ peccauit in celū. et corā te. iā
nō ſum dign̄ vocari filius tū. fac me ſicutvnu
de mercēnariis tuis. Et ſurgens venit ad patrē
ſuū. Eū aut̄ adbuc lōge eſſet: vidit illū pat̄ ipſi
et miā mot̄ eſt: et accurrens cecidit ſup collus
eī: t̄ oſculat̄ eū. Dīritq̄ ei fil̄. Pater: pec
cani in celū t̄ corā te iā nō ſum dign̄ vocari fi
liū tū. Dīrit aut̄ pat̄ ad ſeruos ſuos. Eito p̄fer
te ſtolā p̄mā et induite illū et date annulum in
mann̄ eī: t̄ calciamēta in pedes eī. Et addu
cite vitulū ſaginatū t̄ occidite. t̄ māducem̄ et
epulem̄ q̄: b̄ filī mē mortū erat; et reuixit.

Odat. e. i. a

Odat. iij. a

S. vi. b

S. xiiij. c

T

Odat. xiiij. b

I. xvij. c

Jaco. iiiij. c

Tobi. iiiij. b

D

Odat. iiij. a

Apoſca. xij. b

F

Odat. x. d

F

Odat. x. d

T. xvi. c

Odat. viij. d

S. x. c

G

Odat. x. d

F

Odat. x. d

T. x. c

Odat. x. d

F

Sperat et inuenit eum. Et ceperunt epulari. Erat autem filius eius senior in agro. Et cum veniret et appropiaret domum: audiuit symphoniam et choch: et vocavit viuum de suis: et interrogauit quod fecerent. Isque dixit illi. Frat tuus venit: et occidit prius uisum saginatum. quod saluum illorum receperit. Indignatus est et nolebat introire. Propter quod illi egressus cepit rogare illum. At ille dominus dicit prius suo. Ecce tot annos sumo tibi. et nunc mandatum tuum perierit: et nunc quod dedit mihi beduxit cum amicis meis epularer. Et postquam filius tuus hunc deuorauit subaz suam cum meretricibus uenit. occidisti illi vitulum saginatum. Hoc ipse dixit illi. Fili tu super me es: et oia mea tua sunt. Epulari autem et gaudere oportebat. quod frat tuus hunc mortuus erat. et remittit. pierat et inuenit est.

L. **G.** Deuilllico cui dictum est. redde roem villicatois.

qui fidelis est in minimo et in maiori fidelis est et ceterum.

Ne mo potest duobus dominis fuire. auarii pbarisei deridebant eum.

Iesus dicit. de nouit corda. letet et prophe-

visque ad iohannem. de apice legi. uxor non dimittitur.

re. de diuite et lazaro.

L. **XVI**

Dicebat autem et ad discipulos suos. Non quod erat dominus qui uerbat villicum; et bic dissimilatus est a pate illi: quod si disuipassum bona illi et vocavit illi: et ait illi: quod hunc auctor de te. Redde roem villicatois tue. Ja eni non poteris villicare. Aut autem villicus intra se. Quid facias: qui dominus meus autem a me villicatoe. Sicut non valeo medicare erubescio. Scio quod facias: ut cum amotus fueris a villicatoe recipiant me in domos suas. Louocatis itaque singulis debitoribus domini sui. dicebat primo. Quatuor debes domino meo. At ille dicit. Letum cados olei. Dicit quod illi. Accipe cautionem tuam. et cede cito scribe quoniam quaginta. Deinde alio duci. Tu vero quatuor debes. Qui ait. certum choros tritici. Ait illi. Accipe litteras tuas et scribe octoginta. Et laudauit dominus villicum iniuriantis: qui prudenter fecisset. qui non in diuinis seculi prudentiores filii lucis in generatione illa sunt. Et ego vobis dico. Facite vobis amicos de manoma iniuriantis ut cum defeceritis recipiat vos in eterna tabernacula. Qui fidelis est in minimo: et in maiori fidelis est. et qui in modico iniurus est: et in maiori iniurus est. Si ergo in iniurio manoma fideles non fuimus: quod verum est: quis credet vobis? Et si in alieno fidelis non fuimus. quod vestrum est: quis dabit vobis? Nemo seruus potest duobus dominis seruire. Aut enim unum odier: et alterum diligenter. aut unum adberebit: et alterum contineat. Non potestis deo seruire et manome. Huius erant autem omnia hec pbarisei qui erant auarii: et deridebant illorum. Et ait illis. Uos estis qui iustificatis vos coquam boibus de us autem nouit corda vestra. Quod vobis alterum est: abominationis est ante deum. Letet et propheete visque ad iohannem ex eo regnum dei euangelizans: et omnis in illud uim facit. Facilius est autem celum et terram penetrare: quam de lege unum apicem cadere. Ois qui dimittit uxor suam: et alteram ducit: uelchat. et qui dimissam aviro ducit: uelchat. Homo quod erat diuines qui induebat purpura et byssum: et epula-

bat quotidie splendiditer. Et erat quodam medicus nomine lazarus: qui iacebat ad ianuam ei uiceribus plenus: cupiens saturari de medicis quod caderat de mensa diuinitatis et nece illi dabat. Et canes veniebant et lingebar vicera eius. Secundum est autem ut moreret medicus et portaret ab angelis in finem abrae. Mortuus autem et diuines: et sepultus est in inferno. Elephas autem oculos suos cum esset in tormentis. uidit abraam a loge: et Lazarus in finem eius: et ipse clamans dicit. Pro abraham misere mei: et mittite lazaram ut intigat extremum digiti sui in aqua: ut refrigeret linguam meam: quod crucior in hac flama. Et dicit illi abraam. Fili res cordare: qui receperisti bona in vita tua: et lazarus filius mala. Num autem hoc solus tu pro cruciatus. Et in his oibus interfecit nos et vos chaos magnum firmatum est: ut hic qui volunt bic transire ad vos non possit neque inde buc transire. Et ait. Rogo te propter ut mittas eum in domum prius mei. Ne emique frater: ut testes illis ne et ipsi veniant in hunc locum tormentorum. Et ait illi abraam. Hic moysen et prophetas audierat illos. Ut ille dicit. Non pro abraham sed si quis et mortuis ferit ad eos: pniam agentur aut illi. Si moysen et prophetas non audierunt: neque si quis ex mortuis resurrexerit credent.

L. **G.** De scadalo corruptio fraterna. septies in die dimittendu. si hereticis fidem sicut granum synapis: dicite fui inutiles sumus. de decem leprosis mundatis. et regnum dei intra vos est. uentura predicta de seipso. sicut factum est in die beneplacita iudicij.

L. **XVII**

Agit ad discipulos suos. Impossibile est ut non veniat scadala. Ue autem illi: per quem uenit. Utilis est illi si lapis molarius imponatur circa collum eius. et pignus in mare: qui ut scandalizet unum de pusillis istis. Attendite vobis. Si peccauerit in in te frat tuus increpat illum: et si pniam egerit: dimitte illum. Et si septies in dies peccauerit in te: et septies in die puerus fuerit ad te dicens. penitet me: dimitte illum. Et dixerunt apostoli domino. Adauge nobis fides. dixit autem dominus. Si habueritis fidem sicut granum synapis dices. huic arbori moro: eradicare et transplantare in mare et obediet vobis. Quis autem vir bonus fuisset arantem aut pascentem boues. qui regreso de agro dicat illi statim: trans et recube: et non dicit. para quod cenem et pingue te et ministra mihi donec manducem et bibam. et post haec tu manducabis et bibes. Nunquid granum hoc suo illi: qui fecit qui est imperauerat? Non puto. Sic et vos cum feceritis oia qui precepta sunt vobis. dicite: fui iniuriantes sumus. Quod debuimus facere fecimus. Et factum est dum uerba in hierusalem transibat per medium samariam et galileam. Et cum ingrederebatur quodam castellum occurserunt ei decem viri leprosi. Qui steterunt a loget leuauerunt vocem dicentes. Iesu percepit miserere nostri. Quos ut videt: dicit. Tene ostendite vos sacerdotibus. Et factum est dum frequent mundati sunt. Unus autem et lis ut videt quod mundatus est: regressus est cum magna voce magna facias deum. Et cecidit in faciem aii pedes eius: gratias ages. Et haec erat samaritanus. in illi

A
Od. viij.a
Od. ix.f

B
Od. xvij.b
Od. xvij.c

B
Od. vij.c
et. xxi.b

C
Od. vij.b

D
Od. vij.b

Lucas

dēs autē s̄esus dicit. Nōne dece mūdati sunt. Et nouē vbi sunt? Non est inuenī q̄ rediret t̄ daret gl̄am deo nisi hic alienigena. Et ait illi. Surge vade: q̄ fides tua te saluū fecit. Interrogatus autē a p̄bariseis q̄ si venit regnū dei? R̄sis eis dicit. Nō veniet regnū dei cū obseruatione: neq̄ dicent. ecce hic autē ecce illuc. Ecce em̄ regnū dei intra vos est. Et ait ad discipulos suos. Veniet dies q̄n desideratis videre unū diē filiū hōis et mat. xxiij. a nō videbitis. Et dicēt vob̄ Ecce hic et ecce illuc. Mar. viii. e Nolite ire: neq̄ sectamini. Nā sicut fulgor chōruscās sub celo in ea q̄ sub celo sunt fulget: ita erit filiū hōis in die sua. Primū autē op̄ illuz m̄l' mat. xxiij. e ta pati et reprobari a generatōe bac. Et sicut factū est in dieb̄ noe: ita erit et in dieb̄ filiū hōis Edebat t̄ b̄sbebant: v̄tores ducebāt: t̄ dabant ad nuptias: v̄sc̄ in diē qua intravit noe in arca: t̄ venit diluvius t̄ pdidit oēs. S̄ic sicut factū ē in dieb̄ lorb. Edebat t̄ b̄sbebāt: emebāt t̄ vē debāt: plātabāt t̄ edificabāt: q̄ die autē etiāt lorb a sodomis: pluit ignē t̄ sulphur de celo: t̄ omnes pdidit. Sc̄dūm bec erit q̄ die filiū hōis reuelabit. In illa hora q̄ fuerit in tecto et vasa ei⁹ i domo: ne descēdat tollere illa: et q̄ in agro simili nō redeat retro. O'mores estote v̄tor̄ lorb. O'more. vii. d Quicūq̄ q̄sierit aiām suā saluā facere p̄det illā. Et q̄cūq̄ pdidēr̄it illā: v̄inificabit eā. Dicōbis in illa nocte erūt duo in lectoyno. vn⁹ assūmet: t̄ alter relinqf. Due erūt molētes in unū vna assūmet: t̄ altera relinqf. Duo in agro. vn⁹ assūmet: et altera relinqf. R̄fidētes dicunt illi. Ub̄ dñe. Qui dicit illis. Ub̄cūq̄ fues rit corp⁹: illuc cōgregabunt t̄ aquile.

CL. S. Op̄ sem̄ orare. d̄ indice deū nō timēte: de v̄dūa. de oratōe p̄barisei t̄ publicani. qui se exaltat humiliabif: dicit. finite vēire p̄uulos ad me. nemo bon⁹ nisi sol⁹ de⁹: dicit. q̄cūq̄ babes vēde t̄ da paupib⁹. q̄ difficile quis pecunias habet in regnū dei intrabūt. remuneratio illorū q̄ dimittit sua. pp̄t deū. pdic̄t passionē suam et mortē et t̄p̄i nō intellererūt. cecū illuminat.

AEcc. xvij. c **D**icebat autē et p̄abolā ad illos. XVIII q̄m̄ op̄ sp̄ orare et nō deficere: dices. Iudet q̄dā erat in quadā ciuitate quā deū timebat. et boiem nō reuerebaf. V̄dūa autē q̄dā erat in ciuitate illa: et venebat ad eū: dices. V̄indica me de aduersario meo. Et nolebat per multū t̄ps. Post bec autes dicit intra se. Et si deū nō timeo nec boiem reveror: t̄n̄ q̄ molesta est mihi bec v̄duav̄ndica bo illā: ne i nouissimo venies suggillet me. Aut ait dñs. Andite quid iudet iniquitatis dicit. Deus autē nō faciet v̄ndictā elector suor̄ clamātiū ad se die ac nocte et paciētā bēbit in ill. Dico autē vob̄: q̄ cito faciet v̄ndictā illoz. Ueruntamē filiū hōis veniens puras innueniet fidē in terra. Dicit autē t̄ qd̄ quosdā q̄ in se cōfidebant tanq̄ iusti: et asp̄nabānt ceteros. p̄abolā istam dices. Duos hoies ascēdebāt in templū vt ora rent vn⁹ p̄bariseus et alter publican⁹. P̄bariseus stans: bec apud se orabat. De⁹ gratias ago tibi

quia sum sicut ceteri hoīm raptōres insūstī: adulteri: velut etiāz hic publicanus. Iēsū bis in sabbato decimas do omniū que possideo: Et publican⁹ a longe stans nolebat nec oculos ad celū leuare: sed p̄cutiebat pectus suū: dices. Deus pp̄t̄ esto mihi p̄ctōr. Dico vobis descēdit hic iustificat̄ in domū suā ab illo: q̄ omnis qui se exaltat humiliabif. et qui se humiliat exalta. b̄sif. Afferebant autē ad illū et infantes vt eos tangeret. Qd̄ cū viderent discipuli increpabāt illos. Jesus autē cōuocās illos dicit. Finite pueros venire ad me et nolite vetare eos. Taliū est em̄ regnū dei. Amē dico vobis. quicūq̄ non accepit regnū dei sicut puer non intrabit in s̄lūlud. Et interrogauit eā q̄dā p̄nceps: dices. O'ma gister bone: quid faciens vitam eternā posside bo. Dicit autē ei s̄esus. Quid me dicas bonū? Ne mo bonus nisi solus deus. Mandata nostī. nō occides. non mechaberis. non furtū facies nō falsum testimoniū dices. honora patrē tuū et matrez. Qui ait. Hec oīa custodīs a suuuentute mea. Quo audito s̄esus ait ei. Adhuc vīnum t̄b̄ deest. O'mia q̄cūq̄ babes vēde et da paupib⁹. et bēbis thesaurū in celo: et vēni sequere me. His ille auditis cōtristat̄ est: q̄ dñs erat valde. Videbāt autē s̄esus illū tristē factū: dicit. q̄ difficile qui pecunias habet in regnū dei intrabūt. Filius est em̄ camelū p̄ forācū acūs trāstre q̄ dīnitē intrare in regnū dei. Et dicerūt qui audies bat. Et quis pot̄ saluū fieri. Ait illis. Que im̄ possibilia sunt apud hoies: possibilia sunt apud deū. Ait autē petrus. Ecce nos dīmisim̄ omnia et secuti sum⁹ te. Qui dicit eis. Amē dico vob̄ nemo ē q̄ reliqt domū aut pentes aut fratres aut v̄torem aut filios ppter regnū det: et nō recipiat m̄ltō plura in hoc t̄pe et in seculo futuro vitā eternā. Assumpsit autē s̄esus duodecim: et ait illis. Ecce ascēdim̄ b̄ierosolymā. et consummabūt oīa q̄ scripta sunt p̄ pp̄betas de filio hominis. Tradet em̄ gentib⁹. et illudef. et flagelabif et cōspuef. post. q̄ flagellauerint occident eū: et die tertia resurget. Et ipsi n̄b̄il hoīz intellexerūt. Et erat verbū illud absconditū ab eis: et non intelligebānt q̄ dicebānt. Factū est autē cū appropinquaret b̄ierischo: cecus q̄dā sedebat secus viā mendicās. Et cū audiret turbā p̄terēuntē: interrogabat qd̄ hoc esset. Dicerunt autē ei. q̄ s̄esus nazaren⁹ trāfiret. Et clamauit dices. Iesu fili dñs miserere mei. Et qui preibant increpabāt eum̄ taceret. Ip̄e vero multo magis clamabat. fili dñs miserere mei. Etās at s̄esus iussit illū adduci ad se. Et cū appropinq̄set: interrogauit illū: dices. Quid tibi vīs faciāt ille dicit. Dñe vt vīdeā. Et s̄esus dicit ei. Re sp̄ice. Fides tua te saluū fecit. Et cōfestim vīdit et sequebāt illum magnificans deū. Et omnis plebs vt vīdit: dedit laudem deo.

CL. S. De h̄e zacheo. decem mnariū filiūdū nem ponit. b̄nti dabif: inimicos suos an se iubet occidere. sup pullū afine sedet turbe discipulōz ceperunt deū laudare; dices. Bñdicit̄ qui

venit rex: dicit Iesus. si hi tacuerint lapides clausi abut: sicut Iesus super hunc: et predicit destrukcionem eius. Ejecti vendetes et emetes de templo principes sacerdotum et scribe querebant perde re Iesum.

La. XIX
Et ingressus pambulabat biericho. Et ecce vir nomine zacheus et hic princeps erat publicanus: et ipse dominus. Et querebat videre Iesum quod esset: et non poterat per turbam: quia statuta pusillus erat. Et percurrens ascedit in arborum sycomorum ut videret eum. quod inde erat transfiguratus. Et cum venisset ad locum: suspicens Iesum vidit illum: et dixit ad eum. Zachee festinans descendit: quod bosque in domo tua oportet me manere. Et festinans descendit etcepit illum gaudentem. Et cum viderent omnes murmurabant dicentes: quod ad hominem peccatorum divisiisset. Stans autem zacheus dixit ad Iesum. Ecce dimidiū bonorum meorum domini do pauperib; et si quid aliquem defraudauit reddo quadruplū. At Iesus ad eum. Quia bosque salus domini huic facta est: eo quod et ipse filius sit abrae. Tenuit enim filius bonis querere et faliū facere quod pierat. Hec illis audiuit: adhuciens dicit parabolam eo quod esset propter bierusalē: et quod existimaret quod cōfessum regnum dei manifestare. Dicit ergo. Non quidā nobilis abiit in regionē longinquā accipe fibi regnum et reuerti. Vocatis autē decem seruū suis dedit eis decem mīnas: et ait ad illos. Negociamini dum venio. Et tuis autē eiusmōderāt eum. Et misserunt legationē post illum: dicentes. Nolum⁹ hūc regnare super nos. Et factū ē ut rediret accepto regno et iussit vocari seruos quibus dedit pecuniam ut sciret quod quisque negotiatus esset. Venerunt autē prius: dicentes. Domine mīna tua decē mīnas acquisiuit. et ait illi. Fuge bone serue: quod in modico fuisti fidelis: eris potestatē habens supra decē ciuitates. et alter venit: dicentes. Domine mīna tua fecit quoniam mīnas. et huic ait. Et tu esto super quinq; ciuitates. et alii venit: dicens. Domine: ecce mīna tua quā habui repositam in sudario. Limui enim te quia bō austerus es: tollis quod non posuisti: et meis quod non seminasti. Dicit ei. De ore tuo te iudico serue nequā. Sciebas quod ego bō austerus sis tollens quod non posui. a metens quod non seminavi. Et quare non dedisti pecuniam meā ad mensam et ego veniens cum usuris utique exegissim illud et astantibus dicit. Auferte ab illo mīnam: et date illi qui decem mīnas habet. et dixerunt ei. Domine: habet decez mīnas. Dico autē vobis: quia omni hūti dabis et abūdabis. ab eo autē qui non habet: et quod habet auferat ab eo. Tenuit inimicos meos illos qui noluerūt me regnare super se adducite huc: et interficite aī me: et his dicens precedebat ascendens bierosolymā. Et factum est cum appropinquaret ad betphage et berhaniā ad montē quod vocat oliveti: misit duos discipulos suos: dicens. Ite in castellū quod cōtra vos est. In quod introeuntes inuenietis pullū asine alligatuī: cui nemo ynp̄ boī mīnu sedit. Volvite illum: et adducite. et si quis

vos interrogauerit quod soluitis: sic dicetis ei. quod dominus operā desiderat. Abierūt autē quod missi erāt et innoverūt sicut dixit illis stante pullū. Sol uerib; autē illis pullū dixerūt domini eius ad illos. Quid soluitis pullū? At illi dixerūt. Quod dñs ē necessarium hūc. Et duxerūt illum ad Iesum. Et facta est vestimenta sua super pullū imposuerūt Iesum. Et tunc autē illo substernebat vestimenta sua iusta. Et cum appropinquaret iam ad descēsum mortis oliuetti: ceperit oēs turbe descendētis gaudentes laudare deū voce magna super oīb; quod viderant fortitudib; dicentes. Benedictus quod venit rex in nomine domini. pars ī celo et gloria in excelsis. Et quodam probatore de turbā dixerūt ad illum. Magis icrepa discipulos tuos. Quibus ipse ait. Dico vobis: quod si hi facuerit lapides clamabūt. Et ut appropiāquit videns ciuitatē fleuit super illā: dicēs. Quod si cognoscis et tu. Et quodam in hac die tua quod ad pacem tibi: nūc autē abscondita sūt ab oculis tuis. Quod ventient dies in te et circūdabūt te inimici tui valla: et circūdabūt te et coagulabunt te vndeque: et ad trām p̄sternēt te et filios tuos quod in te sunt. Et nō relinquent ī te lapidē super lapidē: eo quod nō cognoueris tē p̄sūdātōis tue. Et ingressus ī templū cepit eiūcere vendētes et emētes: dicēs illis. Scriptū est: quod domī mea domī oratiōis ī. Job. ii. c est. Clos autē fecistis illā speluncā latronum. Et erat docēs quod tide ī templo. Prīcipes autē sacerdotū dōtum et scribe et p̄ncipes plebē querebāt illum: p̄dere: et nō iuueniebāt quod ficerent illi. Quid enim populus suspensus erat audiens illum.
L. S. Interrogat Iesus ī quod p̄tātē hū facis. r̄ni dicit. baptismū iohannes de celo erat an ex hocib;. Ó colonis vinee quod occiderunt filios. lapidē quem reprobauerunt tē. redditē quod sunt cesaris tē. de muliere quod septem fratres habuit. deus non est mortuorum sed viuorū tē. Quō r̄ps sit filius dō attendite a scribis qui volunt ambulare ī isto: qui deuorant domus viduarum. **XX**
Et secundū ē ī vna diez docente illo populu ī templo et euāgelizāte iuuenientes p̄ncipes sacerdotū et scribe cum sensib; et aiūt dicentes ad illum. Dic nobis ī quod p̄tā te hū facis. Aut quod est qui dedit tibi hāc p̄tātē. R̄nis autē iohannes dicit ad illos. Interrogabo vobis et ego vnu p̄bū. R̄ndete mihi. Baptismū iohannes de celo erat: an ex hocib;. At illi cogitabāt intra se dicentes. Quod si dixerim⁹ de celo dicit. Quare ergo credidistis illi. Si autē dixerim⁹ ex homib; plebs vniuersa lapidabit nos. Eerti sūt enim sōbēm p̄pbam esse. Et r̄niderūt se nescire vnu eēt. Et Iesus ait illi. Neque ego dico vobis ī quod p̄tā hū facio. Lepit autē dicere ad plebē p̄abolā banc. Non quodam plātauit vineā et locauit ēā colonis et ipse p̄gre fuit multis tēpib;. Et ī tēpē illo misit ad cultores suū: ut de fructu vinee darent illi. Qui Iesus dimiserūt eū inanē. Et addidit alterum suū mittere. Ille autē bōc quod cedētes et afficiētes p̄tū melia: dimiserūt inanē. Et ad didit tertium mittere: quod illā vulnerātes elecerūt. Dicit autē dñs vinee. Quid faciā? Quidā filius

Lucas

meum dilectum forsitan cū bunc viderit vere
 bunt. Quē cū vidissent coloni: cogitauerit ita
 se: dicētes. Hic est heres. Occidam illū: vt no
 stra fiat hereditas. Et electū illū ex vineā occi
 derit. Quid ergo faciet illis dñs vinee. Uenit
 et t p̄det colonos illos t dabit vineam alios.
 Quo audito dicit illi. Absit. Ille ac aspiciēs
 eos ait. Quid ē ergo h qd̄ scriptū ē: lapidē quē
 Od̄at. ii. d reprobaueit edificātes h scūs est i caput aguli
 Mar. vii. a Q̄is q̄ ceciderit sup illū lapidē p̄q̄ssabit: supra
 Act. iii. b quē ac ceciderit p̄minuet illū. Et q̄rebant p̄nci
 pes sacerdotū t scribe mittere i illū manū illa
 hora t timuerit pp̄lin. Lognouerit em̄ q̄ ad ip
 sos dixerit illū dñm ēbāc. Et obſuātes misere
 infiditores q̄ se iustos simularēt: vt capent eū
 in finone: t traderēt illū p̄ncipatiū t p̄tātē p̄ſi
 dis. Et interrogauerit eū dicētes. Mgr̄ scim̄ q̄
 recte dicas t doces: t n accipis p̄sonā. s̄ viā dī
 i p̄itate doces. Lic̄ nob̄ tributū dare cesari: an
 nō? Lōſiderās at volū illoꝝ dixit ad eos. Quid
 me tēptat? Ondite mibi denariū. Luiꝝ imā
 gine t iſcriptionē? Rūdētes dixit. Cesari. Et
 ait illis. Reddite ergo q̄ st̄ cesari cesari: t q̄ sūt
 deī deo. Et nō potuerūt v̄bū ei rep̄bendere co
 ram plebe: t mirati i r̄nso ei tacuerūt. Acces
 serunt aut̄ qdā ſaduceorū q̄ negāt eē resurrecio
 Od̄at. viii. c nem t interrogauerūt eū dicētes. Mgr̄: moy
 Od̄at. viii. b ſeſ ſcripsit nob̄: ſi frater alicui mortuus fuerit
 h̄ns v̄rōrē: t h̄ ſine liberis fuerit: vt accipiat eā
 frater ei v̄rōrē: t ſuſcitet ſemē ſatri ſuo. Sep
 tez ergo frēs erāt: t p̄m̄ accepit v̄rōrē t mor
 tuus eſt ſine filiis. Et ſequēs accepit illā: t ipſe
 mortuus eſt ſine filio. Et tertī accepit illā: ſuſtiter
 et om̄is ſeptē: t nō reliquunt ſemē t mortui ſūt
 Noniſſime om̄i mortua eſt t mulier. In reſur
 rectione ergo cui eoꝝ eſt v̄rōrē. Biq̄dem ſep
 tem babuerūt eam v̄rōrē. Et ait illis ielus. Fi
 lii h̄ni ſeculū ſubūt t tradunf ad m̄ptias: illi
 po q̄ digni v̄bū ſeculo illo et reſurrectione
 et mortuis neq̄ ſubūt neq̄ ducent v̄rōrē: ne
 Od̄at. viii. c q̄ v̄lra mori poterūt. Eq̄les em̄ angelis ſunt
 et filiū ſunt dei: cuꝝ ſint filii reſurrectionis. Q̄
 Erod. viii. b v̄o resurgat mortuū t moſes ondit ſecus ru
 Mar. viii. c bum ſicut dñm deū abraam t deū iſaac t
 deū iacob. De autē nō eſt mortuorū: ſed v̄noꝝ
 Dñs em̄ v̄mūt ei. Rūdētes aut̄ qdā ſcribā
 B rum dixerūt ei. Mgr̄: bñ dixisti. Et amplius
 Od̄at. viii. d nō andebāt eū q̄c̄q̄ interrogare. Dixit aut̄ ad illos.
 Q̄uo dicit p̄m̄ filium eē dō: t ip̄e dō dicit
 p̄s. cit. in libro psalmoruī. Dixit dñs dño meo: ſede a
 deturis meſs. donec ponā iunūcos tuos: ſca
 bellū pedū tuorū. Dō ergo dñm ihūm vocat: t
 q̄uo filiū ei eſt. Audiēte aut̄ oī pp̄lo: dixit diſci
 pulis ſuis. Attēdite a ſribis q̄ volūt ambula
 re in ſtolis: t amāt ſalutatiōes in foro: t p̄mas
 carbedras in ſynagogis: t p̄mos diſcubirū i cō
 unījs. Qui deuorāt domos v̄duarū ſimulacres
 locū i orōnē. Hic acciūt dānationē maiorem.
 C. L. S. dicit h̄ v̄dua paup̄ pl̄s t c̄. d i emplo
 dō. nō relinqt lapis t c̄. qui h̄ erūt. t qd̄ ſignū
 cum fieri incipiēt. ſurget gens p̄ ſc̄tez: tremos

tus erunt. Inſtēt vob̄ manū. ponſte i cordib⁹
 v̄ris. d̄ de capillo t patientia. de bierlm̄. tūc q̄ i
 in dea ſūt fugient. de p̄gnātib⁹ de p̄ſſura. bieſ⁹
 calcabif a gentib⁹. erunt ſigna in ſole t luna.
 p̄tutes celorum mouebunt. t tūc v̄idebū filiuꝝ
 hominiſ venientē. videte ſiculneam. celum et
 terra trāſibunt: docet cauere a crapula t ebr̄ie
 tate. vigilare. t c̄.

Ta. XXI

B Espiciens aut̄ vidit eos q̄ mittebant
 munera ſua in gazophiliū dñites
 V̄didit aut̄ i quandā v̄duā paup̄cula ſu
 mittentem era minuta duo. Et dixit.
 Uere dico vobis. q̄ v̄dua bec paup̄ pl̄s q̄ om
 nes milis. Nam om̄is bi er abundat ſibi mife
 runt in munera dei: bec aut̄ ex eo qd̄ deest illi
 oēm v̄ictum ſuū quē babuit mifit. Et q̄busdam
 d̄ſcentibus de templo q̄ bonis lapidib⁹ t do
 nis ornatum eſſet: dixit. Hec q̄ videtis: veniēt
 dies in quib⁹ nō reliquunt lapis ſup̄a laſidez
 qui nō deſtruat. Interrogauerūt aut̄ illum di
 centes. Preceptor: qn̄ bec erunt. t qd̄ ſignum
 cum fieri incipient: Qui dixit. V̄dete ne ſe du
 camini. Multū em̄ venient in noīe mco: diſcen
 tes q̄ ego ſum: t t̄p̄ ſappropinquat. Nolite ire
 post eos. Cum aut̄ audiētis pl̄ia t ſeditiōes:
 nolite terreri. Oportet p̄mū bec fieri: ſed non
 dum ſtatim finis. Lunc dicebat illis. Surge
 gens h̄ gentem: t regnū aduersus regnum. et
 tremotus magni erunt p̄ loca t pestilētē t fa
 mes. tr̄oresq̄ de celo t ſigna magna erūt. V̄z
 ante bec om̄ia inſtinent vobis manū ſuas: et p̄
 ſequēt trādentes in ſynagogas et custodias
 trabentes ad reges t p̄ſides. ppter nomē me
 um. Lōtinger aut̄ vobis in teſtimoniū. Ponite
 ergo in cordib⁹ v̄ris nō p̄meditari quē admo
 dum r̄ndeatis. Ego em̄ dabo vob̄ os t ſapiam
 cui nō poterūt reſiſtere t h̄diceſe om̄is aduer
 ſariū veſtri. Trademini aut̄ a parentib⁹ et fra
 bus t cognatis et amicis: t morte affiſſent ex
 vobis. Et eritis odio oībus boīb⁹. ppter nomē
 meum. Et capillus de capite v̄ro nō p̄bit. En
 patientia v̄ra poſſidebitis aīas veſtri. Eū au
 tem viderūt ſe circūdari ab exercitu bierlm̄: tūc
 ſcītote q̄ appropinquauit deſolatio ei. Lunc
 qui in indea ſunt fugiat ad montes. t q̄ in me
 dio eius diſcedant: t qui in regionib⁹: nō in
 trent in eam: q̄ dies v̄lctionis bi ſunt vt imple
 antur oīa q̄ ſcripta ſunt. Ue aut̄ p̄gnātib⁹ et
 nutrientib⁹ in illis dieb⁹. Erūt em̄ p̄ſſura ma
 gna ſup̄ terram: t ira pp̄lo buic. Et cadēt i ore
 gladij: t captiui ducent in om̄is gentes. Et bie
 rale ſcalcabif a gentib⁹ donec impleantur
 tpa nationum. Et erunt ſigna in ſole t luna et
 ſtellis: t in terris p̄ſſura gentiū pre cōfūſiōne
 ſonitus mariſ t fluctuū arescētib⁹ boībus pre
 timore t expectatiōe q̄ ſup̄uenient v̄niuerso ſo
 bi. Nam p̄tutes celorum mouebunt. Et tūc vi
 debunt filiū boī ſuientem in nube cū p̄tate
 magna t maieſtate. His aut̄ fieri incipit ſi
 bus respicite t leuate capitav̄a qm̄ appropin
 quat redēptio v̄ſal. Et dixit illis ſimilitudinez.

Luidete sicut neā et oēs arbores: cū pducunt iā
ex se fructū: scitis qm̄ ppe est estas. Ita t vos
cū videritis hec fieri: scitote qm̄ ppe est regnū
dei. Amen dico vob: q: non pteribit generatio
hec donec oīa fiāt. Lelū t terra trāsibunt: ver
ba aut̄ mea n̄ trāsibūt. Attēdite at̄ vob ne fo
te grauenſ corda vestra i crapaſla t ebrietate t
curis bui vite: t supueniat in vos repētina di
es illa. Lanq̄ laque em̄ supueniet i oēs qui ſe
dent ſup faciem omnis terre. Vigilate itaq̄ oī
tpe orantes vt digni habeamint fugere omia
iſta q̄ vētura ſint: et ſtare ante filiū boī. Erat
aut̄ dieb̄ docens in tēplo: noctib̄ vero exiens
morabat in mōte: q̄ vocatur oſiuſti: t oīs pples
manicabat ad eū in tēplo audiēre eū.

L. S. Appropinquabat pasca t q̄rebant pncipes ſacerdotū cū interficere: satbanas intra
uit in iudā t tradidit dñm: iubet pasca parari:
dat diſcipulis corp̄ t ſanguinē. orat i mōte ſu
dat ſanguinē: capif. ſeruo auriculā amputataz
fanat. petr̄ ter negat xp̄m. pcutif. blaſphemat
illudif. i pſiliū ducif. interrogat ſi fit xp̄s. XXII

Appropinquabat aut̄ dies festazymoz
q̄ dicif pasca. Et q̄rebant pncipes ſa
cerdotū t ſcribe quō eū interficerent
timabant vero plebē. Intrauit autē
satbanas in iudā q̄ cognomiabat ſcariotbynū
de duodeci t abiit t locutus est cū pncipib̄ ſa
cerdotū t magiſtratib̄ quēadmodū illum tra
deret eis. Et gauiſi ſunt et pacti ſunt pecuniaſ
illi dare. Et ſhopođit. Et q̄rebant oportunitates
vt traderet illū ſine turbis. Uenit aut̄ dies azy
moz: in q̄ necesse erat occidi pasca. Et miſit pe
trum t iobem dicens. Euntes parate nob̄ pa
ſca ut manducem. At illi dixerūt. Ubi viſ pa
remus? Et dixit ad eos. Ecce introeuntib̄ vob
in ciuitatē occurret vobis bō q̄dam ampboraz
aq̄ portans. ſeqmīni eū in domū in quā intrat:
t dices. tſiſ familiias dom. Dicit tibi magiſter
Ubi eſt diuersorū: vbi pasca cū diſciplis meis
māducē. Et ip̄e oñdet vobis cenaculū magnū
ſtratū. t ſbi parate. Euntes aut̄ inuenierūt ſicut
dixit illis: t parauerūt pasca. Et cuſ facta eſſet
hora diſcubuit: t duodecim apli cū eo. Et ait il
lis. Desiderio defideram hoc pasca māducare
vobiscū anteq̄ patfar. Dico enī vobis q: et hoc
nō māducabo illud donec impleatur in regno
dei. Et accepto calice gr̄as egit t dixit. Accipi
te et diuſidite inter vos. Dico enī vobis q̄ non
bībā de generatōe vitis donec regnū dei veni
at. Et accepto pane gr̄as egit t fregit et dedit
eis diſcēs. Hoc eſt corp̄ meo qd̄ p vobis datur.
Hoc facite in meā cōmemorationē. Sili t ca
līcē postq̄ cenauit diſcēs. Hic eſt calix noui
testamentū in ſanguine meo: q̄ p vobis ſinde
tur. Uerūtū ecce manū tradentis me meū eſt
in mēſa. Et q̄dem filiū boī ſm qd̄ definituz eſt
vadit. Uerūtū ve domi illi p quē tradet. Et ip̄i
ceperūt q̄rere inter ſe. q̄s eſſet et eis q̄ h̄ factu
rus eſſet. Facta eſt aut̄ t ptentio inter eos: q̄s

eoūm vſideretur eſſe maior. Dixit aut̄ eis. Re
ges gentiū dñantur eoz. t q̄ p̄tatem hñt ſuper
eos benefici vocanf. Uos autē nō ſic. Sed qui
maior eſt i vobis ſiat ſicut miior: t q̄ predecessor
eſt: ſicut miniftrator. Nam q̄s maior eſt q̄ recū
bit: an q̄ miniftrat. Nōne q̄ recūbit? Ego aut̄ in
medio vestrū ſum ſicut q̄ miniftrat. Uos autē
eſtis qui maniſtis meū in temptationib̄ meis
Et ego di ſpono vobis ſicut diſpoſuit mihi pat̄
meo regnū: vt edaiſ t bibatis ſup mēſaz meā i
regno meo: t ſedeatis ſup thronos iudicantes
duodeci trib̄ iſrl. Ait aut̄ dñs ſymoni. Symō
ecce satbanas expetiuit vos ut cribraret ſicut
triticum. Ego aut̄ roganf. p te: vt nō deficitat fi
des tua. Et tu alſqñ couersus: cōfirma fratres
tuos. Qui dixit ei. Dñe: tecū paratus ſum t in
carcerē t in mortē ire. Et ille dixit. Dico tibi pe
tre: non cantabit bodie gallus donec ter abne
ges noſſe me. Et dixit eis. Qñ miſi vos ſine ſac
culo t pera et calclamentis: nūquid aliqd defi
it vobis? At illi dixerūt. Nibil. Dixit ergo eis.
S̄i nūc q̄ habet ſacculū tollat: ſilr t perā. Et q̄
nō b̄ vendat tunicā ſuā et emat gladiuz. Dico
enī vobis: qm̄ adhuc hoc qd̄ ſcriptū eſt oport̄
impleri in me. Et cum iniquis deputatus eſt.
Eteſi ea que ſunt de me: finē babent. At illi di
rerūt. Dñe: ecce duo gladiū bic. At ille dixit eis
Satis eſt. Et egressus ibat ſm cōſuetudinem
in montē oſuarū. Secuti ſunt autē illū et diſci
puli. Et cū pueniſſet ad locū: dixit illis. Orate
ne intretis in temptationem. Et ipſe auulſus
eſt ab eis quantū factus eſt lapidis: t poſit ge
nibus orabat: diſcēns. Pater ſi viſ: transfer ca
licē iſtū a me. Uerūtamen nō mea voluntas: ſz
tua ſiat. Apparuit autē illi angelus de celo con
fortans eum. Et factus in agonia pl̄iū ora
bat. Et factus eſt ſudor eius ſicut gutte ſanguī
nis decurrentis in terram. Et cum ſurrexifſet
ab oratione et veniſſet ad diſcipulos ſuos: iue
nit eos dormiētes p tristitia. Et ait illis. Quid
dormiſtis. Uurgite orate: ne intretis in temptationem.
Adbuc eo loquente ecce turba: t q̄ vo
cabatur iudas vñ de duodecim antecedebat
eos t appropinquauit iefi: vt oſculareſ eū. Je
ſus autē dixit illi. Juda: oſculo filiū boī tradis
t. Idenotes autē hi qui circa ip̄m erant qd̄ futu
rum erat: dixerūt ei. Domine ſi percutimus in
gladio. Et percuſſit vñus ex illis ſeruiz princi
pis ſacerdotū: t amputauit auriculā eius der
teram. Respondēs autē iefi ait. Sinite. Uis
q̄buc. Et cū tetigifſet auriculā eius: ſanauit
eū. Dixit autē iefi ad eos qui venerant ad ſe
principes ſacerdotum t magiſtratus templi t
ſeniores. Quasi ad latronez eriſtis cū gladiis
t fustib̄. ſū quotidie vobifcuſ fuerim in tem
plo: nō extendifſis manū in me. S̄i hec eſt hora
veſtra t potestas tenebrar. Comprebendētes
autē eū. durerūt ad domū principis ſacerdotū.
Petrus ſo ſequebat eū a longe. Hccenſo autē
igne in medio atrij: t circuſe dētibus illis erat
petrus in medio coꝝ. Quē cū vidilſſet ancilla. q̄

Jobis. xiiij. c
Oath. x. d
Mar. x. f

Oath. xi. d

D
Oath. xxvi. d
Mar. xliij. c

Eſate. liij. d
Oath. xv. c

Oath. xxvi. d
Job. xvii. a
Oath. xxvi. d
Mar. xliij. d

E
Oath. xxvi. d
Mar. xliij. d
Jobis. vi. d

Oath. xxvi. d
Mar. xliij. d

Oath. xxvi. e
Mar. xliij. e
Job. xvii. a

Oath. xxvi. e
Mar. xliij. e
Job. xvii. b

F

Oath. xxvi. e
Mar. xliij. e

Job. xvii. d
Oath. xxvi. f
Mar. xliij. f

Job. xvii. b
Oath. xxvi. g
Mar. xliij. g

Job. xvii. c

LUCAS

dam sedentē ad lumen: et eū fuisse intuista: dicit. Et hic cū filio erat. At ille negauit eum: dicens. **O** mulier: nō noui illum. Et post puerum ali⁹ vi dens euz: dicit. Et tu de illis es. Petrus vero ait. **O** homo nō sum. Et interuerso facto quasi bo re vnius ali⁹ quidā affirmabat dicens. Uere et hic cū illo erat: nā t galileus est. Et ait petrus. **H**omo: nescio quid dicas. Et puerus abduc illo loquente cantauit gallus. Et cōuersus dñs resperit petrum|| Et recordar⁹ est petrus verbi dñi sicut dixerat: qz priusqz gall⁹ cantet: ter me ne gabis. Et egressus foras petrus uenit amare. Et

B

Mat. xxvi. g
Dar. xiiij. g
Esa. i. b
Mat. xxvi. g
Dar. xiiij. g
Job. xvij. d

viri qui tenebant illū illudebat ei cedētes|| Et velauerūt eū: t pcuriebant faciē eti: t interro gauerunt eū dicētes. Prophetisa. Quis est qui te pculsīt? Et alia m̄la blasphemātes: dicebāt in eū. Et fact⁹ est dies puenēt seniores plebis t pncipes sacerdotū t scribe t dnterunt il

Mat. xxvi. f
Dar. xiiij. f
Job. vi. g
Mat. xxvi. f
Dar. xiiij. f
Job. ix. g
Matt. xxvi. f
Mar. xiiij. c

lumi in p̄filiū suū dicētes|| Si tu es r̄ps dic nos bis. Et ait illis. Si vobis dixerō: non creditis mihi. si aut t interrogauerō: non r̄ndebitis mihi: neqz dimittetis|| Ex hoc autes erit fili⁹ bois sedens a dextris p̄tutis dei. Dixerūt autē oēs. Tu ergo es fili⁹ dei. Qui ait: vos dicitis: quia ego sum. At ille dixerūt|| Quid abduc desideramus testimonium? Ipi⁹ em⁹ audiuit⁹ de ore ei⁹. C. E. D. Ucif ad pylatū: t accusat corā eo dis cunct. cōmouit pplm docēs. pylat⁹ mittit ad berodez ieu. ab herode spnif: t remittit ad pylatum. t facti sunt amici berodes t pylat⁹. barabas dimittit. ieu crucifigit: morit⁹ t sepelit

Mat. xxvij. a
Dar. xv. a
Job. xvij. f

E || Lurgēs ois mltitudo eoz XXIII durebāt illā ad pylatum. Epeft aut illū accusare dicētes. Hūc tuiuent⁹ sub

Mat. xxvij. b
Dar. xv. a
Job. xvij. f

buta dari cesari: t dicēte se r̄pm regē eē|| Pys latus aut interrogauit eū dicēs. Tu es rex iudeor⁹? At ille r̄ns ait|| Tu dicas. Aut aut pylat⁹ ad pncipes sacerdotū t turbas. Nibil inuenio cause in hoc boie. At illi inualescebāt: dicētes. Cōmouit pplm docēs p vniuersam iudeā: incipiens a galilea usqz buc. pylat⁹ aut audiēs galileā interrogauit si hō galile⁹ esset. Et vt cognouit qz de berodis p̄tate esset remisit euz ad berodē: qz t ipse berosolymis erat ill̄ diebus. Berodes aut visso ieu gaūsus est valde. Erat em⁹ cupiens ex multo tpe videre eū: eo qz audiret multa de eo t sperabat signū aliqd videre ab eo fieri. Interrogabat aut eū nūltis sermonibus. At ipse illi nibil r̄ndebat. Stabant aut pncipes sacerdotū t scribe cōstanter accusantes eū. Spreuit aut illū berodes cū exercitu suo t illufit induit⁹ veste alba: t remisit ad pylatum. Et facti st̄ amici berodes t pylatus in ipa die. nā ante inimici erāt ad inuicē. pylat⁹ aut p̄os tis pncipib⁹ sacerdotū t magistratib⁹ t plebe: dicit ad illos|| Obtulisti m̄bi hūc boiem quasi auertentē pplm: t ecce ego corā vobis interro gās nullā cām inuenio in boie isto: er bis i qbz eū accusatis. Sed neqz berodes. Nam remisi vobis ad illū: t ecce nibil dignū morte actū ē ei,

Act. iiiij. b

Emendatū ergo illā dīmittā|| Necesse at babe

bat dīmittere eis p diē festū vnu. Erclamauit aūt simūl vniuersa turba dicēs|| Lolle hūc t dī

mitte barrabā. Qui erat ppter seditionē qndaz factā in ciuitate t homicidiū missus i carcerē.

Iterū aut pylat⁹ locutus est ad eos. volens dī

mittere ieu. At illi suclamabant dicentes crucifige crucifige eū. Ille aut tertio dicit ad illos. Quid em⁹ mali fecit iste. Nullā cāz mouit inuenio in eo. Corripiam ergo illū t dīmittam.

At illi instabāt vocib⁹ magnis postulantes ut crucifigere: t inalescebant voces eoz. Et p̄y

latus adiudicauit fieri petitionē eoz|| Dīmissit aūt illis eū q ppter homicidiū t seditionē missus fuerat in carcerē quē petebāt. Ieu uero tradidit voluntati eoz|| Et cū ducerēt eū appre

benderūt simonē quēdaz cyrenēsem venientē de villa: et iposuerūt illi crucem portare post se

sum. Seqbatur aut illū m̄la turba ppli t mu

lierū: q plangebat t lamentabat euz. Lōner sus aut ad illas ieu: dicit. Filie bierlin nolite flere sup me: s̄ sup vos ipsas flete t sup filios vestros. Qm ecce veniet dies in qb⁹ dicēt|| Beate

steriles: t ventres q nō genuerūt: t vbera q nō lactauerūt|| Tunc incipiēt dicere mōtib⁹. cadit

te sup nos: t collib⁹ operite nos. Q: si in viridi

ligno hec faciūt: in arido qd fiet. Ducebanf au

tē t alij duo nequā cū eo vt inficerēt|| Et post qz venerūt in locū q vocat caluarie. ibi crucifi

rerunt: et latrones. vnu a dextris. alterū a finis

stris. Ieu autē dicebat. Pr̄ dīmisse illis. Nō

ei sciūt qd faciūt|| Dividētes po vestimenta eiv

miserūt sortes. Et stabat ppli expectās t deridebāt eū pncipes cuz eis dicētes. Alios saluos

fecit: se saluū faciat. si hō est r̄ps dei elect⁹|| Illu

debāt at ei t milites accedētes: t acetuz offe

rentes ei dicētes. Si tu es ret iudeoz: saluum

te fac|| Erat at t supscriptio scripta sup eū l̄fis

grec⁹ t latinis t hebraic⁹. h̄ ē ret iudeoz|| Un⁹

at de his q pendebāt latronib⁹ blasphemabat euz dicēs. Si tu es r̄ps: saluū fac teipm t nos.

R̄ns autē alter increpabat euz dicēs. Neqz tu

times deū: q in eadē dānatōe es. Et nos qdē

iuste; nā digna factis recipimus. Hic vero nibil

mali gessit: Et dicebat ad ieu. Dñe memēto

mei cū yeneris in regnū tuū. Et dicit illi ieu

Amen dico tibi: bodie meuz eris in paradiſo:

Erat at fere hora sexta: t tenebre facte sunt in

vniuersaz terrā usqz in horā nonā|| t obscurat⁹

est sol|| t velū tēpli scissuz est mediū. Et clamās

voce magna ieu ait|| Pater: in man⁹ tuas cō

mendo spm meuz. Et h̄ dices etpiranit|| Videlō

at centurio qd factuz fuerat glificauit deuz: di

cens. Uere hic bō iust⁹ erat. Et ois turba eoz q

fil⁹ aderāt ad spectaculuz istud: t videbāt q fie

bant: pcutiētes pectora sua reuertebanf. Sta

bāt at oēs noti ei⁹ a lōge: et mulieres q secute

euz erāt a galilea h̄ videntes|| Et ecce vir noīe

oseph q erat decurio vfr bon⁹ t iust⁹ hic nō co

serat concilio et actibus eorum ab arimatibia

civitate iudee: q expectabat et ipse regnū dei.

Mic accessit ad pylatum et petiit corpus iesu et depositum inuoluit in syndone: et posuit eum in monumento erciso in quo nōdum quisq; positi fuerat. Et dies erat parasceues: et sabbatu silucesserat. Subsecute autē mulieres que cum eo venerāt de galilea videſt monumentū: et quē admodū positum erat corpus ei^r: et reuertentes pauerunt aromata et vnguēta: et sabbato quidem filuerunt fī mandatum.

C. L. G. Resurgat a mortuis apparet discipul.

Aha autē sabbativalde disl^r XXIII culo venerūt ad monumentū portantes q̄ pauerant aromata: et inuenērūt lapidē reuolutū a monumento: et ingressē non inuenērunt corpus dñi iesu. Et factū est dū mente cōsternate essent de isto. ecce duo viri steterunt secus illas in veste fulgenti. Euz timerēt autem et declinarent vultum in terrā dixerunt ad illas. Quid q̄ritis: viuentē cū mortuis? Non est hic: sed surrexit. Recordamini q̄li ter locut^r est vobis: cum adhuc in galilea ēt: dicens. Qr op̄z filiū hoīs tradi in manū boīm peccatorum: et crucifigi: et die tertia resurgere. Et recordate sunt verboꝝ ei^r: et regresse a monumento nūciauerūt hec om̄ia illis vndeclīn et ceteris omnib^r. Erat autē maria magdalene et io banna: et maria facobi. et cetere q̄ cū eis erant que dicebant ad apostolos hec. Et visa sunt aī illos sicut delirāmētū verba ista: et non crediderunt illis. Petrus autem surgens cucurrit ad monumentū et p̄cubens videt linteum sola posita: et abiit secū mīras qđ factū fuerat. Et ecce duo ex illis ibant ipsa die in castellū qđ erat in spacio stadioꝝ setaginta ab bierusalē nomine emans: et ipsi loq̄banū ad inuiscē de his om̄ibus q̄ acciderant. Et factū est dū fabularenf et secū quererent: et ipse iesus appropinquās ibat cū ill. Oculi autē illoꝝ tenebanū ne eū agnosceret. Et ait ad illos. Qui sunt hi sermones quos p̄feri ad inuicē ambulātes: et estis tristes? Et r̄ndēs vñ cui nomē cleophas: dit ei. Tū solus pegrin^r es in bierusalē: et nō cognouisti q̄ facta sunt in illa his dieb^r? Quib^r ille dicit. Que? Et dixerūt de iusu nazareno q̄ fuit vir p̄pheta potēs ī ope et sermone: corā deo et om̄i p̄plo. Et quō eū tradiderunt summi sacerdotes et p̄ncipes nostri in dānationē mortis: et crucificerūt eū. Nos autem sperabam^r. qr ipse esset redēpturus sis. Et nunc sup̄ hec om̄ia tertia dies est hodie q̄ hec facta sunt. Sed et mulieres qđā et nostris terroriunt nos q̄ ante lucē fuerunt ad monumentū: et non inuicto corpore eiusvenerūt dicentes se etiā visionē āgeloꝝ vidisse: qui dicunt eūrūire. Et abiērūt qđā ex nostris ad monumentum et ita inuenērūt sicut mulieres dixerūt: ipsum vñ nō inuenērūt. Et ipse dicit ad eos. O stulti et tardī corde ad credēdū in oībus q̄ locuti sunt p̄bete. Nōne hec oportuit p̄nti. t̄p̄m et ita intrare ī glaz suā? Et īcipiēs a moysē et oīb^r p̄pheti: ī scriptabaf illī oīb^r scripturā ī de ipso erā. Et appropiāque ī castello q̄ ibāt: et ipse se finxit lōgius

ire. Et coegerūt illū: dicētes. Omine nobiscum qm̄ aduersperascit: et inclinata est iā dies. Et intravit cū illis. Et factū est dū recūberet cuī eis accepit panē et bñdit ac fregit: et porrigebat illis. Et apti sunt oculi eorū: et cognouerūt eū et ipse euauit et oculis eorū. Et dixerūt ad iūcem. Nōne cor nōm ardēs erat in nob̄ dū loq̄re tur in via et ap̄iret nob̄ scripturas? Et surgētes eadē hora regressi sūt in bierlin et inenerūt cōgregatos vndeclīz: et eos q̄ cū illis erāt: dicētes q̄ surrexit dñs p̄e et appuīt symoni. Et ip̄i nar̄ rabāt q̄ gesta erāt in via: et quō cognouerūt eū in fractiōe panis. Hū autē h̄ loquunt̄ stetit ih̄s in medio eorū: et dicit. Par vob̄. Ego sum: molite timere. Eōturbati p̄o et p̄terrī existimabāt se sp̄m videre. Et dicit eis. Quid turbati estis: et cogitationē ascendūt in corda v̄ra? Videte manus meas et pedes: qr ego ipse sum. Palpate et videte: qr sp̄m carnē et ossa nō bz: sicut me vides h̄re. Et cū h̄ dīcīset oīdīt eis manū et pedes Adhuc autē illis nō credentib^r et miratib^r pre gaudio dīcīt. Habetis h̄ aliqd qđ māduceſ. At illi obtulerūt ei p̄tem pīscis assī et fāmū mellis. Et cū māducasset corā eis sumēs reliq̄as: dīcīt eis. Et dīcīt ad eos. Hec sunt v̄ba q̄ locut^r sum ad vos cū adhuc essem vobīscū. qm̄ necesse est impleri oīa q̄ scripta sūt in lege moysi et ppbe tis et psalmis de me. Tūc aperuit illis sensum ut intelligerent scripturas: et dīcīt eis. Qm̄ sic scriptū est et sic oportebat t̄p̄m patī et resurge re a mortuis t̄tia die: et p̄dicare in noīe ei^r penitentiam et remissionē p̄ctōy in om̄is gentes: incipiētib^r ab bierosolyma. Vos autem testes estis horū: et ego mittā p̄missum p̄tis mei iōs. Act.i.a vos autē sedete in clīitate q̄ adūsc̄q̄ induamīvir tute exalto. Edurit autē eos foras in bēbanīaz et eleuatis manib^r suis bñdireret eis. Et factus est dūz bñdireret illis recessit ab eis: et fereba tur in celum: et ip̄i adorātes regressi sunt ī bies rusalem cū gaudio magno. et erāt semp in tem pio laudātes et bñdīcentes deum.

Explīcit euāgeliū fīm Lucā. Incipit pro logus in euāgeliū fīm Johannem.

Je est iohesen angelista vñ et discipulis dñi: qr v̄go a deo elect^r est: quez de nuptijs volētē nubere vocauit de^r Lui virginitatis in hoc duplex testis monsum daf in euāgeliō. qr t̄p̄ ceteris a deo dīlect^r dī. et huic m̄rem suā pendēs in cruce cō mendauit dñs vt vīrgīnez v̄go suaret. Deniq̄ manifestās ī euāgeliō qr erat ipse incorruptib^r lis v̄bi op̄i inchoās. solus v̄bū carnē factū esse nec lumē a tenebris cōp̄bensum fuisse testatur. Prīmū signum ponēs qđ in nuptijs fecit dñs oīdēs qr ipse erat vt legētib^r demonstraret qr v̄bi dñs imitat^r sit deficere nuptiarū vīnuz de beat: et veterib^r imitat^r noua oīa q̄ a xp̄o īstitutis appareant. Hoc autē euāgeliū scripsit in asia: postea qr ī pathmos ī insula apoca lypsim scripsera: vt cui ī p̄ncipio canonis incorruptibile p̄nci. sum p̄notas ī genesi ei etiā ī

Johnnes

Apoca. i. d

icorruptibilis finis p virginem apocalypsi red deret dicere Christo ego sum alpba et o. Et h e iohes q sciens supuenisse dic recessus suis: provocatis discipulis suis in epbeso. p multa signorum etymeta promes Christum. descendens in defossu sepulture sue locu facta orone posit est ad pres suos: tam extranea dolore mortis: q a corruptione carnis inuenit alien. Si post omnes eu gelium scriptit: t hoc p gini debebat. Quo vel scriptor epis disp: vel libro ordinatio: id a nobis per singula non exponit ut sciendi desiderio collato et qrentib fructus laboris t do magisterij doctrina seruetur.

CEt explicit prologus. Incipit evan gelium secundum Johannem.

CL. S. In principio erat verbum et testimoniū d Christo p biberet iohes baptista. pbariseorum leuite interrogat iohem. Iohes Iesum videt agnus dicit dei: t andreas petro dicit. inuenit messianam Iesum dicit Nathanael vidi sub fico.

A
Odat. i. a
Lu. iii. e

Frat p bū: t p bū erat apud deū t deū erat p bū. Hoc erat in principio apō deū. Dia p ipm scā sūt. t sine ipo scā est nibil. Ad factum est in ipo vita erat et vita erat lux hominum: et lux in tenebris lucet: t tenebre eā nō cōpbens. Odat. iii. a derūt. Fuit homo missus a deo: cui nomē erat iohes. Hic vēit in testimoniū: vt testimoniū p biberet de lumine. vt oēs crederet p illū. Nō erat ille lux. sed vt testimoniū p biberet de lumine. Erat lux pā q illuminat oēm hominum venientē in hūc mūcū. In mūdo erat: t mūd p ipm scūs est: t mūdus eū nō cogīt. In p pā vēit: t sui eū nō receperūt. Quotq autē receperūt eū dedit eis pātem filios dei fieri bis q credunt in noīe ei. Qui nō ex sanguib neq ex voluntate carnis neq ex voluntate viri: sed ex deo natūrā. Et p bū caro factū est t bīcauit in nob. Et vidi mus gliam ei: gliam q̄ si vñigeniti a p̄f. ples Odat. iii. c num grē t p̄tatis. Iohes testimoniū p biberet Odat. i. a de ipo t clamat dices. Hic erat quē dixi q post Lu. iii. c me vētur elit: an me scūs est. q prior me erat Et de plenitudie ei nos oēs accepim: t grāz p grā. q̄ lex p moysem data est: grāz t p̄tatis per L. Timo. vi. c Iesum Christum factā est. Deū nemo vidi vñq. Uni Odat. xi. d genit fili q̄ est in sinu p̄f: ipse enarravit. Et Lu. i. d h testimoniū iohis: q̄ miserit iudei ab hierosolymis sacerdotes t leuitas ad eū vt interrogarent eū. Tu q̄ es? Et p̄fessus ē: t n̄ negauit. Et p̄fessus ēt q̄ nō sū ego Christus. Et interrogauit eū Quid ḡ. H̄elias es tu? Et dicit. Nō su. Propheta es tu. Et r̄nidit. Nō. Dixit ḡ ei. Quis es vt r̄ni sum dem̄bis q̄ miserit nos. Quid dīc d̄ teipso Esate. xl. a H̄it Ego vox clamantis i debito: dirigite viā dñi Odat. iii. a sicut dicit esaias pp̄ha. Et q̄ miseri fuerāt erant Odat. i. a et pbariseis. Et interrogauit eū t dixit ei,

Quid ergo baptizas si tu nō es Christus neq̄ belis as: neq̄ pp̄ha? R̄ndit eis Iohannes: dices. Ego baptizo in aqua: mediū autē vīm stetit quem vos nescitis. Ipse est q̄ post me vētur est: q̄ an me factus est. cuius ego nō sum dignus vt soluā ei corrigiam calciamēti. Hec in bethania scā sūt trās iordanē ubi erat Iohannes baptizans. Altera die vidit Iohannes Iesum venientē ad se: t ait. Ecce agnus dei ecce q̄ tollit peccata mundi. Hic est d̄ quo dīc. Post me venit vir q̄ an me scūs est: q̄ por me erat: t ego nesciebam eū. Q̄d vt manifestet in isrl. ppterā vēni ego in aqua baptizans. Et te stimoniū p̄bīuit Iohannes dices. Q̄d vidi sp̄m descendētem q̄ si colubaz de celo: t māstis super eū: t ego nesciebam eū. Sz q̄ misit me baptizare in aqua ille mibi dīc. Sup quē videris sp̄m descendētem t manentē super eū. hic est q̄ baptiza in sp̄m sancto. Et egovi t testimoniū p̄bīui q̄ hic ē filius dei. Altera die ite stabat Iohannes: t er discipulis ei duo. Et respic̄t Iesum abulantē dīc. Ecce agnus dei. Et audierūt eum duo discipuli loquentes: t securi sit Iesum. Convenerūt autē ieiūs t vides eos sequentes se dīc eis. Quid q̄rītis? Qui dīcērūt ei. Rabbi. qd̄ dīc interpretatū magister. vbi hītas? Dicit eis. Venerūt t viderūt vbi maneret: t apō eū māserunt die illo. Hora autē erat q̄ si decia. Erat at andreas frat̄ symonis petri. vñ et duob qui audierat a Iohanne: t securi fuerāt eū. Inuenit hic primū frēm suū symonē: t dīc ei. Inuenimus messianam: qd̄ est interpretatū Christus. Et adduxit eū ad Iesum. Intuit at eū Iesus dīc. Tu es symon fili Iohana. tu vocaberis cephas qd̄ int̄ p̄taf petrus. In crastinū voluit extire in galileam: t inuenit philippū. Et dīc et Iesus. Seq̄re me. Erat autē philippus a bethsaida cūitate andree t petri. Inuenit philippus nathanael t dīc ei. Quē scripsit moyses ī lege t pp̄ha: inenim Iesum filiū Ioseph a nazareth. Et dīc ei nathanael. A nazareth pōt aliquid boni ē. dīc ei philippus. Veni t vide. Videlit Iesus nathanael venientē ad se. t dīc de eo. Ecce vere israelita in quo dolus nō est. Dicit ei nathanael. Unū me nosti. R̄ndit Iesus t dīc ei. Pr̄iūsc̄ te philippus vocaret cū esses sub fico vidi te. R̄ndit ei nathanael: t ait. Rabbi. tu es fili dei. tu es rex israel. R̄ndit Iesus et dīc ei. Quia dīcisti tibi. vidi te sub fico credis: maius bis videbis. Et dīc ei. Amen amen dīco vobis: videbitis celum apertum t angelos dei ascēdentes t descendentes supra filium hominis.

EEt dīc soluīte templum hoc. Il die tūta nuptie facte sūt in chana galilee: t erat mī Iesu ibi. Vocat est autē Iesus t discipuli ei ad nuptias t deficiēte vīno: dīc mī Iesu ad eū. Unū n̄ vīne et dīc ei Iesus. Quid mībi t tibi ē mīlī? Nō dū vēit hora mea. Dicit mī ei mīstris. Quodcumq dīxerit vobis facite. Erat at ibi lapide bydrīe

ser posite sūm purificatōes iudeorū capiētes sin
gule metretas bīnas vel tēras. Dicit eis ihs
Implete hydriās aqua. Et impleverūt eas us
q̄ ad summū. Et dicit eis iesus. Haurite nunc:
et fertē arbitriclino. Et tulerūt. Ut at̄ gustauit
arbitriclino aquā vinū factū: et nō sciebat vñ
esset: ministri autē sciebāt q̄ hauserūt aquā vo
cat sponsus arbitriclino: et dicit ei. Q̄is bō p̄
mus bonū vinū ponit: et cū inebrisi fuerit tūc
id q̄ detert̄ est. Tu aut̄ seruasti bonū vinū vs
q̄ adhuc. Hoc fecit iustū signor iesus i chana
galilee: et manifestauit gl̄iam suā: et crediderūt
in eū discipuli ei. Post h̄ ascēdit capbaraū
iſe et mat̄ ei. et frēs ei. et discipuli ei. et ibi mā
serunt non multis dieb̄. Et ppe erat pasca in
deoꝝ: et ascēdit iesus bierosolymā: et iuenit in
templo vendētes oves et boues et colubas: et nu
mularios sedētes. Et cū fecisset q̄si flagellū de
fumiculis: oēs elect de templo: oves q̄ et boues:
et numulariorū effudit es: et mētas subuertit. Et
bis q̄ colubas vendebāt: dicit. Auferte ista bic
et nolite facere domū patris mei domū nego
ciationis. Recordati sunt p̄o discipuli ei. quia
scriptus est. Zelus dom̄tue comedit me. Re
sponderūt ergo iudei et dixerūt ei. Qd̄ signum
oñdis nob̄ q̄ bec fac. R̄ndit iesus: et dicit eis
Solvite tēplum hoc: et in trib̄ dieb̄ ercitabo
illud. Dixerūt ergo iudei. Quadragita et ser an
nis edificatū est tēplū hoc: et tu in trib̄ diebus
erxit illud? Ille aut̄ dicebat de tēplo corpori
sui. Lū ergo resurrexisset a mortuis: recordati
sunt discipuli ei. q̄r hoc dicebat. et crediderunt
scripture et sermoni quē dicit iesus. Lū aut̄ eēt
bierosolymis in pascha i die festo: multi crede
runt in noīe ei. videntes signa ei q̄ faciebat.
Ips̄e aut̄ iesus non credebāt semetip̄m eis: eo
q̄ ip̄e noīs oēs: et q̄ op̄e ei n̄ erat ut q̄s testimo
niū p̄ibēr̄z d̄ boīe. Ip̄e ei sciebat q̄d eēt i boīe
¶ L. S. Jesus nicodemo dicit de baptismo et
alijs multis. dicit: qui credit in eum nō dijudi
cabitur. qui aut̄ nō credit iam dijudicat̄ est. ies
sus in iudea baptizat. et iobānes in enīo. iobā
nes dicit x̄m crescere: se aut̄ minorari. ¶ III

Et rat aut̄ bō et phariseis n̄icodēmūs
noīe: p̄nceps iudeorū. Hic venit ad ie
sum nocte: et dixit ei. Rabbi: scim̄ q̄ ha
a deovenisti maḡ. Nemo em̄ p̄t hec
signa facere q̄ tu facis: nisi fuerit dē cū eo. Re
spondit iesus et dicit ei. Amen amē dico iob̄: n̄i
si q̄s renatus fuerit denuo: nō potest videre re
gnū dei. Dicit ad eū n̄icodemū. Quō p̄t bō re
nasci cū sit sener? Nūquid p̄t in ventrē matr̄
sue sterato introire et renasci? R̄ndit iesus. A
men amen dico tibi. nisi q̄s renat̄ fuerit et aq̄
t̄p̄nctō: nō p̄t introire in regnū dei. Qd̄ na
tūz est ex carne: caro est: et qd̄ natūm est ex spū
spū est. Non m̄freris: q̄r dixi tibi: op̄z vos na
sci denuo. Spūs vbi vlt spirat: et vocez ei. au
dis: s̄z nescio vñ veniat aut q̄ vadat. Gic ē oīs
n̄ nat̄ est ex spū. R̄ndit n̄icodēmūs: et dicit ei.
Quō p̄t bec fieri? R̄ndit iesus. et dicit ei. Tu

es magister in isrl̄ et h̄ignoras. Amē amē dico
tibi: q̄d scim̄ loqm̄ur: et qd̄ vidim̄ testam̄ur:
et testimoniū nostrū nō accipit̄. Si trena dīri
vob̄ et nō credit̄: quō si dixerō vob̄ celestia cre
detis. Et nō ascēdit i celū nisi q̄ descēdit de ce
lo: filī boīs q̄ est i celo. Et sic moyses exaltauit
spēntē in deserto: ita exaltari op̄z filiū bomis: vt
omis q̄ credit i ip̄o nō peat: s̄z bēat vitā eternā
¶ Gic em̄ dē dilexit mūdū: vt filiū suū vñigeni
tūz daret: vt oīs q̄ credit in eū nō peat s̄z babe
at vitā eternā. Nō em̄ misit dē filiū suū in mū
dū vt indicet mūdum: s̄z vt salutē mūdū p̄ ip̄m.
Qui credit i eū nō iudicaf. Qui aut̄ nō credit:
sā iudicat̄ est: q̄r nō credit in noīe vñigeniti fi
liī def. Hoc ē aut̄ iudiciū. q̄r lux venit i mūdū: et
dilexerūt hoīes magis tenebras q̄ lucez. Erāt
ei eoꝝ mala opa. Q̄is ei qui male agit odit lu
cem. et nō venit ad lucē vt nō arguanf opa ei.
Qui aut̄ facit veritatē venit ad lucē: vt manife
stentur opa ei. q̄r i deo sunt factā. Post h̄ venit
iesus et discipuli ei. in trāz iudeā et illīc moraba
tur cū eis et baptizabat. Erat aut̄ et iob̄es bap
tizans in enīon iūē salim: q̄r aq̄ ml̄te erāt illīc:
et veniebat et baptizabat. Nondū em̄ missus
fuerat iob̄es in carcere. Facta est aut̄ q̄stio ex
discipulis iob̄is cum iudeis de purificatiōe. Et
venerūt ad iob̄em et dixerūt ei. Rabbi: q̄ erat
tecū trans iordanē cū tu testimoniū p̄ibūisti
ecce h̄ baptizat. toēs veniūt ad eū. R̄ndit iob̄ā
nes et dicit. Nō p̄t bō accipe q̄cūq̄ nisi fuerit ei
datū de celo. Ipsi vos m̄ibī testimoniū p̄ibē
tis qd̄ dixerim̄. nō suz ego r̄ps: s̄z q̄r missus suz
ante illū. Qui h̄z sponsaz sponsus est. amic̄ au
tem sp̄ōsi qui stat et audīt eū gaudio gaudet p̄
pter vocē sponsi. Hoc ergo gaudiū meū imple
tum est. Illū op̄z crescere: me aut̄ minui. Qui
de sursum venit: sup̄ om̄is est. Qui de terra est:
de terra est et de terra loquit̄. qui de celo venit
sup̄ om̄es est. Et qd̄ vidit et audīst hoc testat:
et testimoniū ei. nō nō accipit̄. Qui aut̄ accep
rit ei. testimoniū signauit: quia dē verar̄ est.
¶ Quē em̄ misit dē verba dei loquitur. Nō em̄
ad mensurā dat dē sp̄m. Pater diligēt filiū: et
omnia dedit in manu eius. Qui credit in filiū
babet vitā eternā. qui aut̄ incredul̄ est filio: nō
videbit vitā: sed frā dei manet sup̄ eū.
¶ L. S. Jesus cū muliere samaritana loquit̄
pp̄betam in patria sua sine honore esse. reguli
filium a morte suscitat. ¶ Tā. III.

Tergo cognouit Jesus q̄r audierunt
pharisei. q̄ iesus plures discipulos fa
cit et baptizat q̄ iob̄es: q̄q̄ iesus non
baptizaret s̄z discipuli ei. reliquit iu
deaz et abiit sterū in galileā. Oportebat aut̄ eū
trāfire p̄ mediā samariā. Venit ḡ in cū f̄atē sa
marie q̄ d̄ sychar iuxta p̄diū qd̄ dedit iacob io
seph filio suo. Erat aut̄ ibi f̄os iacob. Jesus at̄
fatigat̄ ex itinere sedebat sic sup̄ fontez. Hora
aut̄ erat quasi sexta. Venit mulier de samaria
baurire aquaz. Dicit ei iesus. Da m̄ibī bibere.

Eph. iii. b
Nu. xii. c
j. viii. d. xii. e
i. Job. iii. b

Od. iii. b
Lu. iii. a
Oda. iii. b
Odar. i. c
Odat. iii. a
Odar. i. a
Luc. iii. c

Roma. iii. a
Odat. xi. d
Lu. x. d
i. Job. v. b

Odat. viii. b

Johannes

discipuli enim cibos abierant in ciuitate ut cibos emerent. Dicit ergo ei mulier illa samaritana.

Quoniam tu inde cu[m] sis bibere a me poscis quod sum mulier samaritana. Non enim contumus indeis samaritanis. R[esponde]dit iesus et dixit ei. Si scires dominum dei: et quis est qui dicit tibi: da mibi bibere: tu forsan petisses ab eo et dedisset tibi aquam inam. Dicit ei mulier. Domine: neque in quo baurias habes et putes alterum. Unde ergo habes aquam inam? Numquid tu maior es patre nostro iacob qui dedit nobis puten et ipse ex eo bibit. et filii eius et pecora eius. R[esponde]dit iesus et dixit ei. Omnis qui bibit ex aqua hac: fit sicut iterum. Qui autem biberit ex aqua qua ego dabo ei non fit sicut in eternum. sed aqua qua ego dabo ei: fit in eos sicut aqua salient in vita eterna. Dicit ad eum mulier. Domine: da mibi hanc aquam. ut non sit iam neque veniam huc baurire. Dicit ei iesus. vade voca virum tuum et veni hic. R[esponde]dit mulier et dixit. Non habeo virum. Dicit ei iesus. Undixisti: quod non habeo virum. Quoniam enim viros habuisti: et nunc quem habes non est tu vir. Hoc deo dixisti. Dicit ei mulier. Domine: video quod probeta es tu. Patres nostri in monte hoc adorauerunt et vos dicitis quod bierosolymis est locus ubi adorare oportet. Dicit ei iesus. Mulier crede mihi. quod veniet hora quando neque in monte hoc neque in bierosolymis adorabit te pater. Vos adoratis quod nesciatis. nos adoramus quod scimus: quod satus ex iudeis est. H[ab]et enim hora et nunc est quae sive adoratores adorabunt patrem in spiritu et veritate. Nam et pater tales querit quod adorent eum. Christus est deus. et eos qui adorat eum in spiritu et veritate oportet adorare. Dicit ei mulier. Scio quod messias venit qui deus Christus. Unde ergo venerit ille nunciabit nobis oia. Dicit ei iesus. Ego sum qui loquor tecum. Et continuo venerunt discipuli eius. et mirabantur quod cum muliere loqueretur. Nemo tamen dicere quod queris aut quod loqueris cum ea. Reliquum ergo hydram suam mulier et abiit in ciuitatem et dicit illis hominibus. Venite et videte hominem qui dixit mihi oia quae feci. Numquid ipse est Christus? Et erunt ergo de ciuitate et venient ad eum. Intercea rogabat eum discipuli: dicentes. Rabbi m[aster]duca. Ille autem dicit eis. Ego cibum habeo manducare quem vos nesciatis. Dicebat ergo discipuli ad iudeum. Numquid aliquis attulit ei manducare? Dicit eis iesus. Odeus cibus est ut faciat voluntatem eius qui misit me ut perficiatur opus eius. Nonne vos dicitis quod adhuc quatuor meses sunt et missis venit. Ecce dico vobis: levate oculos vestros et videte regiones. quia albe sunt iam ad menses. Et qui metit mercenari accipit: et congregat fructum in vita eterna: ut et qui seminat simili gaudeat et qui metit. In hoc enim est verbum verum quod aliud est qui seminat: et aliud qui metit. Ego misi vos mettere quod vos non laborastis. Alij laboraverunt: et vos in labores eorum introistis. Et ciuitate autem illa multi crediderunt in eum samaritanorum propter verbum mulierum testimoniū.

B

E

H. Cor. iii. 0

E

S. eo.

F

et si audiremus et sciremus. quia haec est vere salvator mundi. Post duos autem dies erit inde et abiit in galileam. Ihesus enim iesus testimonium probavit: quod probeta in sua patria bonorum non habet. Tunc ergo venisset in galileam et ceperunt eum galilei: cum oia vidissent quod fecerat bierosolymis in die festo. Et ipsi eum venerant ad diem festum. Venit ergo iterum in chana galilee ubi fecit aquam in am. Et erat quando regulus cuius filius infirmabatur capernaum. hic cum audisset quod iesus adueniret a iudea in galileam abiit ad eum. et rogabat eum ut descendes ret et sanaret filium eius. Incipiebat enim mori. Dicit ergo iesus ad eum. Nisi signa et prodigia vide ritis non creditis. Dicit ad eum regulus. Domine descede priusquam morias filius meus. Dicit ei iesus. Vade: filius tuus vivit. Credidit homo sermonis quem dixit ei iesus. et ibat. Jam autem eo descendente seruit occurserunt ei: et nunciauerunt dicentes quod filius eius vineret. Interrogabat ergo horam ab eis in qua melius babuerit. Et dixerunt ei. quod hora septima reliquit eum febris. cognovit ergo pater quod illa hora erat in qua dixit ei iesus: filius tuus vivit: et credidit ipse et dominus eius tota. Hoc iterum secundum signum fecit iesus cum venisset a iudea in galileam.

C. L. S. De piscina probatica sanat hominem tritum et octo annos bitem infirmitatem: dicebat iudei sanato. non licet tibi tollere grabatum tuum sabbato quicunq[ue] pater fecerit: hec et filius filii facit: dicit iesus. quod venit hora et nunc est quando mortui audiunt vocem tuam. dicit iesus. Iohannes est lucerna ardens et lucis scrutans scripturas: dicit: moyses accusat vos: et si crederetis moysi crederetis forsitan et mihi.

Lapi. V

D

icitur. Et hec erat dies festus iudeorum et ascendit iesus bierosolymam. Est autem bierosolymis probatica piscina: quod cognitum hebraice betbeta quoniam porticus habens. In his iacebat multitudo magna languentiū: cecorum: claudorum: aridorum expectantium aq[ua]motum. Angelus autem domini descendebat super tempore in piscinam: et mouebatur aq[ua]. Et quod prior descendisset in piscinam post motionem aquae: sanus fierbat a quacunq[ue] detinebatur in firmitate. Erat autem quidam homo ibi triduana et octo annos bimaculatus in infirmitate sua. Hunc cum vidisset iesus factorem: et cognovisset quod iam multum tempore haberet: dicit ei. Tis sanus fieri. R[esponde]dit ei languidus. Domine hominem non habeo ut cum turbata fuerit a qua mittat me in piscinam. Num venio enim ego: aliove ante me descendit. Dicit ei iesus. Surge tolle grabatum tuum et abula. Et statim sanus factus est homo ille: et sustulit grabatum suum et abulabat. Erat autem sabbatum in die illo. Dicebat ergo iudei illi qui sanatus fuerat. Sabbatum est: non iesi tibi tollere grabatum tuum. R[esponde]dit eis. Qui me sanavit fecit mihi dixit. tolle grabatum tuum et abula. Interrogauerunt ergo eum. Quis est ille homo qui dicit tibi. tolle grabatum tuum et abula? Is autem qui sanatus fuerat effectus nesciebat quis esset. Iesus enim declinavit a turba constituta in loco. Postea inuenit enim iesus in te-

Johannes

Fo. CCCXXXVI

L plo: t dicit fili. Ecce satus factus es iam nolis peccare: ne deteri⁹ tibi aliquod pertingat. Abiit ille domo: t nūc iauis iudeis: qz iesus cōf^z q fecit eum sanum. Propterea pseq^zban^f iudei iesum qz h^z faciebat in sabbato. Jesus autē r̄ndit eis. Pater me⁹ usq^z modo opaf t ego operor. Propterea ergo magis qrebant eum iudei interficeret. qz nō solam soluebat sabbatu. sed t p̄em suum dicebat deū cōqlem se facies deo. R̄ndit itaq^z iesus t dicit eis. Amē amen dico vob nō p̄d filius a se facere q̄cō. nisi qd viderit p̄ez facientem. Quocūq^z em̄ ille fecerit. hec t fili⁹ similiter facit. Pr̄ em̄ diligat filium. t oia demōs strat ei q̄ ip̄e facit. t maiora his demonstrabit ei opera ut vos miremini. Sicut em̄ pater suscitat mortuos t viuiscat. sic t filius quos vult viuiscat. Neq^z em̄ pater iudicat quēq^z. sed oē iudiciū dedit filio: ut offis honorificet filium sicut honorificat patrem. Qui non honorificat filium: non honorificat patrem qui misit illū. Amē amen dico vobis: qz qui verbū meum audierit: et credit ei qui misit me: habet vitā eternā. Et i*s* iudiciū non venit. sed transiet a morte in vitam. Amē amen dico vobis: qz venit hora t nunc est qn̄ mortui audient vocē filij dei t q̄ audierint viuēt. Sicut em̄ p̄ b^z vitam in semetip̄o sic dedit t filio b^z vitā in semetip̄o. Et p̄tatez dedit ei iudiciū facere. qz filius vobis est. Nolite mirari hoc: qz venit hora in qua offis qui in monumētis sunt audierint vocē filij dei. t pcedet qui bona fecerunt in resurrectionē vite q̄ vero mala egerūt in resurrectionē iudicij. Nō possū ego a meip̄o facere quicō. Sicut audio iudicō: t iudiciū meū sustum est. qz nō qro voluntatem meā: sed voluntatē ei⁹ q̄ misit me. Si ego testimoniu^m pbibeo de meip̄o testimoniu^m meū nō est ver. Alī⁹ est q̄ testimoniu^m pbibet de me. **S** t scio qz ver ē testimoniu^m ei⁹ qd pbibet de me. **I** llos misisti ad lobānes t testimoniu^m pbibus trveritati. Ego autē non ab homine testimonium accipio s^z h^z dico ut vos salvi sitis. Ille erat lucerna ardens et lucens. Vos autē volvistis ad horā exultare in luce eius. Ego autē habeo testimoniu^m maius iobanne. Opera enī que dedit misbi pater ut p̄ficiā ea ipsa opera que ego facio testimoniu^m pbibet de me: qz pater misit me. **I** Et q̄ misit me p̄ ip̄e testimonium pbibuit de me. Neq^z vocem eius vñq^z audistis: neq^z spēm eius vidistis. Et verbū eius non habetis in vobis manēs. quia quē misit ille. huic vos n̄ creditis. Scrutamini scripturas. qz vos putatis in ipsis vitā eternam babere. Et ille sunt que testimoniu^m pbibet de me: t nō vultis venire ad me ut vitā habeatis. Claritatē ab hominib^z nō accipio: s^z cognoui vos: quia dilectionē dei nō habetis in vobis. Ego veni in nomine patris mei: t nō accepistis me. Si aliis venerit in nomine suo: illū accipietis. Quomodo vos potestis credere q̄ gloria ab initio accipitis t gloriā que a solo deo est non q̄ritis? Nolite putare quia ego accusaturus sum vos apud patrē. est q̄ accusat

vos moyses in quo vos speratis. Si eis credetis
retis moysi crederetis fonsitatem misbi. De me enim
ille scripsit. Si autem illius litteris non creditis
quomodo verbis meis credetis.

C. L. S. De quinque panibus et duobus pisces bus: tu regem facere voluerat iesus supra mare ambulat. Opamini non cibum qui periti de mana tu pane celesti loquitur: ego suius panis quod ce lo descendui: recedetibus ab eo discipulis vnus ex duodecim diabolum dicit. **E**apitulum. VI.

Post hec abiit iesus trans mare galilee quod est tyberiadis. Et sequebatur eum multitudo magna: quia videbant signa quod faciebat super his quod in firmabatur. Subiit ergo in monte iesus et ibi sedebat cum discipulis suis. Erat autem primum pasca dies festus iudeorum. Cum subleuasset ergo oculos iesus et vidisset quia multitudo maxima venit ad eum dicit ad philippum. Unde enim panes ut manducent hi? Hoc autem dicebat tempore trans eum. Ipse enim scriebat quid esset factus rursus. Redit ei philippus ducentorum denariorum panes non sufficiunt eis. ut unusquisque modicu quid accipiat. Dicit ei unus et discipulis eius: andreas frater symonis petri. Est puer unus hic qui habet quinque panes bordeaceos et duos pisces. Sed hec quod sunt inter tantos. Dicit ergo iesus Facite homines discubere. Erat autem fenu multum in loco. Discubuerunt ergo viri numeri quasi quinque milia. Accepit ergo iesus panes et cum gratias egisset. distribuit discubentibus. Si misliter et ex pisibus quantum volebat. Ut autem impleti sunt: dixit discipulis suis. Colligite quod superueniat fragmenta ne peant. Collegerunt ergo et ipleuerunt duodecim copiosos fragmentorum et quinq panib[us] bordeaceis et duob[us] pisib[us]: quod superuenient his quod manducauerat. Illi ergo homines cum vidisset quod iesus fecerat signum dicebat. Quis haec propheta quod venturum est in mundum. Ihesus ergo cum cognovisset quod veteris erat ut rapent eum et facerent eum regem. Fugit iterum in monte ipse solus. Ut autem sero factum est: descendenter discipuli eius ad mare. Et cum ascendissent nauim venerunt trans mare in capernaum. Et tenebrie iam facte erat: et non veniebat ad eos iesus. Mare autem vento magno flente et turgebat. Cum remigassent ergo quasi stadia vingtiquinq aut triginta videtur iesum abundanter super mare: et primum nauis fieri et timuerunt. Ille autem dicit eis. Ego sum nolite timere. Voluerunt ergo accipe eis in nauim et statim nauis fuit ad terram quam habat. Altera die turba quod stabat trans mare vidit quod nauicula alia non erat ibi nisi una et quod non introisset cum discipulis suis iesus in nauis sed soli discipuli eius abiissent. Alise vero superuenient naues a tyberiade super locum ubi manducauerat panem gratias agentes deo. Cum ergo vidisset turba quod iesus non esset ibi: neque discipuli eius ascenderunt in nauiculas: et venerunt capernaum quoniam tenuerat iesum. Et cum inuenissent eum trans mare: dixerunt ei. Rabbi: quoniam hic venisti. Reddit eis iesus et dicit. Amen amen dico vobis: queritis me

Johannes

non quod vidistis signum sed quod manducasti et panibus et saturati estis. Opamini non cibum quod perit sed quod permanet in vita eterna quem filius bonus dabit vobis. Hunc enim patrem signauit deus. Dixerunt ergo ad eum. Quid faciemus ut opeimur opera dei?

D

**Odat. xvi. a
Omar. viii. b**

**P̄.lxxvij
Sap. xvi. c**

**Odat. xvi. c
Omar. xiiij. c**

Luc. xxij. b

I. xiiij. a

**Odat. xvi. d
Omar. xiiij. d**

Lu. xxij. c

S. v. e

E

Odat. xiiij. d

Omar. vi. a

Luc. iiiij. d

I. viij. b

Odat. xi. d

Luc. x. d

S. eo

F

Lor. xi. g

S. eo

Réndit Iesus et dicit eis. Hoc est opus dei ut creditis in eum quem misit ille. Dixerunt ergo ei. Quid ergo tu facis signum ut videam et credamus tibi? Quid operis? Patres nostri manducaverunt manna in deserto sicut scriptum est. Panem de celo dedit eis manducare. Dicit ergo eis Iesus. Amen amē dico vobis nō moyses dedit vobis panem de celo: sed pater meus datus vobis panem de celo verū. Panis enim verus est qui de celo descendit et dat vitā mūndo. Dixerunt ergo ad eum. Domine semper da nobis panem hunc. Dicit autem eis Iesus.

Ego sum panis vite. Qui venit ad me non esuriet: et qui credit in me non sitiet in eternū. Sed dicit vobis quod et vidistis me et nō credidistis. Oē qd̄ dat mihi patrem ad me venient: et eū qui venit ad me nō efficiā foras. qd̄ descendit de celo non ut

faciat voluntatē meā: sed voluntatē eius quod misit me. Hec ē enim voluntas eius quod misit me patrem: ut omne quod dedit mihi nō perdā et eo: sed resuscitē illud in nouissimo die. Hec est autem voluntas patris mei quod misit me: ut oīs qui videt filium et credit in eum habeat vitā eternā: et ego resuscito eum in nouissimo die. Mūnūrabitur ḡ iudei de illo: quod dixisset ego sum panis viuus qui de celo descendit. Et dicebat. Nōne hic ē filius ioseph cuius nos nouimus patrem et matrem? Quō ergo dicit hic: quod de celo descendit? Réndit ergo Iesus et dicit eis. Nolite murmurare in inuicē. Nemo potest venire ad me nisi patet qui misit me trarerit eū et ego resuscitabo eū in nouissimo die. Est scriptum in prophetis. Erunt oīs docibilis dei. Omnis qui audiuit a patre et didicit venit ad me. Nō quod patrem vidit quisque nisi is qui est a deo: hic vidit patrem. Amē amē dico vobis: quod credit in me h̄z vitā eternā. Ego sum panis vite. Patres vestri manducaverunt manna in deserto: et mortui sunt. Hic est panis de celo descendens. ut si quis ex ipso manducauerit: nō moriat. Ego sum panis viuus qui de celo descendit. Si quis manducaverit et hoc pane: viuet in eternū. Et panis quem ego dabo caro mea pro mūndivita. Litigabat ḡ inde ad inuicē: discētes. Quō potest hic nob carnem suam dare ad manducandum? Dicit ergo eis Iesus. Amē amē dico vobis: nisi manducaueritis carnem filii boni et bisseritis eū sanguinem: nō habebitis vitā in vobis. Qui manducat meā carnē et bibit meū sanguinem: h̄z vitā eternā. et ego resuscitabo eū in nouissimo die. Caro enim mea vere est cibus: et sanguis meus vere ē potus. Qui manducat meā carnē et bibit meū sanguinem: in me manet et ego in illo. Sicut misit me viuēs patet: et ego viuo propter patrem: et qui manducat me: et ipse viuet propter me. Hic est panis quod de celo descendit. Nō sicut manducaverunt patres vestri manna et mortui sunt. Qui manducat h̄z panem: viuet in eternū. Hec dicit in synagoga docēs in capitulo

naum. Multū ḡ audientes et discipulis ei dixerunt. Hunc est hic sermo. Et potest quis cū audiatur? Scīes autem Iesus apud semetipm. quod murmuraret de hoc discipuli ei dicit eis. Hoc vos scādalizat. Si ergo videritis filium bonis ascēdente vbi erat prius. Spūs ē quod viuificat. caro nō prodēt quodcāp. Verba quod ego locutus sum vobis: spūs et vita sunt. Sed sunt quādā ex vobis quod non credunt. Sciebat enim ab initio Iesus quod cēnt credētes. et quod traditurus esset eū. Et dicebat. Propterea dixi vobis. quod nemo potest venire ad me nisi fuerit ei datum a patre meo. Et hoc multi discipulouī ei abierunt retro et iam nō cū illo abulabāt. Dixit ergo Iesus ad duodecim. Nūquād et vos vultis abire. Réndit ḡ ei simon petrus. Domine ad quē ibimus? Verba vite eternae habes. Et nos credimus et cognouimus: quod tu es Christus filius dei. Réndit ei Iesus. Nōne ego vos duodecim elegi et et vobis vñ diabolus ē? Dicebat autem de iuda simonis scāriothis. Hic enim erat traditurus eū cū cēt vñus ex duodecim.

C. L. S. Jesus in scenopoeia ascēdit ad diē festū dī Iesu: demoniū habet: de turba multicō debat in eū clamat Iesus: si quis fitit veniat ad me et bibat cum mīstris et nīcodēmo pīceps cōtendunt.

Lapi. VII

Post hec autem abulabat Iesus in galilea. Nō enim volebat in iudeā abulare: quod quod rebat eū iudei interficere. Erat autem in primo dies festus iudeorum scenopoegia. Dixerunt autem ad eū fratres eius. Frāsi bīc et vade in iudeā ut et discipuli tui videat opera tua quod facis. Nemo quippe in occulto quid facit: et quod sit ipse in palam esse. Si hec facias. manifesta te ipsum mūndo. Neque enim fratres eius credebāt in eū. Dicit ergo eis Iesus. Christus meū nō dū aduicit tūs autē vestrū semper est patrū. Nō potest mundus odisse vos. Oē autem oīt: quod ego testimonium pībeo dī illo: quod opera eius mala sunt. Vos ascēdite ad diē festū hūc. Ego enim non ascendā ad diē festū istū: quod meū tūs nondū impletū ē. Hec cū dicitur ipse māsit in galilea. Ut autem ascēderunt fratres eius: tūc et ipse ascēdit ad diē festū nō manifeste: sed quasi in occulto. Judei ergo quodrebāt cū s. v. in die festo: et dicebat. Ubi est ille. Et murmur multus erat in turba de eo. Quidā enim dicebant quod bonū est. alij autem dicebāt nō. sed seducit turbas. Nemo tamē palā loquebat̄ de illo propter metū iudeorum. Iaz autem die festo mediante ascēdit Iesus in tēplū: et docebat. Et mirabantur iudei: discētes. Quō hic litteras scit cū nō dīdice rit? Réndit eis Iesus: et dicit. Oēa doctrina nō est mea: sed eius qui misit me. Si quis voluerit voluntatem eius facere: cognoscet de doctrina nostra ex deo sit: an ego a meipso loquar. Quid a semetipso loquitur gloriā propria quod sit. Qui autem querit gloriam eius quod misit eū. dic verax est: et iniustitia in illo non est. Nōne moyses dedit vobis legē. Et nemo et vobis facit legē. Quid me quod sit interficere: respondit turba et dicit. Demonū habes. Quis te querit interficere.

Respondit Iesus et dixit eis. Unum opus feci et omnis miserans me. Propterea moyses dedit vobis circumcisionem. non quod erat moys est sed et patribus. Et in sabbato circumcidit hominem. Si circumcisionem accipit homo in sabbato ut non soluat lex moysi. miseri idignamini. quod totum hominem sanum feci in sabbato. Nolite iudicare sum faciem: si iustum iudicium iudicate. Dicebat ergo quodam ex bies rolosimis. Nonne hic est quem querunt interficere. Ecce palam loquistur et nibil ei dicunt. nunquam vere cognoverunt principes quod hic est christus. Sed hunc scimus unde sit. christus autem cum venerit nemo scit. Vnde sit. Clamat ergo Iesus in templo docens et dicens. Et me scitis et unde sum scitis et a me ipso non veni. sed est verus qui misit me quem vos nescitis. Ego scio eum. et si direro quod nescio eum: ero similis vobis mendax. Sed scio eum quia ab ipso sum et ipse me misit. Querebant ergo eum et apprehendere: et nemo misit in illum manum quoniam non duxit honorum venerat hora eius. De turba autem milie credierunt in eum. Et dicebat: christus cum vene rit: nunquam plura signa faciet quod que hic facit. Autem dicerunt pharisei turbam murmurantem de illo hec miserunt principes et pharisei ministros ut apprenderent Iesum. Dixit ergo eis Iesus. Adhuc modicum tempore vobiscum sum et vado ad eum qui me misit. Queritis me et non inuenietis. et vobis ego sum vos non potestis venire. Dixerunt ergo iudei ad semetipsos. Quo hic iterum est: qui non inuenient me eum? Numquid in dispersione gentium iterum est et docturus gentes. Quis est hic sermo quem dicit. queretis me et non inuenietis. et vobis ego vos non potestis venire. In nouissimo ante die magno festiuitate stabat Iesus et clamabat dicens. Si quis sit et veniat ad me et bibat. Qui credit in me sicut dicit scriptura: flumina debet esse eius fluent aque viue. Hoc autem dixit de spiritu quem acceptum erat credentes in eum. Non dubius enim erat spiritus datum: qui Iesus noncum erat glorificatus. Er illa ergo turba cum audissent hos sermones eius dicebat. Hic est vere propheta. Alii dicebant. Hic est Christus. Quidam autem dicebat. Numquid a galilea venit tempore? Nonne scriptura dicitur quod ex semine David et de betheleem castello ubi erat dauid versus tempore? Dissentio itaque facta est in turba propter eum. Quidam autem ex ipsis volebant apprehendere eum sed nemo misit super eum manus. Venerunt ergo ministri ad pontifices et phariseos et dicerunt eis illis. Quare non adduristis illum? Non fideiuntur ministri? Numquid sic locutus est homo: sicut bic loquistur? Responderunt ergo eis pharisei. Numquid et vos seducti estis. numquid ex principibus aliquis credidit in eum: aut ex phariseis. Sed turba hec que non nolit legem maledicti sunt. Dixit nicodemus ad eos ille qui venit ad eum nocte qui unus erat ex ipsis. Numquid letat nostra iudicat hominem nisi prius audierit ab ipso et cognoverit quid faciat? Non fideiuntur et dixerunt ei. Numquid et tu galileus es? Scrutare scripturas et vide: qui a Galilaea propheta non surgit. Et reuersti sunt vii us quisque in dominum suum.

C. L. S. De muliere adultera: Iesus lucem misit esse se predicat: Iesus interrogatus principius se esse renuntiat quod ois peccator seruus sit: et quod Iesus ante abraham sit.

L. VIII

Iesus autem prexit in monte olivetum et disculpo iterum venit in templum et ois populus venit ad eum: et sedes docebat eos. Adducunt autem scribentes pharisei mulierem in adulterio deprehensam et statuerunt eam in medio et dicerunt ei. Magis haec mulier multo debensa est in adulterio. In lege autem moyses mandauit nobis hemina lapidare. Tu ergo quod dicas. Hoc autem dicebant testes eum ut possint accusare eum. Iesus autem inclinans se deorsum digito scribebat in terra. Cum ergo pseuerarent interrogantes: erexit se et dixit eis. Qui sine peccato est virum primus in illa lapide mittat. Et iterum se inclinans scribebat in terra. Audientes autem hec vius postulans exhibebant incipientes a senioribus et remansit solus Iesus et mulier in medio stans. Erigens autem se Iesus dixit ei. Mulier ubi sunt qui te accusabant. nemo te condemnavit. Que dixit. nemo deinceps. Dixit autem Iesus. nec ego te condamnabo. Tade et iam amplius noli peccare. Iterum ergo locutus est eis Iesus: dicens. Ego sum lux mundi. Qui sequitur me non ambulat in tenebris sed habebit lumen vitae. Dixerunt ergo ei pharisei. Tu de te ipso testimonium prohibes: testimonium tuum non est verum. Redit Iesus et dixit eis. Et si ego testimonium perhibeo de me ipso. verum est testimonium meum. qui scio unde venio et quo vado. Vos sum carne iudicatis: ego non iudico quemquam. Et si iudico ego: iudicium meum verum est: qui solus non sum sed ego et qui misit me per me. Et in lege vestra scriptum est: qui duorum hominum testimonium verum est. Ego sum qui testimonium prohibeo de me ipso et testimonium probabit de me qui misit me per me. Dicebat ergo ei. Ubi est per te tuus? Redidit Iesus. Neque me scitis neque per te meum. Si me sciretis: forsitan et per te meum seiretis. Hec proba locutus est Iesus in gaudophilatio docens in templo. Et nemo apprehendit eum quod nec dum venerat hora eius. Dixit ergo iterum eis Iesus. ego vado et quod sit me: et in peccato vestro mori emini. qui ego vado vos non potestis venire. Dicebat ergo iudei. Nunquam interficiet semel ipsum qui dicit quo ego vado vos non potestis venire: et dicebat eis. Vos de mundo hoc estis: ego non sum de hoc mundo. Dixi ergo vobis: quia mori emini in peccatis vestris. Si enim non credideritis qui ego sum: mori emini in peccato vestro. Dicebant ergo ei. Tu quis es? Dicit ei Iesus. Principium qui et loquitur vobis. Multa habeo de vobis loqui et iudicare: sed qui me misit verat est et ego que audiui ab eo hec loquor in mundo. Et non cognoverunt qui patrem eius dicebat deum. Dixit ergo ei Iesus. Cum eralaueritis filium hominis tunc cognoscetis: quia ego sum et a me ipso factus nihil: sed sicut docuit me pater bec loquor. Et qui me misit mecum est: et non

Uij

B Lu. xxi. 5
Leviticus. x. b
I. xii. 2
I. xii. 5
Deut. viii. b
mat. xviii. b
I. Cor. xii. 2
S. v. f
Odat. xi. d
Lu. x. d
S. vii. d
Odat. xi. d
Odat. xi. c
T. vii. a
Lu. xii. get
I. e. g. x. xii. a
S. vii. d
D
S. vii. d
Ro. iii. a
S. vii. b
I. xii. c

Johannes

Ille quis me solum: qui ego quod placita sunt ei facio semper. Hec illo loquente multi crediderunt in eum. Dicebat ergo Iesus ad eos quod crediderunt ei suos deos. Si vos manseritis in sermone meo. vere discipuli mei eritis. et cognoscetis veritatem: et veritas liberabit vos. Responderunt ei. Simeon abrae sumus: et nemini seruum vnum. Quod tu dicas liberi eritis. Responderunt eis Iesus. Amen amen dico vobis. quod omnis qui facit peccatum seruus est peccati. Si eni manet non manet in domo in eternum. Filius autem manet in eternum. Si ergo vos filii liberaverit: vere liberi eritis. Scio quod filii abrae estis sed queritis me interficere. quod sermo meus non caput in vobis. Ego quod vidi apud patrem loquor et vos que vidistis apud patrem vestrum facitis. Responderunt et dixerunt ei. Pater noster abraham est. Dicit eis Iesus. Si filii abrae estis: oportet abrae facite. Nunc autem queritis me interficere boies quod veritatem vobis locutus sum quam audiui a deo. Hoc abraham non fecit. Vos facitis oportet patris vestri. Dixerunt itaque ei. Nos ex fornicatione non sumus nati. Unus patrem habemus deum. Dicit ergo eis Iesus. Si deus pater vester esset: diligenteris vtriusque me. Ego enim ex deo processi et veni. Neque enim a me ipso veni: sed ille me misit. Quare loquelas meas non cognoscitis: quod non potestis audire sermonem meum. Vos et patre diabolo estis et defideria patris vestri vultus facere. Ille homicida erat ab initio: et in veritate non stetit: quod non est veritas in eo. Cum loquitur medicus: ex propria loquitur quod mendax est et pater eius. Ego autem si veritatem dico: non creditis mihi. Quis ex vobis arguet me de peccato? Si veritatem dico: quod vos non creditis mihi. Qui ex deo est. verba dei audit. Propterea vos non audit: quod non ex deo estis. Responderunt ergo iudei et dixerunt ei. Non enim dicimus nos quod samaritanus es tu: et demonius es tu. Respondebat Iesus. Ego demonius non es: sed bonorummodo patrem meum et vos in honore castis me. Ego autem non quero gloriam meam. Est quod querat et iudicet. Amen amen dico vobis: si quis sermonem meum seruauerit mortem non videbit in eternum. Dixerunt ergo iudei. Nunc cognovimus quod demonius es tu. Abraham moritus est et prophete: et tu dicas: si quis sermonem meum seruauerit: non gustabit mortem in eternum. Numquid tu maior es patre nostro abraham quod mortuus es? Et prophete mortui sunt. Quem te ipsum facis? Respondebat Iesus. Si ego glorifico myself gloriam gloria mea nescio esse. Est pater meus qui glorificat me quem vos dicitis: quod deus vester est: et non cognovistis eum. Ego autem non nescio eum. Et si dixerim quod non scio eum ero similis vobis mendar. Sed scio eum: et sermones eius seruo. Abraam pater vester exultauit ut videret diem meum: vidit et gauidus est. Dixerunt ergo iudei ad eum. Quinquaginta annos nondum habes et abraham vidisti? Dicit eis Iesus. Amen amen dico vobis: antequam abraam fieret ego sum. Tulerunt ergo lapides ut facerent in eum. Iesus autem abscondit se. et exiit de templo.

C. L. G. Ecce a nativitate curat: iesus dicit. in iudicio in hoc mundu veni. ut quod non videt videat. **I. X.**

Et preteriens Iesus vidit hominem cum a nativitate: et interrogauerunt eum discipuli eius. Rabbi: quod peccauit hic aut parentes eius ut cecus nasceretur. Respondebat Iesus. Neque hic peccauit neque parentes eius: sed ut manifestetur opera dei in illo. Onde optime operari opera eius qui misit me dominus dies est. Cenit non quod nemo potest operari. **S. viij. b** Quodcumque sum in mundo lux sum mundi. Hoc **I. xij. g** cum dixisset expuit in terram: et fecit lutum et spuma et linuist lutum super oculos eius et dixit ei. Tade. laua in natatoria syloe quod interpretatur missus. Abiit ergo et lauit: et venit videns. Itaque vicini et qui viderant eum prius quod mendicus erat dicebant. Non enim hic est qui sedebat et medicabatur. Alii dicebant quod hic est. Alii autem nequaquam: sed similis est ei. Ille vero dicebant quod ego sum. Dicebat ergo ei. Quoniam apti sunt tibi oculi. Respondebat Ile homo quod dicit Iesus lutum fecit et vnit oculos meos et dixit mihi. Tade ad natatorium syloe: et laua. Et abiit et lauit: et video. Et dixerunt ei. ubi est ille? Hic. Nescio. Adducunt eum ad phariseos qui cecus fuerat. Erat autem sabbatum quando lutum fecit Iesus et aperuit oculos eius. Iterum ergo interrogabat eum pharisei quomodo vidisset. Ille autem dixit eis. Lutum mihi posuit super oculos et laui et video. Dicebant ergo et phariseos qui tam. Non est hic homo a deo qui sabbatum non custodit. Alii autem dicebant. Quoniam potest homo peccator bec signa facere. Et scisma erat inter eos. Dicunt ergo ceco iterum. Tu quid dicas de illo quod aperuit oculos tuos. Ille autem dixit: quod prophetam est. Non crediderunt ergo iudei de illo quod cecus fuisse et vidisset: donec vocauerunt parentes eius qui videtur: et interrogauerunt eos dicentes. Hic est filius vester quem vos dicitis: quia cecus natus est. Quoniam ergo nunc videt. Responderunt eis parentes eius: et dixerunt. Scimus quod hic est filius noster: et quod cecus natus natus est. Quoniam autem nunc videat nescimus: aut quod ei aperuit oculos nos nescimus. Ipsum interrogate. Et ate babet ipse de se loquaf. Hec dixerunt parentes eius quoniam timebant iudeos. Nam enim conspiceruerant iudei: ut si quis eum profiteretur esse Christum: erit in synagogam fieret. Propterea parentes eius dixerunt: quod et ate babet ipsum interrogate. Vocauerunt ergo rursum hominem qui fuerat cecus et dixerat eis. **I. da** gloriari deo. Nos scimus quod hic homo peccator est. Dicit ergo eis ille. Si peccator est nescio. Vnde scio quod cecus cum esset modo video. Dixerunt ergo illi. Qui fecit tibi. Quoniam aperuit tibi oculos. Respondebat eis. Dicit vobis iam et audistis. Quid iterum vultis audire? Nunquid et vos vultis discipuli eius fieri. Quid dixerunt ergo ei et dixerunt. Tu discipulus illius sis: nos autem moysi discipuli sumus. Nos scimus quia moysi locutus est deus hunc autem nescimus unde sit. Respondebat ille homo et dixit eis. In hoc enim mirabile est: quod vos nescitis unde sit: et aperuit meos oculos. Scimus autem quia peccatores deus non audire: sed si quis dei cultor est et voluntate eius facit bene.

s.t.i.e et eandem. A seculo non est auditus: quodque aperuit oculos ceci nati. Nisi esset hic a deo non poterat facere hoc. Rulerunt et dixerunt ei. In predictis natu es totus: et tu doces nos. Et eiecerunt eum foras. Audiuit iesus: quod eiecerunt cum foras: et cum inuenisset eum dixit ei. Tu credis in filium dei. Rulerunt ille et dixit. Quis est dominus ut credam in eum. Et dixit ei iesus. Et vidisti eum et qui loquitur tecum ipse est. At ille ait. Credo. Et per fidem adoravit eum. Et dixit ei iesus. In fiduciam ego in hunc mundum veni: ut quod non vident videant et quod vident ceci fiant. Et audierunt quidam et phariseis quod cum ipso erant et dixerunt ei. Num quid et nos ceci sumus? Dicit eis iesus. Si ceci essetis non haberetis predictum. Nunc vero dicatis quod videmus predictum vestrum manet.

C.E.S. Qui non intrat per hostium in ouile: dicit ego sum pastor bonus paterne habeo portentam animam meam: iudei dicunt si tu es Christus dic nobis patrem ego et per unum sumus: sustulerunt lapides iudei ut lapidarent iesum et exiit de manib[us] eorum.

La.X

Amen amen dico vobis: quod non intrat per ostium in ouile ouium. sed ascendit alius ille fur est et latro. Qui autem intrat per ostium pastor est ouium. Hunc ostiari aperit: et oves vocem eius audiunt. Et proprias oves vocat nominatum et educit eas. Et cum proprias oves emiserit aii eas vadit et oves illorum sequuntur: quod sciunt vocem eius. Alienum autem non sequuntur: sed effugiant ab eo: quod non nouerunt voces alienorum. Hoc puer dum dirit eis iesus. Illi autem non cognoverunt quid loqueretur eis. Dirit ergo eis iterum iesus. Amen amen dico vobis: quod ego sum ostium ouium. Omnes quotquot venerunt fures sunt et latrones sed non audierunt eos oves. Ego sum ostium. Per me si quis intraverit salvabitur et ingredietur et egredietur et pascua inueniet. Fur non venit nisi ut furetur et mactet et perdat. Ego veni ut vita habeant et abundaverint habeant. Ego sum pastor bonus. Bonus pastor aias suam dat per omnibus suis. Oderit censarius autem et quod non est pastor cui non sunt oves proprie videt lupum venientem et dimittit oves et fugit: et lupus rapit et dispergit oves. Oderit censarius autem fugit: quod mercenarii est: tamen pertinet ad eum de omnibus. Ego sum pastor bonus et cognosco oves meas: et cognoscunt me mee. Sicut non uis me per: et ego agnosco per te: et aiam meam ponem per omnibus meis. Et alias oves habeo quod non sunt ex hoc ouili et illas oportet me adducere et vocem meam audiatur: et fieri unum ouile et unus pastor. Propterea me diligit per: quod ego ponem aiam meam ut iterum sum ea. Nemo tollit eas a me sed ego ponem eam a meipso. Pratem habeo perniciem eam: et pratem habeo iterum sumendi eam. hoc mandatum acceperim a patre meo. Dissensio inter eis facta est inter uideos. propter simones hos. Dicebant autem multi ex ipsis. Demonium est et ille sanat. Quid enim auditur? Alii dicebant. Hec proba non sunt demonium habentes. Nunquam demonium potest cecidere oculos aperte; facta sunt autem encensia

in bierosolymis et byems erat. Et ambulabat iesus in templo in portico salomonis. Circumdedebant eum iudei: et dicebant ei. Quandoque animas nostram tollis? Si tu es Christus dic nobis palam. Rulerunt eis iesus. Loquor vobis et non creditis. Opa que ego facio in nomine patris mei hec testimonium probabo de me: sed vos non creditis: quod non estis et omibus meis. Quae mee vocem meam audiunt et ego cognosco eas: et sequuntur me. Et ego vestram eternam do eis: et non permanebut in eternum: et non rapiet eas quisque de manu mea. Pater meus quod debet miseri matutis omnibus est: et nemo potest rapere de manu patris mei. Ego et per unum sum. Huius stulerunt ergo lapides iudei ut lapidaret eum. Rulerunt eis iesus. Multa bona opera ostendit vobis ex patre meo. Propter quod eorum opus me lapidatus Rulerunt ei iudei. De bono ope non lapidamus te: sed de blasphemia et quod tu bonus cum scis: facies te ipsum deum. Rulerunt eis iesus. Nonne scriptum est in lege vestra quod ego dixi deus tu es? Si uult deos ad quos summo dei factus est: et non potest solus scriptura: quem per sanctificauit et misericordia in mundum vos dicitis quod blasphematis quod dixi filius sum? Si non facio opera patris mei nolite credere mihi. Si autem facio: et si mihi non vultis credere. opibus credite ut cognoscatis et credatis: quod pater in me est et ego in patre. Querebat ergo eum apprendere: et eruit de manibus eorum. Et abiit iterum transiordanem in eum locum ubi erat iohannes baptizans proximum: et misericordia illuc. Et multi venerunt ad eum: et dicebant: quod iohannes quidem signum fecit nullum. Dia autem questionis dicit iohannes de hoc vera erant: et multi crediderunt in eum.

C.E.S. De suscitatione lazari: collegerunt principes et pharisei proximum caputbas dicit: quod exceptum est ut unus regat.

La.XI

Ecclat autem quidam languens lazarus a bethania: de castello marie et marte soror eius. Maria autem erat quae uincit dominum unguento: et extersit pedes eius capsillis suis: cuius frater lazarus infirmabatur. Viserunt ergo sorores eius ad eum dicentes. Domine ecce quae amas infirmat. Huius autem iesus dicit eis. Infirmitas huius non est ad mortem: sed pro gloria dei ut glorificetur filius dei per eam. Diligebat autem iesus martham: et sororem eius mariam et lazaram. Ut ergo audiuit quod infirmabatur tunc quidem misericordia in eodem loco duobus diebus. Deinde post hec dicit discipulis suis. Eamus in iudeam iterum. Dicunt ei discipuli. Rabbi nunc quod rebant te iudei lapidare et iterum vadis illuc. Rulerunt iesus. Nonne duodecim sunt bore diei. Si quis ambulauerit in die non offendit: quod lucem huius mundi uidet. Si autem ambulauerit in nocte offendit: quod lux non est in eo. Hec ait et per patrem dicit eis. Lazarus amicus noster dormit: sed uado ut a senone ericitem eum. Dixerunt ergo discipuli eius. Domine si dormit: saluus erit. Dixerat autem iesus de morte eius. illi autem preuerunt quod de dormitione somni diceret. Tunc ergo iesus dicit:

Johannes

Xit ets manifeste. Lazarus mortuus est et gaudeo ppter vos ut credatis quoniam non erat ibi. Sed eamus ad eum. Dixit ergo thomas qui dicitur didymus ad discipulos. Eamus et nos et moriamur cum eo. Venit itaque Iesus. et inuenit eum quattuor discipulos iam in monumento habente. Erat autem bethania iuxta biseriopolin quasi stadiis quindecim. Multus autem et iudeis venerant ad martham et mariam ut consolarentur eas de fratre suo. Martba ergo ut audiuit quod Iesus venit occurrit illi: maria autem domi sedebat. Dixit ergo martha ad Iesum. Domine si fuisses hic fratrem meus non fuisset mortuus. Sed et nunc scio: quod quecumque poposceris a deo dabit tibi deus. Dicit illi Iesus. Resurget frater tuus. Dicit ei martha. Scio quod resurget in resurrectione in nouissimo die. Dicit ei Iesus. Ego sum resurrectio et vita. Qui credit in me etiam si mortuus fuerit vivet: et omnis qui vivit et credit in me non morietur in eternum. Credis hoc: ait illi. Utique domine. Ego credidi quod tu es Christus filius dei vivi qui in hunc mundum venisti. Et cum bec dirisset abire two cauit mariam sororem suam silentio: dicens. Magister adest et vocat te. Illa ut audiuit surrexit cito et venit ad eum. Non enim erat iudei venerat Iesus in castellum sed erat adhuc in illo loco ubi occurrerat ei martha. Iudei ergo quod erat cum ea in domo et consolabantur eam: cum vidissent mariam quod cito surrexit et exiit: secuti sunt eam: dicentes. Quod vadist ad monumentum et plorasti ibi. Maria ergo cuiusdam iudei erat Iesus videns eum: cecidit ad pedes eius: et dixit ei Dominus: si fuisses hic: non esses mortuus frater meus. Iesus ergo ut vidit eam plorantem et iudeos qui venerantur cum ea plorantes: infremuit spiritum. et turbavit seipsum: et dixit. Ubi posuisti eum. Dicunt ei. Domine veni et vide. Et lachrymarum est Iesus. Dixerunt ergo iudei. Ecce quomodo amabat eum. Quidam autem ex ipsis: dixerunt. Non poterat hic qui apuit oculos ceci nati facere ut hic non moreretur. Iesus ergo rursum tremens in semetipso: venit ad monumentum. Erat autem spelunca: et lapis suppositus erat ei. At Iesus. Tollite lapidem. Dicit ei martha soror eius: qui mortuus fuerat. Domine iam fetet: quadriduanus es enim. Dicit ei Iesus. Nonne dixi tibi: quoniam si credideris videbis gloriam dei? Tulemus ergo lapidem. Iesus autem eleuatis sursum oculis dixit. Paternus ago tibi quoniam audisti me. Ego autem sciebam: quod semper me audies: propter propria qui circumstat dixi: ut credas quod tu me misisti. Nec cum dixisset voce magna clamauit. Lazarus ventus erat. Et statim perdiit quod fuerat mortuus ligatus manus et pedes instititus: et facies illius sudario erat ligata. Dicit ets Iesus. Soluite eum. et finite abire. Multus ergo ex iudeis qui venerantur ad martham et martham viderant que fecit Iesus crediderunt in eum. Quidam autem ex ipsis abierunt ad phariseos et dixerunt ets que fecit Iesus. Collegerunt ergo pontifices et pharisei et sacerdotes dicebant. Unde factimus. Quod hic bona multa signa facit. Si dimittimus eum sic oes credent in eum. Et venient romani et tollent nostrum locum et gentem. Unus autem et ipsis capras noicas cum esset pontifex anni illius dixit

eis || Uos nescitis q̄cō nec cogitatis: q̄ expedite
vobis vt vnuis moriaſ bomo p populo: et nō ro
ta gens peat. Hoc aut̄ a ſemetipſo nō dixit ſed
cū eſſet pontifer anni illius ppbetauit: quia ie
ſus moriturus erat p gente. Et nō tñ p gente
ſed vt filios dei qui erant diſpſi cōgregaret in
vnū || Ab illo ergo die cogitauerūt vt interficeſ
rent eū. Ieſus ergo faſ nō in palā ambulabat
apud iudeos, ſed abiſt in regionē iugionē fuſ
ta deſertū in ciuitatē, q̄ dicif eſſrē t ibi moraba
tur cū diſcipulis ſuis || Prorimū aut̄ erat paſca
iudeorū t ascenderunt multiberosolymā de re
gione ante paſca vt ſanctificarēt ſeipſos. Que
rebant ḡ ieſum et colloquebanſ adiuuicē in plo
ſtantes. Quid putatis q̄ nō venit ad diem
festū iſtū? Dederant aut̄ poñtifices et pbariſ
ſei mandatum: vt fi quis cognouerit vbi fit inſ
dicet: vt apprebenſant eum.

C. L. G. Maria vnrīt pedes ieſu. et exterſit ca
pillis ſuis: iudas fur erat et loculos bñs: turba
ex iudeis multavenit: nō pp̄t ieſum tñ: ſz vt la
zarū viſiderent quē ſuſcitauit a mortuis. turba q̄
venerat ad diē festū occurrit ſedenti ſup pullū
aſine: gentiles qdā rogabāt pbiſlippū: dicētes,
dñe venim⁹ ieſum viſere. Ieſus rñdit, niſi gra
num frumenti t̄c. Aia mea turbata ē. pater clarifi
ca nomē tuū: venit uot de celo: dicit ieſus: nūc
iudiciū eſt mūdū: et multi ex pncipib⁹ credideſ
runt in' eū: ſed pp̄ter pbariſeos nō cōfitebanſ:
dicit: nō veniſt iudicē mūdū: ſz vt ſaluificē. XII

I || Ieſus ergo aī ſex dies paſce venit be
thaniā vbi lazar⁹ fuerat mortu⁹ que ſuſcitauit ieſus. Fecerūt aut̄ ei cenam
ſbi. et martba miſtrat: lazar⁹ vero vñ
erat et diſciplib⁹ cū eo || Maria ergo accepit
librā vnguēti nardi piſtici p̄ciosi. t vnrīt pedes
ieſu t exterſit pedes eius capillis ſuis: t dom⁹
ſimulta eſt ex odore vnguenti. Dixit ergo vnuis
et diſcipulis eius iudas ſcariotbis q̄ erat eum
traditur⁹. Quare hoc vnguētū nō veniſt trece
tis denarijs et datū eſt egenis. Dixit autē hoc
nō q̄ de egenis p̄tinebat ad eū. ſz q̄ fur erat et
loculos bñs ea q̄ mittebanſ portabat. Dixit er
go ieſus || Sinite illā. vt i diē ſepulture mee ſer
uet illud. Paupes em̄ ſemp babebit̄ vobis chm
me aut̄ nō ſemp babebit̄. Lognouit ergo tur
ba multa et iudeis q̄ illuc eſt. t venerūt nō pp̄t
ieſum tñ ſz vt lazarū viſideret quem ſuſcitauit a
mortuis. Logitauerūt aut̄ pncipes ſacerdotum
vt et lazarū interficerēt: q̄ multi pp̄t illū abi
bant ex iudeis et credebant in ieſum || In cra
ſtinū aut̄ turba multa que venerat ad diē festū
cum audiffent q̄ venit ieſus bierosolymā: acce
perūt rāmos palmarū et pcesserūt obuiā et et
clamabāt. O ſanna bñdicit⁹ q̄ venit in noīe dñi
rex iſrl̄. Et inuenit ieſus aſelli et ſedit ſup cum
ſicut ſcriptū eſt || Noli timere filia syon: ecce rer
tius venit ſedens ſuper pullū aſine. Hec nō co
gnouerūt diſcipuli ei⁹ p̄mū ſz qñ glorificat⁹ eſt
ieſus tunc recordati ſunt q̄ bec erāt ſcripta
de eo t bec fecerūt ei. Testimonū ergo pbiſbet

bat turba que erat cū eo qñ lazaru vocauit de monumēto: et suscitauit eū a mortuis. Propterea et obuiā venit ei turba. q: audierūt eum fecisse hoc signū. Pbarisei ergo dixerūt ad semet ipsos. Viderūt q: nibil p̄ficiū. Ecce mūdus rotus post eū abiit. Erat aut̄ quidā gētiles ex his qui ascenderant adorarent in die festo. H̄i ergo accesserūt ad ph̄lippū qui erat a bethsaida galilee et rogabāt eū dicētes. Dñe volum⁹ iesum videre. Venit ph̄lippus et dicit adree. Andreas rursum et ph̄lipp⁹ dixerūt iesu. Jesus ante r̄ndit eis: dices. Venit hora ut clarificet fili⁹ boīs. Amen amē dico vob̄ nisi granū frumenti cadens in terrā mortuū fuerit ipm̄ solū manet. Si autē mortuum fuerit multū fructu⁹ affert. Qui amat animā suā perdet eā. Et qui odit animā suā in hoc mundo in vitā eternā custodit eā. Si q̄s mībi ministrat me sequaf. Erybi ego sum. illic et minister me⁹ erit. Si quis mībi misstrauerit bonificabit eū pater me⁹. Nunc anima mea turbata ē. Et quid dicā? Pat̄ salufica me et hachora. Sz̄ ppterēa veni in horam bānc. Pat̄ clarifica nomē tuū. Venit ergo vōt̄ celo: dicens. Et clarificaui: et iterū clarificabo. Turba ḡ q̄ stabant et audierat. dicebat tonitru⁹ um esse factū. Alij aut̄ dicebāt. Angelus ei locutus est. R̄ndit iesus et dicit. Nō pp̄t me h̄ vōt̄ venit s̄z pp̄t̄ vōs. Nunc iudicū ē mundi. Nunc p̄ncipes būius mūdi eñcief foras|| et ego si ers̄ altatus fuero a terra. omnia trabā ad meipsum. Hoc aut̄ dicebat significās q̄ morte eēt moritu⁹ rus. R̄ndit ei turba. Nos audiūm⁹ ex lege q̄a xp̄s manet in eternū. Et quō tu dicas oport̄ ex altari filiū boīs. Et quis est iste filius boīs? Dixit ergo eis iesus. Adhuc modicū lumen i vobis est. Ambulate dū lucē babetis vt nō vos tenebris cōprebendāt. Et qui abulat in tenebris ne scit quo vadat. Dū lucē babet̄ credite in lucem vt filij lucis sitis. Hec locut⁹ est iesus et abiit et abscondit se ab eis. Lū aut̄ tanta signa feciss̄ com̄am eis. nō credebant in eū: vt sermo esate im pleref: quē dixit|| Dñe quis credidit auditū nō stro et brachiū dñi cui reuelatū est? Propterea non poterant credere: q: iterū dixit esais|| Ex cecauit oculos eoz et indurauit cor eoru⁹ vt nō videant oculis et nō intelligant corde et cōuer tantur et sanem eos. Hec dixit esaias qn̄ vidit v̄dit gloriam eius. et locut⁹ est de eo. Verunt̄ et et p̄ncipib⁹ multi crediderūt in eū. sed ppter pbariseos nō confitebanf. vt de synagoga non eñcerentur. Dixerunt em̄ gloriam hominum magis quā gloriam dei. Jesus aut̄ clamauit et dixit. Qui credit in me non credit in me sed in eū qui misit me. Et qui videt me videt eum qui misit me. Ego lux in mundum veni vt omnis qui credit in me: in tenebris non maneat. Et si quis audierit verba mea et non custodierit. ego nō iudico eum: non enim veni vt iudicem mundū sed vt saluifice mundū. Qui spernit me et nō accipit verba mea habet qui iudicet eum. Sermo quē locut⁹ sum ille iudicabit eum in nouissi

mo dīe. Quia ego ex meipso nō sum locut⁹: sed qui misit me pater ip̄e mībi mādatū dedit qd dicam et qd loquar. Et scio q: mandatum eius vita eterna est. Que ergo ego loquo; sicut dixit mībi pater sic loquo;

C. L. G. Pedes discipulorū lauat dicens. t̄ vos debet̄ al̄ alterius lauare pedes. dicit q̄ mansducat panem meū leuabit me p̄ me calcaneū suum: dicit vn̄ ex vobis tradet me t̄ subiungit cui ego intinctū panē porretero. tuc introiuit i sudam satanas mādatum nouū do vobis vt diligatis inuisīm. dicit petro. anteq̄ gallus cā tet ter me negabīs.

A h̄te diem festū pasce sciens ijesus q̄a venit hora ei⁹ vt trāseat ex hoc mūdo ad p̄terū: cū dixerisset suos q̄ erant in mundo: in fine dixerit eos|| Et cena facta cuž diabol⁹ iaz misisset in cor vt traderet eū iudas symonis scariorbis|| Scīes q: oia dedit ei pater in man⁹. t̄ q: a deo exiuit t̄ ad deū vadit: surgit a cena: et ponit vestimenta sua. t̄ cum accepisset lntbeum p̄cinctit se. Deinde misit a quam in peluim t̄ cepit lauare pedes discipulorum t̄ extergere lntbeo quo erat precinctus Venit ergo ad symonē petrū t̄ dicit ei petrus. Dñe tu mībi lauas pedes. R̄ndit iesus t̄ dicit ei qd ego facio tu nescis modo: scies aut̄ postea. Dicit ei petrus. Nō lauabis mībi pedes in eternū. R̄ndit ei iesus. Si nō lauero te: non bēbis p̄tem mecum. Dicit ei symon petr⁹. Dñe nō t̄m̄ pedes meos: sed et man⁹ t̄ caput. Dicit ei iesus. Qui lotus est non indiget nisi vt pedes lauet. sed est mūdus totus. Et vos mundi estis: sed nō om̄s. Sciebat em̄ q̄s nam esset q̄ traderet eū. Propterea dixit nō est̄ mūdus oēs Postq̄ ergo lauit pedes eoz accepit vestimenta sua t̄ cū recubuisse iterū dixit eis. Scitis qd fecerim vobis. Vos vocatis me magister t̄ dñe t̄ bñ dicitis. Sum eterni. Si ergo ego lau pedes v̄ros dñs t̄ maḡ: vos debetis alter alterius lauare pedes. Exemplū em̄ dedi vobis vt quēadmodū ego feci vobis ita t̄ vos facias|| Amen amē dico vob̄: non est seruus maior: dño suo: neq̄ apl̄s maior: est eo qui misit illum Si hec scitis beati eritis|| si feceritis ea. nō de oībus vobis dico. Ego scio quos elegerīz. Sz̄ vt adimplatur scriptura|| Quis manducat me cum panem leuabit p̄tra me calcaneum suum Amodo dico vobis priusq̄ fiat vt cum factum fuerit credatis: q: ego suz|| Amen amē dico vobis q̄ accipit si quē misero me accipit. Qui aut̄ me accipit accipit eum qui me misit. Eū hec dixerit iesus turbatus est spū: t̄ prestatus est t̄ dixit|| Amen amē dico vobis: q: vn̄ ex vob̄ tradet me. Aspicebant ergo ad inuisīm discipulif: besitantes de quo diceret. Erat ḡ recubens vn̄ et discipulis ei⁹ in finu iesu quē diligebat iesus. Inuuit ergo huic symō petrus t̄ dixit ei Quis est de q̄ dicit. Itaq̄ cū recubuisse ille super pecc̄ iesu dicit ei. Dñe q̄s ē; R̄ndit iesus.

U. iiiij

B

Zu. xiiij. a
Mat. xi. d
Lu. x. d
S. vi. d

B

Mat. x. e
Lu. vi. f

E

Mat. x. d
Lu. x. c

Mat. xxvi. b
Mar. xiiij. b
Lu. xiiij. c
I. xxi. f

Johannes

Dille est cui ego sint in eum panem porre xero. et cuius
intinctisset panem: dedit iude simonis scarifothis
Et post buccellam introiit in eum satanas. Et dicit ei iesus. Quod facis fac cito. Hoc autem ne
mo sciuit discubetum ad quid dixerit ei. Quidam
emperit putabat quod loculos habebat iudas: quod dixi
set ei iesus: eme ea quod opus sunt nobis ad diem fe
stum aut egenis ut aliquid daret. Eum ergo accepit
set ille buccellam: exiit primum. Erat autem not. Eum
ergo exiit dicit iesus. Nunc clarificatur enim filius
hominis. et deus clarificatur in eo. Si deus clarifica
tus est in eo et deus clarificabit eum in semetipso et
continuo clarificabit eum. Filioli: abhuc modicum
vobiscum sum. Queretis me. et sicut dixi iudeis
quo ego vado vos non potestis venire. Et vobis
dico modo. Ondatuum nouum do vobis: ut diligas
me inuicem sicut dilecti vos: ut et vos diligatis in
me. In hoc cognoscetis oculi: quod discipuli mei essemus.
Si dilectionem habueritis ad inuicem. Dicit ei si
moni petrus. Domine quo vadis. Respondit iesus. Quo
ego vado non potes me modo sequi. sequeris autem
postea. Dicit ei petrus. Quare non possim te sequi
modo. Hinc meam per te ponam. Respondit ei iesus. An
matri tuam per me pones. Amem amem dico tibi: non ca
tabit gallus donec ter me neges.

Dat. xxvi. c
Dar. xiii. d
Luc. xii. c

L. G. Non turbet cor vestrum: dicit. ego sum via
verita et vita: dicit philippus. Domine onus nobis da
tre. si diligitis me mandata mea seruate: ego in
vite meo et vos in me et ego in vobis: si quis di
ligit me simones meos seruet. **La. XIII**

Beatissimus discipulus suis. Non turbet corve
strum. Creditis in deum et in me credite.
In domo patris mei mansiones multe
sunt. Si quo minus diligissem vobis: quia
vado parare vobis locum. Et si abiiero et prepara
nero vobis locum. Et si abiereo et preparero vobis
locum iterum venio et accipiam vos ad meipsum vobis
sum ego et vos similes. Et quo ego vado scitis et
via scitis. Dicit ei thomas. Domine nescio quoniam
ad. Et quoniam possum via scribere. Dicit ei iesus. Ego
sum via et veritas et vita. Nemo venit ad patrem
nisi per me. Si cognouissetis me et patrem meum
utique cognouissetis. Et amodo cognoscetis eum
et vidistis eum. Dicit ei philippus. Domine onus nobis
patrem et sufficit nobis. Dicit eis iesus. Tanto
tempore vobiscum sum: et non cognouissetis me. Pro
lippe quod videt me videt et patrem. Quoniam tu dicis onus
de nobis patrem. Non credis quod ego in patre. et pa
ter in me est. Verba que ego loquor vobis a meip
so non loquor. Pater autem in me manens ipse facit
opera. Non creditis quod ego in patre et patre in me est
Alioquin propter opera ipsa credite. Amem amem dico vo
bis: qui credit in me: opera quod ego facio et ipse faci
et: et maiora horum faciet. Quod ego ad patrem va
do. Et quoniam petieritis patrem in nomine meo hunc
faciam ut glorifice patrem in filio. Si quoniam petieritis
me in nomine meo hoc faciam. Si diligitis me manda
data mea seruate. Et ego rogabo patrem et alius
paraclytum dabit vobis ut maneat vobiscum sine
tempore veritatis: quem mundus non potest accipere.

S. v. f

I. xvi. d

Dat. xxi. c
Dar. xi. g

qui non videt eum: nec scit eum. Vos autem cognoscetis
eum. quod apud vos manebit et in vobis erit. Non
relinquam vos orphanos veniam ad vos. Abhuc
modicum et mundus tam me non videt. Vos autem
videtis me: quod ego vivo et vos vivetis. In filio
die vos cognoscetis quod ego sum in patre meo: et
vos in me et ego in vobis. Qui habet mandata
mea et seruat ea. ille est qui diligat me. **Q**uis au
tem diligat me diligat a patre meo. Et ego dilige
gam eum et manifestabo ei meipsum. **D**icit ei iudas
non ille sebarithis. Domine quid factum est quod ma
nifestatus es nobis te ipsum et non mundo. Re
spondit iesus et dicit ei. Si quis diligat me ser
monem meum seruabit: et pater meus diligit eum
et ad eum veniemus et mansio apud eum facies
mus. **Q**ui non diligat me sermones meos non
seruat. Et sermonem quem audistis non est meus sed
eius qui misit me patris. **H**ec locutus sum vobis
apud vos manens. Paraclytus autem spissactus
quem mittet pater in nomine meo: ille vos docebit
omnia: et sugeret vobis omnia quecumque dicerem
vobis. Pacem relinquo vobis: pacem meam do vobis.
Non quoniam mundus dat ego do vobis. Non
turbetur cor vestrum neque formidet. Audistis quod
ego dixi vobis: vado et venio ad vos. Si diligi
retis me gauderetis utique: quia vado ad patrem
quia pater maior me est. Et nunc dixi vobis pri
usquam fiat. ut cum factum fuerit credatis. **I**an non in
ita loquar vobiscum. Venit enim princeps mundi
busus. et in me non habet quisquam. Sed ut cognos
cat mundus quia diligo patrem et sicut man
datum dedit mihi pater sic facio. Surgite eas
mus hinc.

L. G. Dicit: ego sum virtus vera et pater meus
agricola est de dilectione precepta: si me perse
cutiunt et vos persequentur: et odio habuerunt
me gratis: dicit. cum venerit paraclytus. **C**ap. XV

Ego sum virtus vera: et pater meus agric
cola est. Omnes palmitum in me non fer
rent fructum tollent eum: et oem quod fert
fructum purgabit eum ut fructum plus
afferat. **I**am vos mundi estis propter sermones
quem locutus sum vobis. **O**manete in me et ego
in vobis. Sicut palmites non potest ferre fructum
a semetipso nisi manserit in vite sic nec vos ni
si in me manseritis. Ego sum virtus: vos palmi
tes. Qui manet in me et ego in eo hic fert fru
ctum multum: quia sine me nihil potestis face
re. Si quis in me non manserit: mittetur foras
sicut palmites et arescit: et colligetur eum et in igne
mittent et ardet. **S**i manseritis in me et
verba mea in vobis manserint: quoniamque volu
eritis petetis: et fiet vobis. **I**n hoc clarificatus
est pater meus ut fructum plurimum afferatis
et efficiamini mei discipuli. **D**icitur dilexit me pa
ter et ego dilexi vos. **O**manete in dilectione mea
Si precepta mea seruaueritis: manebitis in di
lectione mea: sicut et ego precepta patris mei
seruai et maneo in eius dilectione. **V**ec locutus

tus sum vobis ut gaudium meum in vobis sit:
 et gaudium vestrum impleaf || Hoc est p̄ceptus
 meū vt diligatis inuicē sicut dileri vos. O aio
 rem bac dilectionē nemo habet|| q̄ vt animam
 suā ponat quis pro amicis suis. Vos amici mes
 estis: si feceritis que ego precipio vobis. Vā nō
 dicam vos seruos quia seruus nescit qd faciat
 dñs eius. Vos autem dixi amicos: quia omnia
 quecumq; audīsi a patre meo nota feci vobis.
 Non vos me elegistis: sed ego elegi vos et po
 sui vos ut eatis et fructum afferatis: et fructus
 vester maneat ut quodcumq; petieritis patres
 in nomine meo detvobis || Hec mandovobis vt
 diligatis inuicem. Si mundus vos odit scitote
 quia me priorem vobis odio habuit. Si de mū
 do fuissetis mundus quod suū erat diligeret.
 Quia vero de mundo non estis: sed ego elegi
 vos de mundo: propterea odit vos mundus. Ne
 mentote sermonis mes quē ego dixi vobis || Nō
 est seruus maior domino suo. Si me persecuti
 sint et vos persequentur. Si sermonē meum
 facient vobis propter nomen meū: quia ne
 sciunt eū qui misit me. Si non venissem et locu
 tus fuissetis eis peccauū nō haberent. Nūc aut
 excusationes non babent de peccato suo. Qui
 me odit et patrem meū odit. Si opera non fe
 cisset in eis que nemo alius fecit peccatum non
 haberent. Nūc autem et viderunt et oderunt et
 me et patrem meū. s; ut adimpleatur sermo q̄
 in lege eorum scriptus est || quia odio habuerūt
 me gratis. Euz autem venerit paraclytus quē
 ego mittam vobis a patre spiritū veritatis qui
 a patre procedit: ille testimoniuū peribebit de
 me. Et vos testimoniuū p̄bibebitis: quia ab initio
 mecum estis.

C. L. S. Absq; synagogis facient vos. Nunc va
 do ad eum qui me misit et nemo erubis inter
 rogat et cū venerit paraclytus ille arguet mū
 dum de peccato. offisa quecumq; habet pat̄ mea
 sunt modicū fam et non videbitis me. vsq; mo
 do non petisti quicq; exiū a patre meo et veni
 in mundū; pater mecum est. **Lap. XVI**

Dicit locutus sum vobis ut non scandali
 zemini || Absq; synagogis facient vos
 Sed venit hora ut omnis qui interfici
 cit vo arbitretur obsequium se presta
 re deo. Et hec facient vobis quia non nouerunt
 pat̄m neq; me. Sed hec locutus sum vobis ut
 cum venerit hora eorum reminiscamini q; ego
 dixi vobis. Hec autem vobis ab initio non dis
 si: quia vobiscum eram. Et nunc vado ad eum
 qui misit me: et nemo et vobis interrogat me
 quo vadis. Sed quia hec locutus sum vobis.
 tristitia implebit cor vestrum. Sed ego verita
 tez dico vobis. et pedit vobis ego vadā. Si em
 nō abiero paclyt nō vēset ad vos. Si aut abie
 ro mittā eū ad vos. Et cū venerit ille arguet mū
 dum de p̄ctō et de iusticia et d̄ indicio. De p̄ctō qdē

q; nō crediderunt in me. De iusticia p̄o q; ad
 patrem vado. et iam nō videbitis me. De iudi
 cio aut: q; p̄nceps mūdi bui' iam iudicat' est.
 Adhuc multa habeo vobis dicere: s; nō potestis
 portare mō. Ēū aut venerit ille spūs veritatis
 docebit vos oēm veritatē. Nō em̄ loqtur a se
 metip̄o: sed q̄cūq; audiet loqf: et q̄vētura sūt ā
 nūciabitvob. Ille me clarificabit: q; d̄ meo ac
 cipiet ānūciabitvob || Oia q̄cūq; b; p̄: mea st̄
 Proptea dixi. q; d̄ meo accipiet: et ānūciabitvo
 bis. Modicū et iam nō videbitis me: et iterum
 modicū et videbitis me || q; vado ad p̄fem. Di
 xerunt ergo et discipulis eius ad inuicē. Quid
 est hoc qd̄ dicit nob̄ modicū et nō videbit̄ me
 et iterū modicū et videbit̄ me: et q; vado ad
 patrem. Dicebant ergo. Quid est hoc qd̄ dicit
 modicū? Nescim̄ qd̄ loqtur. Egnouit aut̄ tes
 sus q; volebat euz interrogare. et dixit eis. De
 hoc q̄ritis inter vos: q; dixi modicū et nō videl
 bitis me: et iterū modicū et videbitis me. Amē
 amen dico vobis: q; plorabit̄ et flebit̄ vos:
 mūdus aut gaudebit || Vos aut̄ p̄tristabim̄ s; tristia
 v̄rā p̄tef in gaudiū. Multe cum parit
 tristiam b; q; venit hora ei'. Cum aut̄ pepit
 puerū: iam nō meminist̄ p̄ssure p̄pter gaudiū
 q; natus est bō in mūdū. Eros igif nunc qdē
 tristiciā habetis. Terū aut̄ videbo vos et gau
 debit cor v̄rm: et gaudiū v̄rm nemo tollet a vos
 bis. et in illo die me nō interrogabitis quicq;. || Amē
 amen dico vobis: si qd̄ petieritis p̄fē
 in noē meo dabit vobis. Usq; modo non peti
 stis qc̄q; in noē meo. Petite et accipietis || ut
 gaudiū v̄rm sit plenū. Hec in puerbiis locu
 tus sum vobis. Venit hora cuī iam nō in puer
 biis loquar vobis: s; palā de p̄fe meo annūcia
 bo vobis. In illo die in noē meo petetis: tñō
 dico vobis: q; ego rogabo p̄fem de vobis. Ip
 se em̄ p̄f amat vos: q; vos me amastis et credi
 distis q; a deo exiū: exiū a p̄f et veni in mun
 dum: iterū relinquo mundū et vado ad patres
 Dicunt ei discipuli eius. Ecce nūc palā loqris
 et p̄ouerbum nullū dicit. nūc scimus q; scis
 oia et nō op̄ est tibi ut quis te interroget. In
 hoc credimus: q; a deo existi. R̄ndit eis Iesu
 Ododo creditis || Ecce venit hora ut iam venit
 vt dispgamini vniuersiq; in p̄pria et me solū re
 mar. xxiiij. c
 linq̄tis: et nō sum solus: q; pater meū est. Hec
 locutus sum vobis ut in me pacem habeatis.
 In mundo pressuram habebitis sed cōfidite
 ego vici mundum.

C. L. S. Subleuat̄ oculis in celum dicit: pa
 ter venit hora clarifica filiū tuū. Iesu discipu
 los cōmendat patri. Pater iuste mundus te n̄
 cognouit.

L. XVII
Hec locut̄ est Iesu: et subleuat̄ oculis in celum dicit. Pater venit hora
 clarifica filiū tuū ut filius tuū clarifi
 cet te sicut dedisti ei p̄fē oīs car
 nis ut oē qd̄ dedisti ei det eis vitam eternam
 Hec est aut̄ vita eterna ut cognoscāt te solum
 dñi verū et quē mississi Iesum p̄pm. Ego te clar

Johannes

ficas sup terram: op̄ consummatus qd̄ dedisti
mibi vt facia. Et nūc clarifica me tu p̄ ap̄ te
metip̄m claritate quā habui p̄fusq̄ mūdo fieret
ap̄ te. O manifestauī nomē tuū hōib⁹ q̄s
dedisti mibi de mūdo. Lui erāt: t̄ mibi eos de-
disti: t̄ s̄monē meū fuauerūt. nūc cognouerūt
q̄ oia q̄ dedisti mibi abs te sunt. Quia p̄ba q̄
de disti mibi: dedi eis. t̄ ip̄ acceperūt t̄ cognouerunt
pe q̄ a te exiui t̄ crediderunt q̄ tu me
misisti. ego p̄ eis rogo. Nō p̄ mundo rogo. sed
pro bis quos dedisti mibi q̄ tu sunt: t̄ mea oia
tua sunt: t̄ tua mea sunt t̄ clarificat⁹ sum ī eis
t̄ iam nō sum in mūdo: t̄ bi in mūdo sunt. t̄ ego
ad te venio. Pater sancte sua eos in noīe tuo
quos dedisti mibi vt sint vñū sicut t̄ nos. Cum
essem cū eis ego fuaabā eos in noīe tuo. Quos
ddisti mibi ego custodiuī: t̄ nemo ex eis perire
nisi filius p̄ditionis vt scriptura impleat. Nūc
aut̄ ad te venio: t̄ hec loquo: in mūdo vt babe-
ant gaudium meū impletū in semetip̄sis. Ego
dedi eis s̄monē tuum: t̄ mūdus eos odio hūit
q̄ nō sunt de mūdo sicut t̄ ego nō sum de mū-
do. nō rogo vt tollas eos de mūdo sed vt fuēs
eos a malo. De mūdo nō sunt sicut t̄ ego non
sum de mūdo. Sanctifica eos ī veritate. Ser-
mo tuus veritas est. Sicut tu me misisti ī mū-
dum: ita t̄ ego misi eos in mundū t̄ p̄ eis ego
sanctifico meip̄m: vt sint t̄ ip̄ sanctificati ī ve-
ritate. nō p̄ eis aut̄ rogo t̄m̄: sed et p̄ eis q̄ cre-
dituri sunt p̄verbū eoz in me vt oīs vñū sint
sicut tu p̄ in me t̄ ego in te: vt ip̄ in nob̄ vñū
sint: vt credat mundus q̄ tu me misisti. Et ego
claritatem quā tu dedisti mibi dedi eis vt sint
vñū sicut t̄ nos vñū sumus. ego in eis t̄ tu in
me vt sint p̄summati in vñū: t̄ cognoscat mū-
dus q̄ tu me misisti: t̄ dileristi eos sicut et me
dilexisti. Pater quos dedisti mibi volo vt ybi
ego sum t̄ illi sint meū: vt videāt claritatē me
am quā dedisti mibi: q̄ dileristi me ante cōsti-
tutionem mūdū. Pater iuste mundus te nō co-
gnouit. ego aut̄ te cognoui: t̄ bi cognouerunt
q̄ tu me misisti: t̄ notū feci es nomen tuum et
notum faciā: vt dilectio qua dileristi me in ip̄-
sis sit: t̄ ego in ip̄sis.

L. Egressus Iesus cū discipulis suis trās
torrentē cedron querētibus iuda cū coborte se
sum rūdit: ego su m̄: abierunt retrosum t̄ ceci-
derunt in terrā. Captio xp̄t: negatio petri abiū
dicatio xp̄t t̄ responso eiusdem. **L. XVIII**

D Ec cum dixiss̄ Iesus egressus est cū
discipul⁹ suis trans torrentē cedron
ybi erat horbus in quē introiuit ip̄e t̄
discipuli ei⁹. Sciebat autē t̄ iudas q̄
tradebat cum locū: q̄ frequētet Iesus puen-
rat illuc cū discipulis suis. Iudas ergo cū ac-
cepisset cobortē t̄ a p̄tificib⁹ t̄ p̄bariseis mini-
stros. venit illuc cū laternis t̄ facib⁹ t̄ armis.
Iesus itaq̄ scies oia q̄ ventura erant sup eū
pcessit t̄ dixit eis. Quē q̄ritis? Rūderūt ei. Je-
sum nazarenū. Dicit eis Iesus. Ego suz. Sta-

bat aut̄ t̄ iudas qui tradebat eum cum ip̄sis.
Ut ergo dixit eis ego sum: abierūt retrosum t̄
ceciderunt in terrā. Iterū ergo interrogauit eos. Quē q̄ritis? Illi aut̄ dixerunt. Iesum
nazarenū. Rūdit Iesus. Dicit eis quia ego
suz. Si ergo me q̄ritis finite hos abire. Ut im-
pleretur s̄mo quē dixit: q̄s dedisti mibi n̄
p̄didi ex eis quēq̄. Symon ergo petrus b̄is
gladium edurit eū: t̄ p̄cussit pontificis seruū. **Odat. xxiij.**
et abscidit auriculā ei⁹ dertrā. Erat aut̄ nomē **Lu. xiiij.**
seruo malibus. Dicit ergo Iesus petro. Odite
gladium tuū in vaginā. Salicē quē dedit mibi
p̄ nō vis vt bibā illū. **Obors** aut̄ t̄ tribunus
et ministri iudeor̄ cōp̄benderunt Iesum t̄ liga-
uerūt eū t̄ adduxerūt eū ad annā primū. Erat
enī sacer Laypbe q̄ erat p̄tifer āni illi⁹. Erat
autez cayphas q̄ consilium dederat iudeis q̄a
expedit vñū boiem mori p̄ pplo. Seq̄batur **S. tif.**
autem Iesum symon petr⁹: t̄ ali⁹ discipul⁹. Di-
scipulus aut̄ ille erat nor̄ pontifici. t̄ introiuit **Odat. xiiij.**
cum Iesu in atriu p̄tificis. Petrus aut̄ stabat **Lu. xiiij.**
ad ostium foris. Eruit ergo discipulus alius
q̄ erat notus pontifici: t̄ ditit ostiarie: t̄ intro-
durit petrū. Dicit ergo petro ancilla ostiarie.
Nunqđ t̄ tu ex discipulis es bois istius. Dicit **Odat. xiiij.**
ille. Non sum. Stabat aut̄ fui t̄ mistri ad pr̄us
nas: q̄ frigus erat. t̄ calefaciebant se. Erat aut̄ **Lu. xiiij.**
cum eis t̄ petrus stans t̄ calefaciens se. Ponti-
fer ergo interrogauit Iesum de discipulis suis
et de doctrina eius. Rūdit ei Iesus. Ego palaz
locutus sum mūdo. Ego semp docui in synago-
ga t̄ in templo quo oīs iudei cōueniunt: t̄ in **Odat. xiiij.**
occulto locutus suz n̄ibil. Quid me interrogas **Lu. xiiij.**
Interroga eos q̄ audierunt qd̄ locutus sim ip̄-
sis: ecce bi sciunt q̄ direrim ego. **I** Hec aut̄ cum **Odat. xiiij.**
dirisset. vñus assistens ministror̄ dedit alapā **Odat. xiiij.**
Iesu dicens. Sic rñdes potifici. Rūdit ei ibs. **Lu. xiiij.**
Si male locutus sum. testimonium p̄bibe de
malo: si autem bene: qd̄ me cedis. **E**t misit eū **Odat. xiiij.**
annas ligatum ad caypham pontificem. Erat **Odat. xiiij.**
autem symon petr⁹ stans t̄ calefaciens se. Di-
xerunt ergo ei. Nunqđ et tu ex discipulis eius
es? Negauit ille t̄ dixit. Non sum. Dicit ei vñ⁹
et seruis pontificis cognatus eius cui⁹ abscis-
dit petrus auriculam. Nōne ego te vidi in bor-
to cum illo. Iterum ergo negauit petrus t̄ sta-
tim gallus cantauit. Adducunt ergo Iesum a
caypha in pretorium. Erat autem mane et ipsi
non introierunt in p̄torium vt nō contaminas-
rentur: sed vt manducarent pasca. Eruit ergo
pylatus ad eos foras t̄ dixit. Quā accusatio-
nem affertis aduersus hominēm hunc? Res-
ponderunt et dixerunt ei. Si non esset hic ma-
lefactor: non tr̄ibi tradidissemus eū. Dicit er-
go eis pylatus. Accipite eum vos: t̄ fm̄ leges
vñam iudicare eū. Dixerunt ergo ei iudei. No-
bis nō lic̄ interficere quēq̄. Ut sermo Iesu im-
pleretur quē dixit significans qua morte esset
moriturus. Intropiuit ergo iterum in p̄torium
pylat⁹ t̄ vocauit Iesum t̄ dixit ei. Tu es rex iudeor̄.
Rūdit Iesus. A temetip̄o hoc dīc an alij **Lu. xiiij.**

dsterūt tibi de me. Rūdit pylatus. Nūqđ ego iudeus sum. Bens tua t pōtifices tui tradiderūt te mibi. Quid fecisti. Rūdit jesus. Regnū meū nō est de hoc mūdo. Si er hoc mūdo ess regnū meum: ministri mei vtqđ decertarēt vt nō traderer iudeis. Nūc autē regnū meū nō est binc. Dicit itaqđ ei pylat. Ergo rex es tu? Respondit jesus. Tu dicas qđ rex sum ego. Ego in hoc natūrum: t ad hoc veni in mūdum vt testi moniū pbibeā veritati. Ois qui est ex veritate audit vocē meā. Dicit ei pylat. Quid est veritas. Et cū hoc dixisset iterū erūt ad iudeos et dicit eis. Ego nullaz inuenio in eo causam. Est autē cōsuetudo vobis vt vnuz dimitta vobis in pasca. Vultis ergo dimitta vobis regez iudeorum? Clamauerūt rursum om̄s dicentes. Non bunc sed barrabam: erat autē barrabas latro.

CL. S. pylatus jesus flagellauit: derissio: crucifijo inter duos latrones: pōmēdatio mīris discipulo: t potatio acetii: et mors et sepultura.

Clinc ergo apprebendit pylat. **XIX** jesus et flagellauit. et milites plectentes coronā de spīnis imposuerunt capiti ei. t veste purpurea circūdederūt eum: et veniebant ad euz et dicebant. Huc rex iudeorū. t dabant ei alapas. Exiuit iterū pylatus foras t dicit eis. Ecce adduco vobis euz foras vt cognoscatis qđ nullā inuenio in eo causam. Exiuit ergo jesus portans spineā coronā et purpureū vestimentū. t dicit eis. Ecce homo. Lū ergo vidissent eū pontifices t ministri clamabant dicētes. Crucifige crucifige euz. Dicit eis pylatus. Accipite eū vos t crucifigite. ego em̄ nō inuenio in eo causaz. Rūderūt ei iudei. nos legem habem⁹ t fm̄ legem debet mori. qđ filiū dei se fecit. Lū ḡ audisset pylatus būc sermonē magis timuit. t ingressus est p̄toriū iterum: t dicit ad jesum. Unde es tu? Jesus autē rūsu⁹ nō dedit ei. Dicit ergo ei pylatus. Quid nō loqueris: nescis qđ p̄tātem babeo crucifigere te t p̄tātem babeo dimittere te? Rūdit jesus. Non haberem p̄tātem aduersum me vllā nisi tibi datuz esset de sup. Propterea qđ me tradidit tibi maius peccatum habet. Et etinde querebat pylatus dimittere eū. Judei autē clamabāt dicentes. Si bunc dimittis nō es amic⁹ cesaris. Om̄is em̄ qui se regem facit p̄tradic̄t cesari. Pylatus autē cū audisset hos sermones: adduxit foras jesus: et sedit p̄ tribunalis in loco qui dicis licostratos. hebraice autē gabatha. Erat autē parascene pasce hora quasi setta. t dicit iudeis. Ecce rex vester! Illi autē clamabāt. Tolle tolle: crucifige eū. Dicit eis pylatus. Regē vestrū crucifigam? Rūderūt pontifices. Nō habemus regē nisi cesarē. Linc ergo tradidit eis illū vt crucifigere! Suscepserūt autē jesum et edurerūt eū. Et baſilas sibi crucē erūt in euz qđ dicis caluarie locum: hebraice autē golgotha. Ubi crucifixerūt eū: t cū illo alios duos binc t binc; mediu⁹ autē jesum! Scriptit autē t titulum

pylatus et posuit super crucē erat autē scriptus Jesus nazarenus rex iudeorū. Hūc ergo simo: tulum multi iudeorū legerūt: qđ p̄pe ciuitatem erat locus ubi crucifixus est jesus. et erat scriptum hebraice: grece: et latine. Dicebant ergo pilato pontifices iudeorū. Noli scribere rex iudeorū. sed qđ ip̄e dicit: rex sum iudeorū. Rūdit pylatus. Qđ scripti scripti! Milites ergo cū cruci fixissent eum acceperūt vestimentū eius. t fecerunt quattuor partes vnicuiqđ militi partez t tunicam. Erat autē tunica incōsūtilis desup cōterta p̄ totuz. Dicerunt ergo ad inuicē. Non scindamus eā. sed sortiamur de illa cui⁹ sit. Ut scriptura impleretur dicens. Partiti sunt vestimenta mea sibi: t in vestem meā miserunt sortem. t milites quidem hec fecerunt. Stabant autē fitta crucej iusu mater eius soror matris eius maria cleopatra t maria magdalene. Cum vidisset ergo jesus matrē et discipulū stantem quē diligebat. dicit matrī sue: mulier ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo. Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eaz discipulus in suam. Postea sciens jesus quia oia cōsummata sunt vt p̄summaretur scriptura dicit. Sitio. Nas autē erat positum aceto plenū. Illi ergo spongiam plenā aceto isopo cōcipionentes obtulerūt ore eius. Cum ergo accepisset jesus acetum dicit. Consummatum est! t inclinato capite tradidit spm̄. Judei ergo qm̄ parascene erat vt non remanerent in cruce corpora sabbato. Erat em̄ magnus dies ille sabbati: rogauerūt pylatum vt frangerētur eoz crura t tollerent. Venerūt ergo milites et primi quidē fregerunt crura t alterius qđ crucifixus est cum eo. Ad jesus autē cum venissent vt viderent eum tam mortuum non fregerunt eius crura: sed vnu⁹ militū lancea latus eius aperuit: et continuo erūt sanguis t aqua. Et qui vident testimoniu⁹ perhibuit et verum est testimoniu⁹ eius. Et ille scit: qđ p̄a dicit et vos credatis! Facta sunt em̄ bec vt scriptura impleretur. Os nō cōminuetis ex eo. Et iterum alia scriptura dicit. Videbunt in quem transfigerunt. Post bec autē rogauit pylatum ioseph ab arimathia eo qđ esset discipulus iusu: occultus autem ppter metum iudeorū vt tolleret corpus iusu. Et permisit pylat. Venit ergo et tulit corpus iusu. Venit autē t nō demus qui venerat ad jesus nocte p̄imum fērens mītturaz myrra t aloes quasi libras cētum. Acceperunt autē corpus iusu t ligauerūt cum līnbēis cu⁹ aromatibus: sicut mos est in deis sepelire. Erat autē in loco ubi crucifixus est hortus: t in horto monumentum nouum in quo nondum quisqđ positus erat. Ibi ergo ppter parascene iudeorum: quis iuxta erat monumentum posuerunt jesum.

CL. S. Resurrectio: t qualiter apparuit maria magdalene apparens discipulis dedit eis pacem spm̄ sanctum: post dies octo clausis ianuis, apparuit discipulis et thome. La. XX

Lit. trūj. e
Qđ. trvij. e
Qđ. trvij. e
Qđ. trvij. e

mat. trvij. d
Qđ. trvij. d
Lu. trvij. e

E
Ps. xti.

Qđ. trvij. f
Qđ. trvij. c
Lu. trvij. e
Qđ. trvij. f
Qđ. trvij. d
Lu. trvij. f

B
Ero. xij. g.
Nume. ix. b
Zach. xij. c
Qđ. trvij. g
Qđ. trvij. d
Lu. trvij. g

S. lij. a t. viij
Qđ. trvij. g
Qđ. trvij. d
Lu. trvij. g

Johannes

A **T**illa autē sabbati maria magdalene
mat. xxvii. g
venit mane cu^z adhuc tenebre essent
Odar. xv. a
ad monumentū: t̄ vidit lapidē subla-
tum a monumēto. Ecurrit ergo t̄ ve-
Lu. xxiiij. a
nit ad simonē petrū t̄ ad aliū discipuluz quē a^z
mabat iesus t̄ dixit illis. Tulerāt dñm de mo-
numento: et nescimus vbi posuerunt eū. Er̄it
ergo petrus t̄ ille aliū discipulus et venerāt ad
monumentū. Eurrebat aut̄ duo simul: t̄ ille a^z
lius discipulus p̄cucurrit citi^z petro: et venit p̄
pnus ad monumentū. Et cū se inclinasset vidit
posita lntbeamia nō tñ introiuit. Venit ergo
simon petrus sequens eū t̄ introiuit in monu-
mentū. Et vidit lntbeamia posita t̄ sudariuz
qđ fuerat sup caput ei^z nō cū lntbeamibus
positum: sed separatim inuolutū in vnu locum
Lūc ergo it̄roiuit t̄ ille discipulus qui venerat
pnus ad monumentū t̄ vidit t̄ credidit. Non
dum em̄ sciebat scripturā q: oportuit eū a mor-
tuis resurgere. Abierāt ergo it̄ex discipuli ad
semetipsos. Maria aut̄ stabat ad monumētu
foris plorans. Dum ergo fleret inclinauit se et
psperit in monumētu. Et vidit duos angelos
in albis sedētes vnu ad caput t̄ vnu ad pedes
vbi positum erat corp̄ iesi. Dicunt ei illi. Oui-
ller quid ploras? Dicit ei. Quia tulerāt dñm
meū t̄ nescio vbi posuerunt eum. Hec cū dixis-
set conuersa est retrorsum: et vidit iesu^z stantē
t̄ nō sciebat quia iesus est. Dicit ei iesus. Oui-
ller quid ploras. Quę queris. Illa existimās
quia hortulan^z esset dixit ei. Dñe si tu sustulisti
eū dixito mībi vbi posuisti eum: t̄ ego eum tol-
lam. Dicit ei iesus. Maria. Conuersa illa dicit
ei. Rabboni. qđ dicit magister. Dicit ei iesus.
Noli me tangere. Nōdūz em̄ ascendi ad patrē
meū. Vade aut̄ ad fratres meos: et dic eis.
Ascendo ad patrem meū t̄ ad patrē vestrum.
deū meū t̄ deū vestru. Venit maria magdale-
ne annūcians discipulis q: vidi dñm t̄ bec di-
xit mībi. Lū ergo sero esset die illo vna sabbatū
Lu. xxiiij. f
t̄ fores essent clause vbi erāt discipuli con-
gregati ppter metum iudeoz venit iesus t̄ ste-
tit in medio t̄ dixit eis. Parvobis. Et cū bec di-
xisset ostendit eis man^z et latus. Vnū sunt ḡ
discipuli viso dño. Dixit ergo eis iterū. Par vo-
bis. Sicut misit me p̄t et ego mittō vos. Hec
cū dixisset insufflavit t̄ dixit eis. Accipite spm̄
sanctū. Quoꝝ remiseritis peccata remittūtur
eis. et quoꝝ retinueritis retēta sunt. Thomas
aut̄ vnu ex duodecim q: dicit didim^z nō erat cū
eis qn̄ venit iesus. Dixerāt ergo ei aliū discipuli
Uidim^z dñm. Ille aut̄ dicit ei. Nisi videro in
manib^z et futurā clauoz: t̄ mittā digitū meū i
locū clauoz. et mittā manū meā in lat^z et non
credā. Et post dies octo iterū erāt discipuli ei^z
int^z t̄ thomas cū eis. Venit iesus tamūis clau-
f. codez. e
sis: et stetit in medio: et dixit eis. Par vobis.
B
Deinde dicit thome. Inser digitū tuū buc t̄ vi-
de man^z meas t̄ asser manū tuā t̄ mitte in la-
tus meū: t̄ noli ec̄ incredul^z sed fidelis. Rñdit
thomas t̄ dixit; dñs me^z rōs me^z. Dic ei iesus

Quia vidiisti me thomas credidisti: beati q: nō
viderunt t̄ crediderunt. Multa quidem talia
signa fecit iesus in ſpectu diſcipulorū ſuorum:
que nō ſunt ſcripta in libro hoc. Hec aut̄ ſcri-
pta ſunt ut credatis quia iesus eſt filius dei: et
ut credentes vitam babeatis in noīe ei^z.
L. G. Postea iterū manifestauit ſe ad mare
tyberiadis t̄c. de piftatione petri dicit petro
tertio pasce oues meas. **Ea. XXI**
P Ostea manifestauit ſe iterū iesus ad
mare tyberiadis. Manifestauit aut̄
ſic. Erant ſimul ſimō petr^z et thom. 13
q: dicit didimus t̄ iacobael q: erat a
chana galilee: t̄ filiū zebedei: t̄ aliū et diſcipu-
lis ei^z duo. Dicit eis ſimō petr^z. Vado piftari.
dicūt ei. Uenim^z t̄ nos tecū. Et exierāt t̄ ascē-
derunt in nauim: t̄ illa nocte nibil prandiderāt
Uane aut̄ iam facto ſtetit iesus in littore: nō
tñ cognouerūt diſcipuli q: iesus eſt. Dicit ergo
eis iesus. Pueri. nunquid pulmentariū bētiſ?
Rñderūt ei. Nō. Dicit eis. Mittite in detterā
nauigij rethe: t̄ inuenierāt. Diferūt ḡ: et iā nō
valebāt illud trabere p̄ multitudine piftiū. Di-
cit ergo diſcipul^z ille quē diligebat iesus petro
dñs eſt. ſimō petr^z cū audisset q: dñs eſt: tu
nica ſuccinīt ſe. Erat em̄ nudus t̄ misit ſe in
mare. Alij aut̄ diſcipuli nauigio veneſt. Nō ei
erant longe a terra. ſz q̄ ſi cubit^z ducētis trabē-
tes rethe piftiū. Ut ergo detterēt in trā v̄
derūt prunas poſitas t̄ piftē ſuppoſitū: t̄ panē
Dicit eis ihs. Afferte de piftib^z q̄ ſe p̄didiſtis
nūc. Ascendit ſimō petr^z t̄ tractit rethe in terrā
plenū magnis piftib^z centū qn̄q̄inta tribus.
Et cū tāti eſſent nō eſt ſciſſu^z rete. Dicit eis i-
esus. Uenite p̄dete. Et nemo audebat diſcum-
tum interrogare eū tu q̄ ſe ſcidentes q: dñs
eſt. Et venit iesus t̄ accepit panē t̄ dabat eis t̄
piftē ſimō. Hoc iam tertio manifestat^z eſt ie-
ſus diſcipulis ſuis cū ſurrexifſet a mortuis. Lū
ergo p̄didiſſent dixit ſimoni petro iesus. Si
mon iobis diligis me plus bis? Dicit ei. Etiaz
dñe tu ſcis q: amo te. Dicit ei. Pasce agnos me-
os. Dicit ei iterū. ſimō iobis diligis me? Ait
illi. Etiā dñe tu ſcis q: amo te. Dicit ei iterum.
Pasce agnos mes. Dicit ei tertio. ſimō iobis
amas me? Contristat^z eſt petr^z: q: dixit ei ter-
tio amas me: t̄ dixit ei. Dñe tu omia noſti? tu
ſcis quia amo te. Dicit ei. Pasce oues meas. A
men amen dico tibi cū eſſes iunior cingebas
te et ambulabas vbi volebas. Lū aut̄ ſenuerāt
ertēdes man^z tuas t̄ ali^z te cinget: t̄ ducet te q:
tu nō viſ. Hoc āt dixit ſignificās q: morte clari-
ficatur^z eēt deū. Et cū h̄ dixiſſet dixit ei. Beq̄
re me. Lōuerſ^z petr^z vidiſſet illū diſcipulū quē dili-
gebat iesus ſeqnēt^z q: t̄ recubuit i cene ſup pes
ſ. xiiij. c
ct^z ei^z. t̄ dixit. Dñe q̄ ſe q: tradet te: Iūcū ḡ cū
vidiſſet petr^z dicit iesus. Dñe: b aut̄ qd. Dicit ei
iſus. Sic eū volo manere donec veniā. Quid
ad te. Tu me ſeqre. Er̄it ḡ ſimo iſte int̄ frēs: q:
diſcipul^z ille nō morit. Et nō dixit ei ihs: nō mo-
rit. ſz ſic eū volo manere donec veniā: quid ad

te: hic est discipulus ille q̄ testimonius p̄buer de his: et scriptit hec. Et scim⁹ q̄ verū eī testi moniū eius. Sunt autē t̄ alia multa q̄ fecit Ihs⁹ q̄ si scriban⁹ per singula nec ip̄z arbitrio: mūdā cap̄ posse eos q̄ scribendi sunt libros.

Explicit euāgeliū fīm lobānē. Incipit p̄fatio sancti b̄teronymi in om̄is ep̄las sancti Pauli.

Domi⁹ querit: quare post euāgelia q̄ supplémentū legis sunt et in quib⁹ no bis et ep̄pla t̄ p̄cepta vñuendi plenissime digesta sunt voluerit apostol⁹ bas ep̄stolas ad singulas ecclesias destinare. Hac aut̄ causa factū videt. vt sc̄z iustitia nascētis ecclie nouis causis et iustentib⁹ p̄ueniret. et vt p̄sen tia atq̄ orientia resecaret vitia. et post futuras excluderet questiones exēplo p̄p̄betarū q̄ post editā legē moysi in qua oīa dei mandata legē ban⁹: n̄ibilom̄inus tñ doctrina sua redimūta sp̄p̄lī cōp̄ressere pctā. t̄ propt̄ exēplū vñuendi lib̄ros ad nostram etiā memoriam transmisserunt. Deinde querit. Eur nō amplius q̄ decē ep̄las ad ecclesias scripserit. Decē sunt em̄ cuī ea que dicit ad hebreos. Nam reliquæ q̄ttuor ad discipulos specialit̄ sunt porrecte. Ut offideret nouā nō discrepare a veteri testamēto et se cōtra legēm nō facere moysi ad nūerū p̄mōr decalosgi mandatorū suas ep̄stolas destinavit et quot ille p̄ceptis a p̄baraone instituit liberatos. totidem hic ep̄stolis a diaboli et idolatrie seruitute edocet acq̄sitos. Nam et duas tabulas lapis deas duorū testamentoꝝ figuram babuisse viri eruditissimi tradiderūt. Ep̄lam sane q̄ ad hebreos scribit q̄sdam pauli nō eē contendūt eo q̄ nō sit eius noīe titulata: t̄ ppter sermonis stili q̄ distatia: sed aut barnabe iuxta tertullianum aut luce iuxta quosdā. vel certe clemētis discipuli apostolorū et ep̄i romane ecclie post ap̄los ordinati. Quib⁹ r̄fidendū ē: si ppterera pauli nō erit: q̄ eius nō habet nomē: ergo nec alicui⁹ erit q̄ nullius nomine titulatur. Qd̄ si incōueniens absurdūq; est: ipsius magis esse credenda est q̄ tūto doctrine sue fulget eloquio. H̄z qm̄ apud hebreos ecclesias q̄si destrutor legis falsa suspitione habebat: voluit tacito noīe de figuris legis. et veritate t̄p̄ reddere r̄dem. ne odiū noīis in fronte s̄titulati vñitatē excluderet lectionis Non est sane mirum si eloquētor videatur in p̄p̄io id est hebreo q̄ in pegrino. i. in greco quo cetero ep̄le sunt scripte sermone. Qd̄ ouer etiā quosdā quare romanorū ep̄la in p̄mo sit posita cuīam nō p̄mo scriptā ratio manifestet. Naz bāc se p̄ficiscētem b̄serosolymā scripsisse testatur cuī corintios t̄ alios iā aī vt ministeriū qd̄ secū portaturus erat colligerēt. litteris adborat⁹ sit. Unde et intelligi quidaꝝ volunt ita omnes ep̄stolas ordinatas: vt p̄ia poneref q̄uis posterior fuerit destinata vt per singulas ep̄las gradib⁹ ad p̄sectora veniretur. Romanorū nam p̄pleriq; tam rudes erant: vt nō intelligerent de se gratia et nō suis meritis esse salvatos. et ob hoc duo inter se populi confictarēt. Idcir-

co illos indigere afferit corrigit: vñtia gentilitas priora cōmemorans. Corintiūs aut̄ iam dicit scientie grām esse p̄cessam: et nō tam om̄is increpat q̄ cur peccātes nō increpauerūt: rep̄bendit: sicut ait. Audif intervōs fornicatio. Et i. Cor. v. a sterum. Lōgregatis vobis cā meo spiritu: tra dere hīmōi satiane. In sc̄dā vñt laudātur et vt maḡ ac maḡ pficiat cōmonētū. Galatbe vñt sam nullū crīmīnis arguunt. nisi hoc tñ q̄ calidissimis pseudo aplis crediderūt. Ephesiū sa ne nulla rep̄benſione: multa laude sūt digni q̄ fidem aplicam fūauerūt. Philippēses etiā multo magis collaudan⁹ q̄ nec audire qdē fallos apl̄os voluerūt. Thessaloniceſes n̄ibilom̄inus in duab⁹ ep̄lis oī laude psequit̄ eo q̄ nō solum fidē incōcussam fūauerūt veritatis: sed etiā in p̄secutione ciuitū fuerint p̄stantes in uenti. Colossenses aut̄ tales erant vt cum ab apl̄o vñt corporiter nō fixissent bac laude digni haberent̄. Et si corpe inq̄t absens sum. sed sp̄ū vobiscū sum' gaudēs t̄ vñtēs ordinē vñt̄. De breis vñt qd̄ dīscendū est quoꝝ thessaloniceſes qui plurimū laudati sunt imitatores facti eē dīcunt. Sicut ip̄e ait. Et vos fratres imitatores facti estis ecclesiarū dei q̄ sunt in iudea. Eadē em̄ passi estis t̄ vos a cōtribulib⁹ vñtis: q̄ et illi a iudeis. Apud ip̄os q̄s hebreos eadem cōme morat dicens. Nam et vñtis cōp̄assi estis t̄ rā Hebrei. t̄. s p̄inam bonorū vñstroꝝ cuī gaudio suscepisti. cognoscentes vos babere meliorem t̄ manentes substantiam.

Insp̄it prologus specialis in ep̄stolam ad Ro.

Romanī sunt q̄ et iudeis t̄ gentib⁹ crediderūt. Hi sup̄ba p̄tentione vñt lebant se alterutrū supponere. Nā iudei dicebāt. Nos sum⁹ pp̄lus dei quos ab initio dīlerit t̄ fūst: nos circuncisi ex genere abraā sc̄ā descēdūt ex stirpe t̄ not⁹ re tro ap̄d iudeam tñ de⁹. Nos de egypto signis dei t̄ virtutib⁹ liberati. mare sicco p̄trāsiūm⁹ pede: cuī inimicos n̄os grauissimi fluerūt uerent. Nob̄ pluist māna dñs in deserto et q̄si filiis suis celeste pabulū misstrauit. Nos die noctuq; in colūna nubis signis p̄cessit vt nob̄ in sinuio iter offideret. Atq; vt cetera ei⁹ circa nos in mensa beneficia raceam⁹. nos soli digni fūimus dei legē accipe: t̄ vocē dei loquētis audi re eiusq; cognoscere volūtate. In q̄ lege oob p̄missus est x̄ps: ad quos etiā ip̄e se venisse te status est dices. nōveni nisi ad ones q̄ p̄ferant dom⁹ isti: cuī vos canes potius q̄ boies appellauerit. Equum ne ergo est vt idola hōdie deserentes q̄bus ab initio desuistis nobis cōpare minſ. t̄ nō potius in p̄selitorū locū egis autoritatē t̄ p̄suetudine depūtemini. Et hoc ip̄m nō sinebriamini nisi q̄ larga semp̄ dei clemētia uuit vos ad n̄am imitationē admittere. Sensates etiā ecōtrario rūdebant. Quāto em̄ maiora erga vos dei bñficia narraueritis: tanto maioria vos crīmīnis reos esse monstrabitio.

Ad Romanos

Erod. p. 155. g. Semper enim his oibus extitistis ingratis! Nam ipsis pedibus quibus aridum mare transistis ludebatis ante idola quae fecistis, et ipso ore quo paulo ante ob necem aduersariorum domino cattauerat si mulatra vobis fieri poposcistis: illis oculis quibus venerando deum in nube vel igne conspicere solebatis: simulacra intuebamini. **Q**uanaque vobis fastidio fuit: et semper in debito hunc dominum murmura stis ad egyptum unde vos manu valida eiecerat redire cupientes. **Q**uid plura! Ita prae vestri crebria punctione dominum irritauerunt ut omnes in beremo morerentur: nec plus ex senioribus eorum quam duo homines terram reprobationis intraretur. Sed quod antiqui replicamus: cum etiam si illa mente fecissetis de hoc solo nemo vos dignos ventus iudicaret quod dominum Christum prophetarum semper vobis vocibus respromissum non solum suscipe nolueritis. sed etiam morte pessima pemistis? Que ut nos cognovimus statim credidimus cum nobis de eo antea si fuerit predicatum. **V**nde probat: quod idolis futuimus non obstinatio metis: sed ignorantie deputandum. Qui enim cognitum illico sequimur: olim vestigia sequremur si antea cognouissimus. Sic autem vos de generis nobilitate factatis quoniam non morum imitatione magis quam carnalis nativitas filios vos faciat esse sanctorum. Denique esau et Iacobus cum de stirpe sint abrae minime tam in filiis reputatur. His taliter altercatibus, aplius se medium inponens ita partium dirimir questiones. ut neutrum eorum sua iusticia salutem meruisse confirmet: abos vero prophetas et scientes et grauiter deliquesce. **J**udeos quodammodo puerificationem legis deum in bonorum auerint: gentes vero quod cum cognitum de creatura creatorum: ut deum debuerint venerari. gloriari enim in manu facta mutauerit simulacra. Viroscum etiam filii veniam persecutos ecclesias esse verissima ratione demonstrat: pseritum cum in eadem lege predictum sit et iudeos et gentes ad Christi fidem vocandos esse ostendat. Quoniam obrem vicissim eos humilias ad pacem et concordiam cobortatur.

CExplicit prologus. Incipit argumentum

Romanii sunt pars italie. Hi pueri sunt a multis apostolis, et sub nomine domini nostri Iesu Christi in legem et prophetas erant inducti. Iacobus revocat apostolus ad veram et euangelicam fidem scribens eis a corambo.

CExplicit argumentum. Incipit epistola ad Pauli apostoli ad Romanos.

CEt. S. Ostendit apostolus charitatem se habere: ad Romanos ac deinde via eius eorum redarguit: quod sequuntur desideria sua.

Aulus seruus

Iesu Christi vocatus apostolus segregatus in euangelium dei quod ait: promiserat per prophetas suos in scripturis sanctis de filio suo quem fecerat ei ex semine domini carnem quem predestinatus est filius

dei in virtute spiritus sanctificatus et resurrectione mortuorum Iesu Christi domini nostri per quem accepimus gratiam et apostolatum ad obediendum fidei in omnibus gentibus per nomine eius in quibus estis et vos vocati Iesu Christi: omnibus quae sunt in rome dilecti defecratis sancti. **G**raeci vobis et par a deo prece et domino nostro Iesu Christo. Primum quodem gratias ago deo meo per Iesum Christum per omnes vobis quae fides vestra annuntiatur in universo mundo. **T**estis enim mihi est deus cui seruio in spiritu meo in euangelio filii eius. quod sine intermissione memoria vestris facio semper in orationibus meis. obsecrans si quod modo tandem aliquis prosperiter iter habeat in voluntate dei veniendi ad vos. Desidero enim videre vos ut aliquid impietiarum vobis gratiae spiritualis ad confirmados vos. id est similes consolari in vobis per eam quoniam inuisum est fiduciam vestram atque meam. Nolo autem vos ignorare fratres: quod sepe proposui venire ad vos: et probabitur suus usus adhuc ut aliquem fructum habeat in vobis sicut et in ceteris gentibus. **B**revis ac barbarus. sapientibus et insipientibus debitor sum itaque quod in me promptum est et vobis quoniam rome estis euangelizare. non enim erubesco euangelium. **V**irtus enim dei est in salutem omni credentium: iudeo primum et greco. **I**ustitia enim dei in eo reuelata est fide in fidem: sicut scriptum est. **I**ustus autem ex fide vivit. **R**euelata est enim ira dei de celo super omnem impietatem et iniuriam hominum eorum quoniam veritate dei in iustitia descendit: quod notum est dei. manifestum est in ipsis. Deus enim in ipsis manifestauit. Invisibilis enim ipsius a creatura mundi per ea quae facta sunt intellecta conspicuntur: semper eternamque eius virtus et divinitas: ita ut sint inexcusabiles. **O**rum cum cognovissent deum non sicut deum glorificauerunt auf gratias egerunt sed evanuerunt in cogitationibus suis: et obscuratum est insipientis cor eorum. **D**icentes enim se sapientes esse stulti facti sunt. Et mutante rurunt gloriam incorruptibilis dei in similitudinem imaginis corruptibilis hominis: et volucrum et quodammodo pedum et serpentium. Propter quod tradidit illos deus in desideria cordis eorum in immundiciam: ut contumeliosi afficiant corpora sua in semet ipsiis. **Q**uia contumauerunt proximatam dei in misericordia et coluerunt et seruerunt creature porti quoniam creatorum quoniam est benedictus in secula amen. **P**ropterea tradidit illos deus in passiones ignominie. Nam semine eorum immutauerunt naturalem vestimentum in eum vestitum quoniam est contra naturam. Similiter autem et masculi relictio naturalis vestimentum semine: exarserunt in desideriis suis in inuisum. masculi in masculis tuplicitudinem opantes: et mercede quam oportuit erroris sui in semetipsis recipientes. Et sicut non probauerunt deum bene in noticia tradidit illos deus in reprehensum sensum ut faciat ea quae non conueniunt. repletos omnium iniquitate malitia. fornicatione. auaritia. nequitia. plenos inuidia. homicidiis. intentione. dolo. malignitate. susurros. detractores. deo odibiles contumeliosos. superbos. elatos. inuictores malorum parentibus non obedientes. insipientes. incompositos sine

affectione. absq; federe sine mia. Qui cū iusticiam dei cognouissent nō intellererunt: qm q; talia agunt digni sunt morte: nō solū qui ea faciunt s; etiam q; consentiunt facientib?.

C.L.G. Redarguit apl's vicia iudeorū: dicens eos in culpa gentilib? similes, t; quo ad aliqd peiores.

La.II

Rupter qd; inexcusabilis es o bō ois qui iudicas. In quo em̄ alterū iudi- dicas teipm cōdemnas. Eadē enim agis q; iudicas. Scimus em̄ qm iudicū dei est s; m veritatē in eos q; talia agunt. Eccl̄mas aut̄ hoc o bō q; iudicas eos qui talia agunt et facis ea. quia tu effugies iudicium dei. An diuinitas bonitatis eius t; patiētie t; longanimitatis cō temnis. Ignoras qm benignitas dei ad penitentiam te adducit. Scdm autē duriciam tuaz et impenitens cor thesaurizas tibi irā in die ire t; reuelationis iusti iudicij dei. q; reddit vni cuiq; s; in opera ei?. His quidē qui s; m patiētiā boni operis gloriā t; honore t; incorruptionem querentib; vitā eternā. His aut̄ q; sunt ex ostētione t; qui nō acquiescunt veritati credit aut̄ iniquitati: irā et indignatio. tribulatio et angu stia in oēm aiām boīs operantib; maluz: iudei primū et greci. Gloria autē t; honor et par om̄i operāti bonū iudeo p̄mū et grecō. nō est em̄ ac ceptio p̄sonarum apud deū. Quicunq; em̄ fine lege peccauerūt: fine lege peribūt. Et q̄cūq; in lege peccauerūt p̄ legē iudicabūtur nō em̄ au ditors legis iusti sunt apud deū: sed factores legis iustificabūtur. Lū em̄ gētes q; legē nō ha bent naturaliter ea q; legis sunt faciūt. et iusmo dī legē nō bñites ipsi fibi sunt lex: q; oñdūt op̄ legis scriptū in cordib? suis testimoniu reddē te illis p̄scientia ipsoꝝ t; inter se inuicē cogita tionū accusantiū aut etiā defendantib; in die cū iudicabit deus occulta boīm s; m euangeliuꝝ meū p̄ iesum xp̄m. Si aut̄ tu iudeo cognomina ris t; rehescis in lege. t; gloriaris i deo et nostri voluntatē eius t; pbas ut illo: a instruct' p̄ legē cōfidis teipm esse ducē cecorū: lumē eoz q; in te nebris sunt. eruditiorū insipientiū. magistrū in fantiū. bñitem formā sc̄ietie t; veritatis in lege. Qui ergo altū doces teipm nō doces. Qui pre dicas nō furandum furaris. Qui dicens nō mes chandūz mecharts. Qui abominaris idola: sa crilegiū facis. Qui in lege gloriaris p̄ p̄uarica tionē legis deū ibonorās. Nōmē em̄ dei p̄ vos blasphemaf inter gentes: sicut scriptū est. Cir cūcīcio quidē p̄dest si legē obserues: si aut̄ p̄ua ricator legis fis: circūcīcio tua p̄putiū facta est. Si igif p̄putiū iusticias legis custodiat. nōne p̄putiū illius in circūcīcionē reputabif. Et iu dicabit id qd; ex natura est p̄putiū legē oſuī mans te q; p̄ litterā et circūcīcionē p̄uaricator legis es. nō em̄ q; in manifesto iudeo est. neq; q; in manifesto in carne est circūcīcio. sed q; in ab scondito iudeus est. et circūcīcio cordis in spū nō littera: cuius lans nō er boīb? s; et deo est.

C.L.G. Ostendit in quo iudei erant gentib?

mēsores pbant tam gentiles q; iudeos idige re gratia christi.

Quid ergo amplius iudeo est: aut qyti litas circūcīcionis. Multum p̄ om̄e modū. Primū quidē: q; credita sunt il

lis eloquia dei. Quid em̄ si quidaꝝ il lor nō crediderunt: nūquid incredulitas illoꝝ fidē dei eracuauit? Absit! Est autē deus ver. ie. Illoꝝ aut̄ homo mēdat sicut scriptū est: vt susti ficeris in sermonib? tuis tvincas cū iudicaris. Si autē iniqtas nostra iusticiā dei cōmendat: quid dicem? Nunquid iniq;us est deus q; infert iram. Scdm boīem dico. Absit. Alioquin quō iudicabit de bunc mundū? Si em̄ veritas dei in meo mendacio abūdauit in glorias ipsius qd; adhuc t; ego tanq; peccator: iudicor. t; nō sicut blasphemamur t; sicut asunt qdaꝝ nos dicere: faciamus mala vt veniant bona. Quorum dñatio iusta est. Quid ergo? Preceillimus eos? Nequaꝝ. Lausati em̄ sum iudeos t; grecos om̄es sub pctō esse: sicut scriptū est. Quia nō est iustus quisq;: nō est intelligēs: nō est requiriens deum. Om̄es declinauerunt simul inutiles facti sunt nō est q; faciat bonū: non estys q; ad vnu. Sepulcrū patēs est guttur eoz: linguis suis dolose agebant: venenū aspiduz sub labiis eoz. Quorū os maledictione t; amaritus dñe plenū est veloces pedes eoz ad effundendum sanguinē. Contritio et infelicitas in vijs eoz. et viā pacis nō cognoverunt: nō est timor dei ante oculos eoz. Scimus aut̄: qm quecumq; let loquitur bis qui in lege sunt loq; tur. Ut om̄e os obstruat: t; subditus fiat om̄is mū dus deo: q; ex operib; legis nō iustificabitur om̄is caro corā illo. Per leges em̄ cognitio pecati. Nunc aut̄ fine lege iusticia dei manifestata est testificata a lege t; p̄phetis. Justicia aut̄em dei p̄ fidem tesi christi: in om̄is t; sup om̄es qui credūt in eū. Non em̄ est distinctio. Om̄es enim peccauerunt: et egent gloria dei. Justificati gratis p̄ gratiā ipsius p̄ redēptionē q; est i xp̄o iesu: quē p̄posuit de p̄pitatoře p̄ fidē i sagulū iphi ad ostētionē iusticie sue. ppter remis sionē p̄cedentiū delictorū i sustentatiōe dei ad ad'ostētionē iusticie ei in hoc tpe vt sit tpe iustus t; iustificans euz q; ex fide est ieu xp̄i. Absit ergo gloriatio tua: Exclusa est. Per quā legem Factor. Nō. Sed p̄ legē fidei. Arbitramur eis iustificari boīem p̄ fidē sine opib? legis. An iudeorū de tantū. Nonne t; gentiū? Immo t; gentium. Qm qdem vñ est de qui iustificat circūcīcionē ex fide. t; p̄putiū p̄ fidē. Legem ergo de struimus p̄ fidē. Absit. Sed legē statuimus.

C.L.G. Declarat apl's per exemplū abrae fidem require ad salutem: et legem veterem ad salutem non sufficere.

Quid ergo dicem iuenisse abraā p̄ em̄ nřm s; m carnē. Si eis abraā et opib? legē iustificat est: h; gloriā sed nō ap̄ deū. Quid em̄ dicit scripture? Credis abraā deo et reputatū est illi ad iusticiā. Ei

Jo.iiij.d. et
viii.c
P̄s.cry.
P̄s.i.

P̄s.xiiij.vij.l

E

D

A

Gen. xv.b
Jaco. ii.d

Ad Romanos

autem quis operaf merces nō imputat s̄z grāz
sed s̄m debitū. Et vero qui nō operaf credenti
autē in eum qui iustificat impiū: reputat fides
eius ad iusticiam scđm p̄positū gratie dei: sicut
et dāvid dicit beatitudinē bominis cui deus ac

P̄o. xxi. cepto fert iusticiam sine operib⁹. Beati quorū
remisse sunt iniqtates. et quorū tecta sunt pec-
cata. Beat⁹ vir cui nō imputauit dñs pctm. Bea-
titudi ergo hec i circūcisione tm̄ manet. qn eti-
am in preputio. Dicimus enī quia reputata ē fi-
des abrae ad iusticiam. Quomodo ergo reputata
est? In circūcisione an in p̄putio? Non in
circūcisione: sed in preputio. Et signū accepit
circūcisionis signaculum iusticie fidei que ē in
preputio vt sit pater omnium credentium per
preputium: vt reputetur et illis ad iusticiam. Et
sit pater circūcisionis non bis tantuz qui sunt
ex circūcisione: sed et bis qui sectant̄ vestigia
fidei que est in p̄putio patris nostri abrae. Nō
enim per legem p̄missio abrae aut semini eius
vt beres esset mūdi. sed per iusticiam fidei. Si
enim qui ex lege beredes sunt: exinanita est fi-
des. abolita est p̄missio. Lex enim iram ope-
ratur. Ubi enim non est lex nec prevaricatio. Id
et fide vt s̄m gratiam firma sit p̄missio omni
semini. Non ei qui ex lege est solum sed et ei q
ex fide est abrae qui pater est omnis nōstrū si-
cut scriptum est. Quia patrem multarum gen-
tium posuit te ante deū cui credidisti: qui vivifi-
cat in mortuos. et vocat en que non sunt: tanq; ea
que sunt. Qui contra spem in spem credidit vt
fieret pater multarū gentiuz: s̄m q̄ dictum est
ei. Sic erit semen tuum sicut stelle celi et are-
na maris. Et non infirmatus est in fide nec co-
siderauit corpus suum emortuum. cū iam fere
centum esset annorū. et emortuam vulnā fare.
In reprobatione etiam dei non besitanit diffi-
culty: id confortatus est fide. dās gloriā deo
plenissime sciens: quia quecunq; p̄misit deus
potens est et facere. Ideo et reputatum est illi
ad iusticiam. Non est autem scriptum tm̄ p̄p̄
ipsum: q; reputatum est illi ad iusticiam. sed et pro-
pter nos quibus reputabitur credētibus in eū
qui suscepit uit iesum christuz dominum nōstruz
a mortuis: qui traditus est propter delicta n̄ra:
et resurrexit propter iustificationem nostrā.

C. G. Apostolus ostendit virtutem fidei in
credentiū iustificatiōe. qm̄ regnauit mors ab as-
dam vscq; ad christum.

A **I**ustificati ergo et fide pacē habeam⁹
ad deū per dominū nōstrū iesum
xpm: per quē habem⁹ accessum p̄ fidē
in gratiā istam in qua stam⁹. et gloria-
mur in spe glorie filiorū dei. Non solū autē sed et
gloriāmur in tribulationib⁹: scientes q̄ tribu-
latio patientiā operatur. patientiā autem pro-
bationem. probatio vero spem. Spes autē nō co-
fundit. q; charitas dei diffusa ē in cordib⁹ n̄ris
per sp̄m sanctū qui datus est nobis. Ut qd ent̄
christus cū adhuc infirmi essem⁹ s̄m tps p̄ im-
p̄s mortuus est: dicit enī p̄ iusto quis morit⁹.

Nam p̄ bono forsitan quis andeat mors. Com-
mendat autē charitatē suā de⁹ in nob̄. qm̄ si cū
ad huc peccatores essem⁹ s̄m tempus xps p̄ no-
bis mortuus est. multo igit̄ magis nūc iustifi-
cati in sanguine ipsius salutē erim⁹ ab ira p̄ ip̄m
Si enī cū inimici essem⁹ reconciliati sum⁹ deo
per mortē filij eius: multo magis reconciliati
salutē erim⁹ in vita ipsius. Non solum autē sed et
gloriāmur in deo p̄ dñm nōstrū tesum christum
p̄ quē nūc recōciliationē accepim⁹. Propterea
sicut p̄vnu bominē pctm in bunc mūdū intra-
uit. et per pctm mors: et ita in om̄is boies mors
p̄transiit: in quo om̄is peccauerūt. Usq; ad legē
enī peccatiū erat in mundo. Peccatum autē non
imputabat: cū let non esset: sed regnauit mors
ab adā vscq; ad moysen: etiā in eos qui nō pec-
cauerunt in similitudinē p̄varicatiōis ade. q̄ est for-
ma futuri. S; non sicut delictū: ita et donū. Si
enī vnius delicto multi mortui sunt: multo ma-
gis gratia dei et donū in gratia vnius bois ies-
su xpi. in plures abūdauit. Et nō sicut p̄vnum
peccatum ita et donū. Nā iudiciū quidā ex uno
in iudicationē. gratia autē ex multis delictis in
iustificationē. Si enī vni⁹ delicto mors regnauit
p̄ vni⁹: multo magis abūdantiā gratie et do-
nationis et iusticie accipiētes invita regnabūt
per vni⁹ iesum xpm. Aḡ sicut p̄ vni⁹ delictū in
oēs boies in iudicationē sic et p̄ vni⁹ iusticiā
in om̄is boies in iustificationē. Sicut enim
per inobedientiā vni⁹ bois peccatores cōstitu-
ti sunt multi: ita et per vni⁹ obediētō iusti cō-
stituent̄ multi. Let autē subintravit: vt abunda-
ret delictū. Ubi autē abundauit delictū. supabū
dauit et gratia. vt sicut regnauit pctm in mortē
ita et gratia regnet p̄ iusticiā in vitā eternā.
per iesum xpm dominum nōstrū.

C. G. Declarat apls in pctis nō esse manen-
dum q̄ sit virtuose operandū.

L Cap. VI
Q uid ḡ dicem⁹? Odanebim⁹ in peccato
vt gratia abūdet? Ibsit. Qui enī mo-
tui sumus pctō: quō adhuc viuem⁹ in
illo? H̄ ignoratis fratres: q; quicunq;
baptizati sum⁹ in xpo iesu: in morte ip̄i⁹ bapti-
zati sum⁹. Cōsepulti ei sum⁹ cū illo p̄ baptismū
in mortē vt quō xps surrexit a mortuis per glo-
riā patrio. Ita et nos in nouitate vite abulem⁹.
Si enī cōplātati facti sum⁹ similitudini mortis ei⁹
simul et resurrectionis erim⁹. Hoc sciētes q; ve-
tus bō nōster simul crucifix⁹ est vt destruaf cor-
pus peccati: vt ultra non seruam⁹ pctō. Quid ei⁹
mortuus ē iustificat⁹ ē a pctō. Si autē mortui su-
mius cū xpo credim⁹ q; simul etiā viuem⁹ cū il-
lo: sciētes q̄ xps resurgens ex mortuis: tā non
morit⁹: mors illi ultra non dñstabit. q; enī mortu⁹
est pctō: mortu⁹ est semel: q̄ autē viuit: viuit deo
Ita et vos existimate vos mortuos quidē esse
peccato: viuentes autē deo in xpo iesu. Nō ergo
regnet pctm in vestro mortali corpore vt obedi-
atis concupiscentijs eius. Sed neq; exibeat̄
membra vestra anima iniqtatis peccato. sed ex-
hibete vos deo tanq; ex mortuis viuētes. t mē

Ad Romanos

fo. CCCXLIII

bria vestra arima iusticie deo. Peccatum esti vobis nō dñabit. nō esti sub lege estis. s̄i sub grā Quid ergo? Peccabim⁹ qm̄ nō sum⁹ sub lege. sed sub grā. Absit. An nescit⁹: qm̄ cui exhibet⁹ vos seruos ad obediendū: Fui estis ei⁹ cui obedistis sine pcti ad mortē fine obeditioñis ad iusticiam: Br̄as aut̄ deo q̄ fuist⁹ fui pcti: obedistis aut̄ ex corde in eā formā doctrinē in q̄ trādicti estis. Liberati aut̄ a pctō fui facti estis iusticie. Humanū dico ppter infirmitatē carnis v̄te. Sicut em̄ exhibuitis mēbra v̄ta fuisse immodicie & iniqtatē ad iniqtatē. ita nūc exhibete mēbra v̄ta fuisse iusticie in sanctificationeñ. Eum em̄ fui essetis pcti: liberi fuistis iusticie. Quem ergo fructū habuistis tūc in illis in q̄bus nūc erubescitis? Nas finis illoꝝ mors est. Nūc vero liberati a pctō. Fui aut̄ facti deo habetis fructū v̄tū in sanctificationē. finē vero vitam eternā. Stipēdā em̄ pcti mors. grā ac̄ dei vita eterna. in tpo iesu dño nostro.

C. S. Ponit apl's cessationē legis veteris q̄ est lex mortis: & tractat de lege somnis. VII

An ignoratis fratres: sc̄iētib⁹ em̄ legē loquor q̄ lex in homīe dñaf q̄nto tpe v̄nit. Nam q̄ sub viro est mulier: viuente viro alligata est legi. Si aut̄ mortuus fuerit vir eius soluta est a lege viri. Agit viuēte viro vocabif adultera. si fuerit cū alio viro. si aut̄ mortu⁹ fuerit vir ei⁹: liberata ē a lege viri. vt nō sit adultera. si fuerit cū alio viro. Itaq̄ fratres mei & vos mortificati est⁹. legi p̄ corpus tpi vt sitis alteri⁹: q̄ ex mortuis resurrexit: vt fructificer⁹ deo. Eū em̄ essem⁹ i carne: passiones pctō⁹ q̄ p̄ legē erat opabant in mēbris nostris. vt fructificarent morti. Nunc autem soluti sum⁹ a lege mortis in q̄ detinebamur. ita vt seruam⁹ in nouitate spūs & nō in vetustate littere. Quid ḡ dicem⁹? Lex pctm̄ ē. Absit. Sed pctm̄ nō cognoui nisi p̄ legē. Nam p̄cupiscentia nesciebam. nisi lex diceret. Non p̄cupisces. Occasione autem accepta pctm̄ p̄ mandatū opatū est in me oēm p̄cupiscentiam. Sine lege em̄ pctm̄ mortuū erat. Ego aut̄ viuebam sine lege aliquā. Sed cū venisset mandatum: pctm̄ reuixit. Ego aut̄ mortuus sum et inueniū est mibi mandatū qđ erat ad vitaz: h̄ esse ad mortē. Nam pctm̄ occasione accepta p̄ mandatū seduxit me: & p̄ illō occidit. Itaq̄ lex qđem sancta & mandatū sc̄tm̄ & iustuz & bonū. Qđ ergo bonū est: mibi sc̄tm̄ est mors. Absit. Sed pctm̄ vt appearat peccatū p̄ bonū opatum est mibi mortē: vt fiat supra modū peccāt⁹ pctm̄ per mandatū. Sc̄imus em̄ q̄ lex spiritualis est. Ego aut̄ carnalis sum: venūdat⁹ sub pctō. Qđ em̄ operor: nō intelligo. Nō em̄ qđ volo bonū hoc ago. sed qđ odio malum illō facio. Si aut̄ qđ nolo illud facio; consentio legi qm̄ bona est. Nunc aut̄ tam nō ego operor illō: sed qđ bitat in me pctm̄. Sc̄io em̄ q̄ nō bitat in me. hoc est in carne mea bonum. Nam velle adiacet mibi p̄ficere autem bonum nō inuenio. Non em̄ qđ

volo bonum. hoc facio. sed qđ nolo malū hoc ago. Si aut̄ quod nolo illud facio: iam nō ego operor illud. sed qđ habitat in me peccatum. Inuenio igitur legem volēti mibi facere bonum qm̄ mibi malū adiacet. Eōdelecto em̄ legi dei fm̄ interiorē boiem. Video aut̄ aliam legem in mēbris meis repugnātem legi mentis mee: & captiuantē me in lege peccati q̄ est in mēbris meis. Infelit ego homo q̄s me liberabit de corpore mortis butus. Br̄a dei p̄ iesu tpm̄ dñm nostrum. Agit ego ī mente seruio legi dei: carne aūt legi peccati.

C. S. Oñdit legi xpi esse firmū adberendū qm̄ sua let est lex vite & lex spūs. La. VIII

Dixi iesu q̄ nō b̄z carnē ambulāt. Lex em̄ spūs vite i xpo iesu: liberavit me a lege peccati & mortis. Nam qđ īm̄ possibile erat legi in quo infirmabaf per carnem. deus filium suū mittens in similitudineñ carnis peccati. & de peccato dānavit peccatuñ in carne. vt iustificatio legis impleref in nob̄ qui nō fm̄ carnem ambulamus sed fm̄ spiritū. Qui em̄ fm̄ carnem sunt. que carnis sunt sapiunt. qui vero fm̄ spiritū sunt. q̄ sunt spiritū sentiunt. Nam prudentia carnis mors est. prudētia aut̄ spiritus vita et pat. Quoniam sapientia carnis inimica est deo. Legi em̄ dei nō est subiecta. nec em̄ potest. Qui aut̄ in carne sunt: deo placere nō possunt. Vos aut̄ in carne nō estis sed in spiritu. si tñ spūs dei habitat in vob. Si quis aut̄ spm̄ tpi nō b̄z: hic nō est eis. Si aut̄ tps in vobis est corpus qđem mortuū est propter peccatū: spūs vero v̄nit ppter iustificatō. Qđ si spūs eius q̄ suscitauit iesum a mortuis. viuiscabit. & mortalia corpora v̄rat propter inabitatē spm̄ ei⁹ in vobis. Ergo frēs debitores sum⁹ nō carni vt fm̄ carnē v̄nam⁹. Si em̄ fm̄ carnē viueritis moriem⁹. si aut̄ spū facta carnis mortificaueritis: viuieris. Quicū cūq̄ em̄ spū dei agunf bi sunt filii dei. Nō em̄ accepistis spiritū suutis iterū in timore: s̄i accepistis spm̄ adoptionis filiorū det: in quo clāmamus abba pater. Ip̄e eis spūs testimoniū reddit spiritui nostro q̄ sumus filii dei. Si autem filii & beredes. beredes qđam dei: coberedes aut̄ tpi. si tamē cōpatimur. vt & glorificemur. Christo em̄ q̄ nō sunt p̄digne passiones huīns tpi ad futurā gl̄iam q̄ reuelabitur in nobis. Nam expectatio creature reuelationē filiorum dei expectat. Vanitati em̄ creatura subiecta est nō volens: sed ppter eūz qui subiectit eam in spe. quia et ip̄a creatura liberabitur a seruitute corruptionis in libertates glōrie filiorum dei. Sc̄imus enī q̄ om̄is creatura īgemiscit et parturit v̄sc̄g adbuc. Nō solum aut̄ illa sed et nosip̄i primicias spūs habētes. et ip̄i ītra nos ī gemim⁹ adoptionē filiorū dei īspectantes redēptionem corporis nr̄i.

B

B

E

ij. Lbi. i. b

Bala. iiiij. a
i. Cor. iiij. b

Hebre. iiij. d

D

E

Ad Romanos

Spe enim salutis facti sumus. Spes autem quod videtur non est spes. Nam quod videt quis quid sperat? Si autem quod non videtur speram? propter patientiam expectamus. Sicut autem et spiritus adiuuat infirmitatem nostram. Nam quid orem sicut opus nescimus? sed ipse spiritus postulat pro nobis gemitisbus inenarrabilibus. Qui autem scrutatur corda: scit quod considerat spiritus, quod enim deum postulat pro sanctis. Scimus autem quoniam diligenter deum: omnia cooperantur in bonum: his qui enim propositum vocati sunt sancti. Nam quos precepit: et predestinavit conformes fieri imaginis filii sui: ut sit ipse primogenitus in multis fratribus. Quos autem predestinavit eos et vocauit. et quos vocauit: eos et iustificauit. Quos autem iustificauit. filios et magnificauit. Quid ergo dicemus? ad bec? Si deus pro nobis quis contra nos. Qui etiam proprio filio suo non peccat. sed pro nobis oibus tradidit illum. Quod non etiam cum illo omnia nobis donauit? Quis accusabit aduersus electos dei? Deus qui iustificat. Quis est quod denet? Christus Iesus qui mortuus est: immo qui et resurrexit. qui est ad dexteram dei qui etiam interpellat pro nobis. Quis ergo nos separabit a charitate Christi. Tribulatio an angustia. an famae. an nuditas. an periculum. an persecutio. an gladius? Sicut scriptum est. Quod propter mortificamur tota die. estimati sumus sicut oves occisionis. Sed in his omnibus superamur: propter eum qui dilexit nos. Certe suis enim quod neque mors. neque vita. neque angelus neque principatus. neque virtutes neque instantia. neque futura. neque fortitudo. neque altitudo. neque profundus. neque creatura alia poterit nos separare a charitate dei. que est in Christo Iesu domino nostro.

CL. G. Dolet apostolus de iudeoribus obstinatione et iudeos a permissione patrum non esse frustratos ostendit. et gentiles vocatos esse commemorat. La. IX

Afratrem dico in Christo Iesu. non militior: testimonium mihi probabente conscientia mea in spiritu sancto. quoniam tristitia mihi magna est et continuus dolor cordis meo. Optabam enim ego ipse anathema esse a Christo propter fratibus meos qui sunt cognati mei enim carnem qui sunt israelites quorum adoptio est filiorum et gloria et testamentum et legislatio et obsequum et permissione. quorum patres et quibus est Christus enim carnem qui est super omnia deus benedictus in secula: amen. Non autem quod excederit verbum dei non enim oes qui ex circumcisione sunt Iesu. hic sunt israelites: neque qui semine sunt abrae oes filii. Sed in Isaac vocabitur tibi semine. non qui filii carnis huius filii dei. sed qui filii sunt permissionis. estimantur in semine. Promissionis enim verbum hoc est. Secundum hoc tempore venias. et eris sare filius. Non solus autem illa sed et rebecca ex uno concubitu habebas Isaac patrem tuum. Cum enim non natus fuissent aut aliquod boni egissent aut mali. ut enim electionem propositum dei maneret. non ex operibus sed ex vocante dictum est ei. quod maior seruisset mortis: sicut scriptum est. Jacob dilexi. Esau autem odio habui. Quid ergo dicemus? Numquid iniqitas apud deum? Absit. Oportet enim dicitur. Miserebor cui misericordia sum: et misericordiam praestabo cui miserebor. Igitur non volentis

neque currentis. sed miserentis est deus. Dicit enim scriptura probaronit. Quia in hoc ipsum exercitas uis te ut ostendam in te virtutem meam. et ut annuncief nomine meum in universa terra. Ergo cuius vult miserebitur. et quem vult inducat. Dicis itaque mihi. Quid adhuc queris? Voluntatis enim eius quod resistit? O bone tu qui es: qui respondebas deo. Nunquid dicit figuratum ei qui se finxit quod me fecisti sic? An non habet potestate figulus luti ex eadem massa facere aliud quidem vas in honorem. aliud vero in contumeliam. quod si deus vos lens ostendere iram et notam facere potentiam suam: sustinuit in multa patientia vas irre apta in interitum ut ostenderet divitias glorie sue in vase misericordie que preparauit in gloriam. Quos et vocauit. non solus ex iudeis: sed etiam ex gentibus. sicut in osee dicit. Vocabo non plebem meam: plebes meam. et non dilectam. dilectam. et non misericordiam consecutam: misericordiam consecutam. Et erit in loco ubi dictrum est eis: non plebs mea vos: ibi vocabuntur filii dei vivi. Esayas autem clamat pro Israel. Si fuerit numerus filiorum israel tanquam arena maris reliquie salutis fient. Verbum enim consumans et abbreuians in equitate. quia verbum breuiat facit dominus super terram. Et sicut predixit esaias: nisi dominus sabaoth reliqueret nobis semine. sicut sodoma factus esset: et sicut gomorra similes fuissimus. Quid ergo dicemus? quod genites qui non sectabantur iusticiam apprehenderunt iusticiam iusticiam autem que ex fide est: Iesu vero sectando legem iusticie in legem iusticie non puenit. Quare? Quod non ex fide. sed quasi et operibus. Offenderunt enim in lapide offenditionis: sicut scriptum est. Ecce pono in syon lapides offenditionis et per tri scandali: et omnis qui credit in eum non confundetur.

CL. G. Orat apostolus pro iudeis omnibus quod iusticia faciens dignum vita eterna. solus ex lege et fide christi.

Ex patres: voluntas quidem cordis mei et obsecratio ad deum fit pro illis in salutes. Testimonium enim perhibeo illis: quod emulacionem quidem dei habebat: sed non firmam. Ignorantes enim iusticiam dei et suam querentes statuere: iusticie dei non sunt subiecti. Finis enim legis tamen ad iusticias omnes credenti. Moses enim scripsit. quoniam iusticia que ex lege est. quod fecerit homo vivet in ea. Que autem ex fide est iusticia sic dicitur. Ne diceris in corde tuo. quis ascendet in celum. si Christum deducere. aut quis descendet in abyssum. hoc est Christum a mortuis reuocare. Sed quid dicit scriptura? Prope est verbum in ore tuo et in corde tuo. Hoc est verbum fidei quod predicam. quod si confitearis in ore tuo domini Iesum: et in corde tuo credideris quod deus illius suscitavit a mortuis: salutem eris. Corde enim creditur ad iusticiam. ore autem confessio fit ad salutem. Dicit enim scriptura. Deus qui credit in illius non confundetur. Non enim est distinctione iudei et greci. Nam idem dominus omnes in oes qui inuocant illius. Deus enim quisque in uocauerit nomine domini saluus erit. Quod ergo inuoca-

bunt in quē non crediderunt? Aut quō credent
ei quē non audierunt? Quō aut̄ audient sine p̄
dicante? Quomodo vero p̄discabūt nisi mittan
tur.sicut scriptum est||q̄ speciosi pedes euange
lizantī pacē:euāgeliāntī bona. Sed nō om
nes obediunt euangelio. Esaias em̄ dicit||Dñe
quis credidit auditū nostro. Ergo fides ex au
ditu.auditus autem p̄ verbū xp̄i. Sed dico. Nū
quid nō audierūt? Et quidē in omnē terram exi
vit sonus eoz et in fines orbis terre verba eo
ruz.sed dico. Nūquid israel nō cognouit. Pr̄im⁹
moyses dicit||Ego ad emulatōnezyos adducā
in omnē gentē:in gentē insipientem in irā vos
mittam. Esaias autē audit et dicit||Inuentus
sum a non querentib⁹ me.palam apparui bis q̄
me non interrogabaut. Ad israel autē dicit. Lo
ta die expandi man⁹ ad pplm non credentē s̄
contradicentem mībi.
¶ L. G. Reprimit apl's insultatōem gentilium
p̄ iudeos et ponit iudeorū p̄nē erceptionem
et cōcludit,pfunditas sapientie diuine. ¶ XI

Dico ergo. Nunquid de⁹ repulit pplm
suū? Absit. Nā et ego israelita sum et
semīne abraā de tribu beniamīn. Nō
repulit deus plebē suā quā p̄scuit. An
nescitis:in belia quid dicit scripture.quēadmo
dū interpellat deū aduersum israel||Dñe ppbe
tas tuos occiderūt.altaria tua suffoderūt.et e
go relictus sum solus.et querūt aīam meā.sed
Ibidē quid dicit illi diuinū rūsum? Reliq̄ mībi septē
milia virorū q̄ nō curuauerūt genua ante l̄baal.
Sic ḡ t̄ i hoc tpe reliquie fm electionē gratie
dei salue facte sunt. Si aut̄ grātia:sā nō ex op̄is
bus. Hlioquin grā iā nō ē grātia. Quid ḡ? Qd̄
querebat israel hoc nō ē cōsecutus:electio aut̄
p̄secura ē.ceterivero executi sunt:sicut scriptū
ē||Dedit illis de⁹ sp̄m cōpunctōis:oculos vt nō
videant.et aures vt non audiant:vsq̄ in bodi
ernum diem. Et dauid dicit||Siat mensa eorū
coram ipsis in laqueum et in captionem: et in
scandalum et in retributionem illis. Obscurē
tur oculi eorū ne videant.et dorsum eorum sem
per incurua.Dico ergo. Nūquid sic offenderūt
vt caderent.Absit.Sed illorum delicto: salus
est gentibus vt illos emulentur.q̄ si delictum
illorum dīnitie sunt mundi et diminutio eorum
dīnitie geniūm quātū magis plenitudo eorum
Uobis enim dico gentibus.q̄diu quidem ego
sum gentium apostolus.ministerium meū bo
norificabo:si quomodo ad emulandū prouocez
carnem meam t̄ saluos faciam aliquos ex illis
Si enim amissio eorum reconciliatio est mundi
que assumptio nisi vita et mortuis:q̄ si delib
tio sancta est:et massa. Et si radix sancta:et ras
mi.q̄ si aliqui ex ramis fracti sunt:tu autem cū
oleaster es̄s insertus es in illis et socius radi
cis et p̄inguēdīnis olīue factus es nō gloria
ri aduersus ramos.q̄ si gloriaris.non tu radi
ces portas:sed radix te. Diris ergo. Fracti sunt
rami ut ego inserar. Bene p̄p̄f incredulitatem

fracti sunt. Tu aut̄ fide stas.nōl̄ altū sape s̄z t̄
me. Si em̄ deus naturalib⁹ ramis nō p̄pcit:
ne forte nec tibi parcat.vide ergo bonitatez t̄
seueritatē dei. In eos q̄dem q̄ ceciderūt seue
ritatem:in te aut̄ bonitatē dei si pmanseris in
bonitate. Altoq̄n t̄ tu ercideris. Sed t̄ illi si n̄
pmanserint in incredulitate inserent. Potens
est em̄ deus iterū inserere illos. Nam et si tu
et naturali excisus es oleastro:t̄ q̄ naturā in
sertus es in bonā olīuā. quāto magis bis q̄ b̄z
naturā inserent sue olīue. Nolo em̄ vos igno
rare fratres mysteriū hoc vt nō fitis vobis p̄is
sapientes:q̄ cecitas ex pte contingit in isrl'do
nec plenitudo gentiū intraret: t̄ sic oīs israel
saluus fieret: sicut scriptū est||Ueniet ex syon
q̄ eripiat t̄ auertat impietatē ab Jacob. Et h̄
illis a me testamentū cū abstulero p̄ctā eorum
Hcōm euangeliū q̄dem inimici ppter vos:b̄z
electionem aut̄ charissimi ppter patres. Sine
pn̄ia enim sunt dona t̄ vocatio dei. Sicut enī
aliquī t̄ vos nō credidistis deo:nūc aut̄ miām
consecuti estis ppter incredulitatem illoꝝ:ita
et isti nūc nō crediderūt in v̄fam misericordiā
vt et ipsi misericordiam cōsequant̄. Eōclusit ei
deus om̄ia in incredulitate:vt om̄iū miscrea
tur. O altitudo diuinarum sapientie t̄ scie dei
q̄ cōp̄ebensibilia sunt iudicia eius: t̄ inuesti
gabiles v̄fe eius||Quis ei cognouit sensuꝝ dñi
aut̄ quis p̄filiariꝝ eius fuit.aut̄ q̄s p̄ior dedit
illi:t̄ retribue tur et:Quoniam et ip̄o t̄ p̄ ip̄m
et in ip̄o sunt om̄ia|īp̄i honor t̄ gl̄ia in secula
seculorum.Amen.

¶ L. G. Instruit apl's romanos tam in bis q̄
sunt ad deū q̄ in bis q̄ sunt ad p̄tinū. ¶ XII

Orbis beatis corpora v̄fā hostiā viuentē
sanctā:deo placentē: rōnabile obseq
uum v̄fā. Et nolite p̄formari huic sc̄lo
sed renouam̄ in nouitate sensus v̄fī||vt p̄bet̄
q̄ sit volūtas dei bona t̄ h̄nplacens t̄ perfecta
Dico enim p̄ grām q̄ data est mībi oībus qui
sunt inter vos:nō plus sape q̄ oportet sape
sed sape ad sobrietatem.t̄ vñicūq̄ sicut de⁹ di
uisit mensuram fidei||Sicut em̄ in uno corpo
re multa mēbra habem⁹. om̄ia aut̄ mēbra non
eūdem actū h̄nt:ita multi vñum corpus sum⁹
in r̄po. singuli autem alter alterius mēbra
babentes donatiōes fm grām que data ē no
bis differentes. Sine p̄p̄tiam fm rōnem fi
dei. Sine ministerium in mīstrando. Sicut q̄
docet in doctrina. Qui erborat:in erborādo
Qui tribuit:in simplicitate. Qui p̄est:in sollici
tudine. Qui misereſ in hilaritate. Dilectio si
ne simulatione||O dientes malū: adberentes
bono||Ebaritarem fraternitatis inimicem dilig
entes:bonore inimicem p̄ueniētes||Sollicitu
dine nō p̄igri.sp̄u feruentes. domino seruien
tes. Spe gaudētes.in tribulatione patientes
orōni instantes. Necessitatibus sanctorūz cō
cantes||Hospitalitatem sectantes. Benedic̄

XII

Esa.lix. d

Sapie.fe.c
Esa.rl.c
f.Loz.ij.d
f.Cv.ij.d

A
Pbi.iiij.d
Eph.v.d
f.Lbes.iii.j.a

B
f.Loz.ij.b
Epb.iiij.a

L
Amos.v.a
Epb.iiij.c
f.Pe.f.c
t.Pe.v.b

Hebre.xi.j.a